SEMNAL

Revista elevilor, pentru elevi...

Brasov 2015

COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI

Din cuprins:

Traseu educational.....p3
Documentar.....p4
Olimpiade si concursuri.....p5
Talent și pasiune.....p13
De prin lume adunate.....p17
Creatii ale elevilor.....p22
Despre tineri.....p33
Afi elev.....p34
Activitati, proiecte si parteneriate.....p36
Voluntariat la CTT.....p40
Workshop - Dadaism.....p41
De la profesori adunate.....p42
Gandurile unui absolvent.....p62

"Nu dispreţui lucrurile mici; o lumânare poate face oricând ceea ce nu poate face soarele niciodată: să lumineze în întuneric"
Octavian Paler

COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAŞOV

"Cunoaşterea este prin ea insăşi putere!"

TRASEU EDUCATIONAL

ABSOLVIRE CLASA A VIII-a
IUNIE-2015

COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI

CONDITII DE MEDIE SI OPTIUNE

Învățământ profesional (3 ani)
- Mecanic auto;
  Permis auto categoria B, C, C+E
- Tinichigiu vopsitor auto;
  Permis auto categoria B, C, C+E

Electric
Clasele a IX-a, a X-a

Mecanică
Clasele a IX-a, a X-a

Științele naturii - Frecvență redusă
(vârsta mai mare de 18 ani),
Clasa a IX-a, a X-a, a XI-a, a XII-a, a XIII-a

ABSOLVENT DE CLASA A X-a

Tehnician proiectant CAD
Clasa a XI-a, a XII-a

Angajare

Tehnician electrician electronist auto
Clasa a XI-a, a XII-a
Permis auto categoria B

Tehnician transporturi
Clasa a XI-a, a XII-a

Liceu seral, frecvență redusă
clasa a XI-a, a XII-a, a XIII-a

ABSOLVENT DE LICEU

CU EXAMEN DE BACALAUREAT

FARA EXAMEN DE BACALAUREAT

UNIVERSITATE

SCOALA POSTLICEALA

ANGAJARE

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Agache

Documentarul specializărilor

1. Tehnician electrician electronist auto - Domeniul: Electric

Absolventul va putea:
-Să intervină la partea electrică şi electronică a maşinii(iluminat, pornire, confort etc), la sistemele de acţionare electrică, hidraulică (mecanism motor, direcţie, frână, ambreiaj şi răcire).
-Obţine permis categoria B cu şcolarizare gratuită.

Absolventul va putea ocupa un post de lucru în firme care comercializează autovehicule, firme care efectuează lucrări de întreţinere şi reparaţii la autovehicule (service-uri auto), firme care exploatează un parc de autovehicule.

2. Tehnician proiectant CAD - Domeniul: Mecanic

Absolventul va putea:
Să realizeaze scheme electrice cu ajutorul calculatorului, să proiecteze şi să execute desene în AUTOCAD să realizeze desene 3D în modul „multiview"şi în perspectivă, să realizeze un desen tehnic complex.

Absolventul va putea ocupa orice post de lucru, din orice domeniu în care se utilizează calculatorul şi aplicaţiile CAD în firme de proiectare în domeniul Construcţiilor de maşini, firme de proiectare în domeniul construcţiilor, firme de proiectare şi design în diverse domenii (arhitectură, industrie, sistematizări).

3. Tehnician transporturi - Domeniul: Mecanic

Absolventul va putea:
Să organizeze activităţi de manipulare a mărfii, să planifice activităţi de transport, să stabilească starea tehnică a mijloacelor de transport, să planifice realizarea reviziilor tehnice şi să monitorizeze activităţile de reparare a mijloacelor de transport.

Absolventul va putea ocupa un post în firme care comercializează automobile, firme care efectuează lucrări de întreţinere şi reparaţii la automobile (service-uri auto), orice firmă care exploatează un parc de automobile, ca operator de transport marfă sau persoane.

4. Mecanic auto – Domeniul: Mecanic- Învăţământ profesional

Absolventul va putea:
- evalua funcţional, calitativ şi cantitativ starea părţilor mecanice ale automobilelor;
- executa operaţii de reglare, ajustare, instalare, întreţinere şi reparare la sistemele, mecanismele şi instalaţiile automobilelor;
- conduce şi exploata autovehiculele pentru depanare la locurile solicitate de clienţi,
- **obţine carnet de conducere B, C.**

Posibile locuri de muncă:
- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreţinere şi reparaţii auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

5. Tinichigiu vopsitor auto –Domeniul: Mecanic- Învăţământ profesional

Absolventul va putea:
- identifica şi remedia defecte ale cadrului sau caroseriei automobilelor;
- realiza protecţia anticorosivă şi terosonică a caroseriei şi estetica automobilului;
- conduce şi exploata autovehiculele pentru depanare la locurile solicitate de clienţi,
- **obţine carnet de conducere B, C**

Posibile locuri de muncă:
- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreţinere şi reparaţii auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Agache

Cu ei ne mândrim!

Olimpiade și concursuri:

Olimpiada Națională a Sportului Școlar - **FOTBAL**

Numele elevului	Clasa	Etapa	Rezultat obținut	
Andrieșan Casian - portar Papp Szilveszter - portar Fogoroș Sebastian Hulboacă Mihai Sofonea Mihail Rusu Raul Boția Vlăduț Peter Marius Babei Alin	SPP IB XIA IIB XIA XIB XIIB XIIB IB	**etapa pe microcerc**	**Premiul I**	
		etapa pe județ	**Premiul I**	
		etapa zonală	**Premiul II**	

Olimpiada Națională a Sportului Școlar - **BASCHET**

Numele elevului	Clasa	Etapa	Rezultat obținut	
Morariu Denis Morariu Antonio Morariu Fernando Costache Andrei Dionisie Bogdan Popovici Ionuț	XIA IXA IXA XIIA XIIA XIIB	**etapa pe microcerc**	**Premiul I**	
		etapa pe județ	**Mențiune Locul IV**	

Prof. Baniță Elena

Rezultate la Olimpiada tehnică, 2015- faza județeană

Nr. crt.	Specializarea	Domeniul	Clasa	Elevul	Rezultat obținut	Cadre didactice care au pregătit elevul
1.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică şi automatizări	XII	Radu Ionuț	I	Dobru Cornelia David Alin
2.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică şi automatizări	XII	Bînzaru David	Mențiune	Dobru Cornelia David Alin
3.	Tehnician electrician electronist auto	Electric	XI	Popovici Viorel	I	David Alin
4.	Tehnician electrician electronist auto	Electric	XI	Zancu Nicolae	II	David Alin
5.	Tehnician proiectant CAD	Mecanică	XI	Stinghe Florin	I	Enescu Daniela

Olimpiada tehnica 2014-2015

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDEȚULUI BRAȘOV

OLIMPIADA LA DISCIPLINELE DIN ARIA CURRICULARĂ TEHNOLOGII
FAZA JUDEȚEANĂ 21-27 FEBRUARIE 2015

DIPLOMĂ

Se acordă **PREMIUL I**

elevului **POPOVICI VIOREL ADRIAN**

din clasa XI , de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV din localitatea BRASOV, județul BRASOV , pentru rezultatele obținute la Olimpiada la disciplinele din aria curriculară "Tehnologii "- faza județeană - februarie 2015, desfășurată la Colegiul Tehnic "Remus Răduleț" Brașov.
Domeniul: ELECTRIC

Inspector Școlar General, Prof. Ariana Oana Bucur

Inspector Școlar Prof. Daniela Tucanu

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDEȚULUI BRAȘOV

OLIMPIADA LA DISCIPLINELE DIN ARIA CURRICULARĂ TEHNOLOGII
FAZA JUDEȚEANĂ 21-27 FEBRUARIE 2015

DIPLOMĂ

Se acordă **PREMIUL I**

elevului **RADU IONUȚ CĂTĂLIN**

din clasa XII , de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV din localitatea BRASOV, județul BRASOV , pentru rezultatele obținute la Olimpiada la disciplinele din aria curriculară "Tehnologii "- faza județeană - februarie 2015, desfășurată la Colegiul Tehnic "Remus Răduleț" Brașov.
Domeniul: ELECTRONICĂ ȘI AUTOMATIZĂRI

Inspector Școlar General, Prof. Ariana Oana Bucur

Inspector Școlar Prof. Daniela Tucanu

Bacău 6 - 10 aprilie 2015

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

Colegiul Tehnic de Comunicații „NICOLAE VASILESCU-KARPEN"

Diplomă de participare

Se acordă elevei/elevului POPOVICI VIOREL ADRIAN
de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV clasa a XI
prof. îndrumător DAVID ALIN pentru participarea la

OLIMPIADA NAȚIONALĂ TEHNICĂ

pentru domeniile ☐ Electronică-Automatizări-Telecomunicații ☐ Electric-Electrotehnic-Eletromecanic

Inspector general, prof. Dragoș Ionel Cosma

Inspector școlar general I.S.J. Bacău, prof. Theodora Șotcan

Inspector școlar de specialiate, prof. Mihaela Ciuche

Bacău 6 - 10 aprilie 2015

Bacău 6 - 10 aprilie 2015

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

Colegiul Tehnic de Comunicații „NICOLAE VASILESCU-KARPEN"

Diplomă de participare

Se acordă elevei/elevului RADU IONUȚ CĂTĂLIN
de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV clasa a XII
prof. îndrumător DOBRU CORNELIA pentru participarea la

OLIMPIADA NAȚIONALĂ TEHNICĂ

pentru domeniile ☐ Electronică-Automatizări-Telecomunicații ☐ Electric-Electrotehnic-Eletromecanic

Inspector general, prof. Dragoș Ionel Cosma

Inspector școlar general I.S.J. Bacău, prof. Theodora Șotcan

Inspector școlar de specialiate, prof. Mihaela Ciuche

Bacău 6 - 10 aprilie 2015

ISJ

Olimpiada Județeană
Aria Curriculară Tehnologii

Colegiul Tehnic Transilvania

PREMIUL I

se acordă elevului

STINGHE FLORIN

clasa a **XI** a

Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov

Inspector școlar, prof. Daniela Țucanu

Director, prof. Mariana Marcu

Brașov, februarie 2015

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDEȚULUI BRAȘOV

OLIMPIADA LA DISCIPLINELE DIN ARIA CURRICULARĂ TEHNOLOGII
FAZA JUDEȚEANĂ 21-27 FEBRUARIE 2015

DIPLOMĂ

Se acordă **PREMIUL II**

elevului **ZANCU NICOLAE FERNANDO**

din clasa XI , de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV din localitatea BRASOV, județul BRASOV , pentru rezultatele obținute la Olimpiada la disciplinele din aria curriculară "Tehnologii "- faza județeană - februarie 2015, desfășurată la Colegiul Tehnic "Remus Răduleț" Brașov.
Domeniul: ELECTRIC

Inspector Școlar General, Prof. Ariana Oana Bucur

Inspector Școlar Prof. Daniela Tucanu

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDEȚULUI BRAȘOV

OLIMPIADA LA DISCIPLINELE DIN ARIA CURRICULARĂ TEHNOLOGII
FAZA JUDEȚEANĂ 21-27 FEBRUARIE 2015

DIPLOMĂ

Se acordă **MENȚIUNEA 2**

elevului **BÎNZARU – PLEȘA DAVID**

din clasa XII , de la COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV din localitatea BRASOV, județul BRASOV , pentru rezultatele obținute la Olimpiada la disciplinele din aria curriculară "Tehnologii "- faza județeană - februarie 2015, desfășurată la Colegiul Tehnic "Remus Răduleț" Brașov.
Domeniul: ELECTRONICĂ ȘI AUTOMATIZĂRI

Inspector Școlar General, Prof. Ariana Oana Bucur

Inspector Școlar Prof. Daniela Tucanu

Rezultate la Olimpiada de religie, 2015 - faza județeană

Nr. crt.	Domeniul	Clasa	Elevul	Rezultat obținut	Cadre didactice care au pregătit elevul
1	Religie-Cultul Ortodox	XI	Zancu Nicolae	Premiul I	Damian Viorel

Rezultate la Concursul de chimie „Petru Poni”

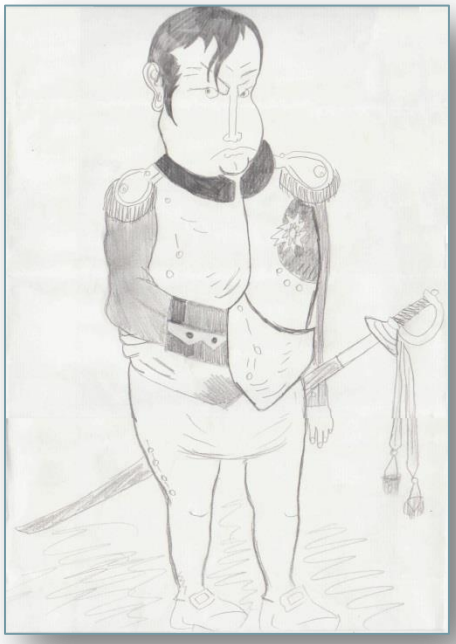
Nr. crt.	Specializarea	Domeniul	Clasa	Elevul	Rezultat obținut	Cadre didactice care au pregătit elevul
1	Tehnician electrician electronist auto	Electric	X	Cocă Alexandru	Mențiune	Malihin Daniela

Rezultate la Concursul Județean „Fetons la Francophonie!”

Nr. crt.	Secțiunea	Titlul lucrării	Clasa	Elevul	Rezultat obținut	Cadre didactice care au pregătit elevul
1	Power Point	Evenimente care au marcat istoria Franței	X	Căldare Bogdan	Premiul III	Andone Crenguța
2	Power Point	O regiune din Franța	X	Căldare Bogdan	Premiul III	Andone Crenguța
3	Power Point	O regiune din Franța	IXB	Mijea Cosmin	Mențiune	Andone Crenguța
4	Desene	Monumente celebre	IB	Chirică Alin Daniel	Premiul II	Andone Crenguța
5	Desene	Monumente celebre	IB	Csika Laszlo	Mențiune	Andone Crenguța

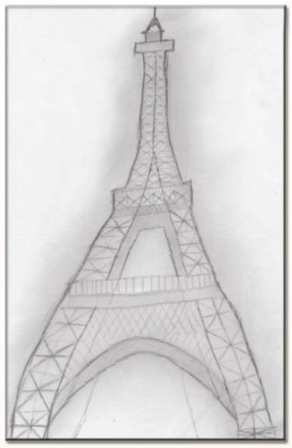
Rezultate la Concursul INTERJUDEȚEAN „La Francophonie en fete”

Nr. crt.	Secțiunea	Clasa	Elevul	Rezultat obținut	Cadre didactice care au pregătit elevul
1	La carte de Noël	IXB	Șica George	Premiul I	Andone Crenguța
2	La carte de Noël	IXB	Pașol Simona	Premiul III	Andone Crenguța
3	La carte de Pâques	IXB	Pașol Simona	Premiul III	Andone Crenguța

Fêtons la francophonie

Élève: Sandu Ana Maria, XIIB
Prof. Bălos Cristina

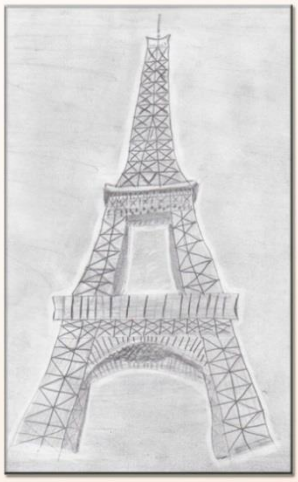
Sica George Sorin, IXB

Popovici Gabriel, XA

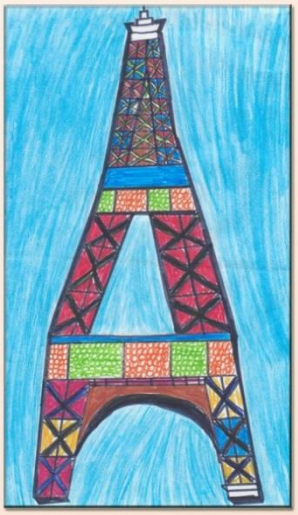

Csikja Laszlo, IB

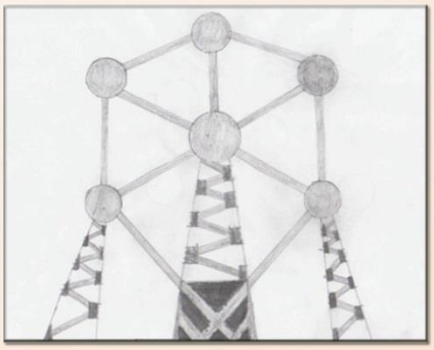

Olaru Diana, IXB

La francophonie

Lorena Sofron, XB

Milu Eduard, IXB

Mihai Ionut, IB

Pasol Mihaela, IXB

Chirica Alin, IB

19-21.09.2014 CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN SLATINA		
Nume si prenume	**Locul**	**Categoria**
Olteanu Bogdan	I	47kg
Moldovean Ștefan	I	53kg
Caia Alexandru	I	66kg
Lișiță Andrei	II	73kg
26-28.09.2014 CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN LUGOJ		
Tiba Eusebiu	I	29kg
Kozsocar Raul	I	32kg
Moldovean Ștefan	I	53kg
Caia Alexandru	I	66kg
26-28.09.2014 CN PE ECHIPE-JUNIORI ETAPA II ARAD		
Tiba Bogdan	II	66kg
Cristea Marian	II	84kg
Țîră Dumitru	II	120kg

17-19.10.2014 TURNEU FINAL JUNIORI ARAD		
CSS TRANSPORTURI BRASOV	IV	-
24-25.10.2014 CN - FINALA COPII 2 TÂRGOVIȘTE		
Moldovean Ștefan	I	53kg
Lișiță Andrei	II	73kg
7-8.11.2014 C.N. COPII 1 TÂRGOVIȘTE		
Olteanu Bogdan	V	47kg
Moldovean Ștefan	II	53kg
Caia Alexandru	I	66kg
21-22.11.2014 CUPA ROMÂNIEI BUCUREȘTI		
Tiba Bogdan	II	66kg
Cristea Marian	II	84kg
Sporea Marius	III	55kg
23-24.01.2015 TURNEU INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI		
Kozsocar Raul	III	35kg
Pînzaru Leonard	III	47kg

30-31.01.2015 CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN CÎMPULUNG MUSCEL COPII I		
Olteanu Bogdan	I	50kg
Moldovean Ștefan	I	60kg
Balint Attila	I	55kg
Căpraru Viorel	I	65kg
Lișiță Andrei	II	73kg
30-31.01.2015 CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN CÎMPULUNG MUSCEL COPII II		
Tiba Eusebiu	I	29kg
Kozsocar Raul	III	35kg
Pînzaru Leonard	I	47kg
Păvălașc Răzvan	II	55kg
Răducescu Bogdan	III	55kg

6-08.02.2015 CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN BUȘTENI		
Tiba Eusebiu	I	33kg
Kozsocar Raul	I	35kg
Moldovean Ștefan	I	57kg
Căpraru Viorel	I	60kg
Olteanu Bogdan	I	42kg
Țigancea Daniel	II	29kg
Balint Attila	III	53kg

06-08.03.2015-CONSTANŢA- C.N. CADEȚI TURNEU CALIFICARE		
Caia Alexandru	III	69 kg
20-22.03.2015-BACĂU- C.N. JUNIORI TURNEU CALIFICARE		
Tiba Bogdan	I	66 kg
27-29.03.2015-R.VÂLCEA- CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN- COPII I		
Țigancea Daniel	I	35 Kg
Bălăşcuţă Ionuţ	I	38 Kg
Păvălaşc Răzvan	I	50 Kg
27-29.03.2015-R.VÂLCEA-CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN- COPII II		
Tiba Eusebiu	I	30 Kg
Koszkodar Raul	I	35 Kg
Pînzaru Leonard	I	42 Kg
Moldovean Ştefan	I	60 Kg
Bârsan Alexandru	II	38 Kg
Balint Attila	III	53 Kg

17-19.04.2015 GIURGIU- CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN		
Tiba Eusebiu	I	30 Kg
Koszkodar Raul	I	35 Kg
Țigancea Daniel	II	35 Kg
Bârsan Alexandru	I	38 Kg
Bălăşcuţă Ionuţ	III	38 Kg
Pînzaru Leonard	I	42 Kg
Păvălaşc Răzvan	III	50 Kg
Balint Attila	III	53 Kg
Moldovean Ştefan	II	60 Kg
24-26.04.2015 CRAIOVA - C.N. FINALĂ JUNIORI		
Tiba Bogdan	II	60 Kg
29-30.04.2015 PITEŞTI - FAZA ZONĂ CADEȚI		
Caia Alexandru	I	69 Kg
Olteanu Bogdan	II	46 Kg
Demeter Zoltan	II	76 Kg
Balint Attila	III	54 Kg
15-17.05.2015 SLATINA- C.N. ŞCOLAR		
Caia Alexandru	II	69 Kg

22-24.05.2015 PITEŞTI- CAMPIONAT INTERJUDEȚEAN		
Tiba Eusebiu	I	32 Kg
Țigancea Daniel	I	35 Kg
Koszkodar Raul	I	35 Kg
Pînzaru Leonard	I	42 Kg
Păvălaşc Răzvan	I	47 Kg
Balint Attila	I	53 Kg
Moldovean Ştefan	II	59 Kg
Bălăşcuţă Ionuţ	III	38 Kg
12-14.06.2015 MANGALIA- C. MONDIAL DE LUPTE PE PLAJĂ		
Tiba Bogdan	V	66 kg

Antrenor
Viorel
Milinceanu

Olimpiada de Religie - Etapa naţională 2015

Olimpiada de religie din anul 2015 s-a deşfăşurat în Piteşti, judeţul Argeş, în săptămâna Şcoala altfel (6-10.04.2015). Concursul s-a derulat timp de o săptămână, cuprinzând şi activităţi recreative. O să vă povestesc cum s-a desfăşurat totul.

Am început de luni, când la ora 9.30, ne-am urcat în trenul ce ducea la Bucureşti. Grupul era format din doamna profesoară de religie Aghiniţei Elena, însoţitoarea noastră şi elevele - Ana-Maria de la *Liceul Andrei Şaguna* din clasa a X-a, Teodora de la *Liceul Dr. Ioan Meşotă*, clasa a X-a, Valentina Andrada de la *Liceul Teoretic Zărneşti*, clasa a XII-a. Eu eram singurul băiat din grup. În Bucureşti am schimbat trenul spre Piteşti şi după câteva ore bune, iată-ne ajunşi în oraşul în care printr-o fericită coincidenţă, este şi locul meu natal.

De la gara din Piteşti am fost preluaţi de o doamnă care ne-a condus până în incinta hotelului Muntenia, în care erau cazaţi toţi participanţii la Olimpiada de religie.

Am fost cazat cu încă un elev în cameră, la etajul zece, camera 1006. Laurenţiu, colegul meu de cameră, era fiu de preot, elev în clasa a X-a şi îşi dorea să devină medic. Nu am stat prea mult în cameră, fiindcă trebuia să mergem la Catedrala din Mioveni, unde avea loc deschiderea festivă a Olimpiadei Naţionale. Aşadar, ajunşi la Catedrală, am asistat la deschiderea festivă, unde au ţinut discursuri diverşi reprezentanţi ai Mitropoliei Române. Singurii pe care i-am recunoscut au fost Înalt Preasfinţitul şi Arhiepiscopul Argeşului şi-al Muscelului, anume Ierarhul Calinic, care, după părerea mea, este un adevărat trăitor în Domnul Hristos şi un om foarte amuzant. Toţi elevii au fost felicitaţi şi încurajaţi să nu fie supăraţi dacă nu vom câştiga, căci, oricum, suntem câştigători. Apoi am vorbit despre încercarea anumitor persoane de a scoate religia din şcoli. Acest lucru nu s-a realizat, ceea ce pe mine mă bucură, căci ora de religie are un rol formator atât pe plan spiritual, cât şi moral pentru tinerii de astăzi. În încheiere, am ascultat corul cântând muzică religioasă. Am fost impresionat atât de linia melodică cât şi de felul în care erau îmbrăcaţi cântăreţii.

Scenele biblice din Catedrala din Mioveni nu sunt pictate, ci sunt realizate din mozaic, lucru care face ca această Catedrală să arate extrem de frumos şi strălucitor. Catapeteasma Catedralei este imensă şi are foarte multe icoane ce transmit diferite mesaje omului, pentru a-l lumina duhovniceşte. În miljocul cupolei naosului este pictat Iisus Hristos Pantocrator, pictură ce simbolizează măreţia şi atotputernicia Mântuitorului nostru, El fiind Împăratul Universului şi a doua Persoană a Preasfintei Treimi. Această pictură mai are un înţeles profund, anume faptul că Hristos ne cuprinde pe noi toţi cu braţele Sale, binecuvântându-ne.

Marţi, în ziua concursului, am mers la *Liceul Zinca Golescu* din apropierea hotelului şi, la ora 10:00, am primit subiectele pentru proba scrisă, care s-a încheiat la ora 13:00. Toţi speram la victorie.

După masa de prânz am fost duşi la *Muzeul Goleşti*, unde am aflat multe lucruri interesante, despre cum trăiau oamenii pe vremuri. Acolo ni s-a vorbit despre boierul Constantin Golescu, care a fost şi un mare cărturar român. El poseda o avere extrem de mare. În muzeu am vizitat case vechi de pe vremea lui A.I.Cuza. Ţăranii români erau foarte ingenioşi când era vorba să economisească nişte bani, pe care, însă, nu-i prea aveau în perioada aceea. Acoperişul caselor şi-l construiau înalt şi sferic pentru că era mai ieftin, iar podul casei îl foloseau pentru a-şi afuma carnea. Paiele, în combinaţie cu fumul, generau un strat izolator ce nu permitea ploii să pătrundă în casă, iar paiele de dedesupt erau mereu protejate, netrebuind a fi schimbate mai deloc. În şcoala din Goleşti, a predat Ion Heliade Rădulescu, om de cultură al perioadei paşoptiste, filolog, traducător, dar şi poet, acesta având o contribuţie imensă în Revoluţia de la 1848, el fiind acela care a redactat *Declaraţia de la Islaz* din 1848. A fost foarte interesant să aflu că acolo a predat el, mai ales că la şcoală, învăţasem de curând despre perioada paşoptistă şi, prin urmare, vizitarea acestei şcoli, mi s-a părut mult mai interesantă. După aceea, am vizitat Primăria, unde, am admirat tabloul domnitorului A. I. Cuza, aflat chiar în biroul primarului. Construcţie veche, dar foarte primitoare, Primăria avea podeaua era din lemn, pereţii văruiţi, uşile din lemn de stejar, iar înăuntru trona o atmosferă ce-mi amintea de momentele copilăriei petrecute în casa bunicilor. Mult mai interesantă a fost Biserica, pe care am văzut-o acolo. Era o biserică veche, mică, cu icoane vechi şi prăfuite, dar foarte frumoase şi cu iconostasul foarte mic.

De asemenea, am vizitat şi case tradiţionale româneşti. Să mă ierte bunul Dumnezeu, dar prost şi măgar este acela care-şi jigneşte istoria şi ţara. Eu consider că nu există ţară mai frumoasă decât România! Deşi românii se plâng că n-au ce pune pe masă, e bine să ştim că nu întotdeauna contează mâncarea. Am uitat că avem şi suflet, am uitat de Dumnezeu, nu Dumnezeu a uitat de noi şi mare păcat facem când ne plângem de viaţă, căci, nici viaţa nu-i a noastră, ci e a Lui Dumnezeu, aşa că noi să fim fericiţi că încă avem credinţa ortodoxă, care e credinţa cea adevărată în Domnul nostru Iisus Hristos şi să fim fericiţi că suntem sănătoşi pe plan duhovnicesc, moral şi fizic.

Să revenim la ale noastre. Intrând înăuntrul casei, am văzut costume din portul nostru popular şi obiecte specifice gospodăriei tradiţionale româneşti: ceaunul la capul vetrei cu făcăleţul ce se folosea la mestecarea mămăligii, patul din scândură acoperit cu velinţe. De altfel, patul de lemn este foarte sănătos, aşa procedând şi călugării, care renunţă la saltea şi dorm pe scânduri. Neştiutorii ar spune că acest lucru afectează spatele, însă este exact invers, acest lucru nu numai că îndreaptă şi decompresează coloana vertebrală, dar îndreaptă corpul şi-i oferă confortul de care are nevoie pentru a nu suferi de dureri de spate pe parcursul zilei.

Mai târziu, în aceeaşi zi, am fost la o biserică din Topoloveni. Părintele de-acolo a fost foarte primitor. Ne-a povestit istoricul reprezentărilor religioase din mozaic aflate în Sfânta Biserică. Ne-a arătat fiecare colţişor al Bisericii, în afară de Sfântul Altar şi ne-a împărţit iconiţe.

A doua zi, miercuri, de dimineaţă, se prevedea o zi frumoasă şi însorită. Cerul avea un albastru expresiv, iar soarele parcă-l limpezea cu razele sale lungi. Era ora 09:00 când s-a terminat masa şi ne-am îndreptat cu toţii spre Mănăstirea *Curtea de Argeş*, unde aveam să aflăm lucruri care m-au încântat prin modul de prezentare extrem de atrăgător al ghidului. Domnul Ghiţă, ghidul, ne-a povestit legenda meşterului Manole şi a soţiei sale, Ana, pe care a zidit-o în zidurile Mănăstirii pentru a-i conferi Mănăstirii trăinicie, animând-o printr-o jertfă umană. În acest caz, creatorul, adică Manole, a jertfit-o pe Ana, fiinţa pe care o iubea cel mai mult, pentru a ridica Mănăstirea. Apoi, Manole s-a sinucis, lucru ce arată că orice creator e de fapt el însuşi o jertfă, căci el creează din propria-i fiinţă, energie divină şi se consumă încetul cu încetul până ce se stinge ca o lumină în întunericul acestei vieţi, întorcându-se la adevăratul Creator, la Dumnezeu. Apoi am vizitat Sfânta Mănăstire, am asistat la o scurtă rugăciune, am sărutat Sfintele icoane şi-am ieşit din Mănăstire îndreptându-ne spre Biserica cu hramul Sfintei Muceniţe Filofteia de la Curtea de Argeş, unde ne-am rugat şi am sărutat Sfintele moaşte, ce se aflau acolo.

Apoi ne-am deplasat la barajul Vidraru din Piteşti, unde am urcat până la monumentul numit *Prometeu*.

Ziua de joi a fost ceva mai aglomerată. De dimineaţă am mers la o Biserică din apropierea hotelului, unde am luat parte la Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie. După aflarea rezultatelor olimpiadei, am mers la Muzeul Sportivilor din Piteşti, muzeul de roci subterane şi la o biserică armenească. M-a impresionat foarte tare muzeul numit Închisoarea Sfinţilor, o fostă închisoare în care erau închişi mai ales cei care aveau un profund crez ortodox.

Ziua de vineri a fost destinată plecării acasă. Ne-am luat rămas bun unii de la alţii şi ne-am îndreptat spre casele noastre, unde am aşteptat cu dragoste şi multă căldură Învierea Domnului nostru Iisus Hristos (12.04.2015).

Zancu Nicolae, clasa a XI-a A

Talent şi pasiune

Pasiunea mea sunt maşinile! Maşinile care îmi plac cel mai mult sunt cele cu marca Nissan. Nissanul meu preferat este GT-R R35.

Maşina asta este „wow”.
Proporţional vorbind, GT-R este o maşină mare, dar designul cu linii ascuţite disimulează foarte bine dimensiunile, care le depăşesc pe cele ale unui 911 Turbo. GT-R este o maşină mare, dar este foarte joasă, are jante de 19 inci, anvelope furate parcă de pe o maşină de FIA GT, e lată şi scundă. Arată de parcă stă încordată şi, dacă o atingi, se va năpusti într-o direcţie pe care i-o indici. Orice direcţie. Numai să plece odată de pe loc.

Ideea de „arată ca şi cum ar merge chiar dacă staţionează” este aici doar o replică fără sens. Atunci când stă, GT-R arată de parcă ar fi „prinsă” în podea prin intermediul roţilor, emană o tensiune ce te face să-ţi încordezi toate simţurile şi să începi să înţelegi că, odată urcat la volan, nu ai de-a face cu un 350Z mai mare. Nu, nu, maşina asta este mult mai mult decât atât. Interiorul transmite şi el acelaşi sentiment de tensiune care te va fixa în scaun, în timp ce te uiţi la el – un interior pe cât de simplu, pe atât de eficient, ergonomic.
Strict pe partea ergonomică, singurele butoane care vor trebui acţionate şi te vor interesa din tot interiorul sunt cele trei comutatoare pentru setarea amortizoarelor, a cutiei de viteze şi a sistemului electronic de control al stabilităţii. Sunt amplasate pe consola centrală orientată către şofer şi nu ai cum să le ratezi.

Când voi termina şcoala aş dori să am un GTR sau RTX , dar până acolo aş vrea să am o maşină Nissan Silvlia S15.
Vreau să fiu un şofer bun şi să ajung să fac Drift ca un profesionist!

Benedek Attila, Clasa a X-a A

Îmi plac maşinile de când eram foarte mic. Mergeam cu tatăl meu cu taxiul, stăteam pe bancheta din spate şi spuneam mărcile tuturor maşinilor care treceau pe lângă noi. Şoferul s-a minunat foarte mult când l-a întrebat pe tatăl meu câţi ani am, iar tata i-a spus că am doar trei. A completat, spunând că el, la vârsta lui, nu ştie atâtea mărci de maşini. Abia aştept să împlinesc optsprezece ani, să pot da examenul pentru obţinerea carnetului de conducere auto. Sunt un fan BMW şi Volkswagen. Îmi doresc ca prima mea maşină să fie un

Volkswagen Golf sau un BMW Seria 3. Îmi doresc să-mi deschid un service de tuning auto, în care să modific maşini după placul meu şi după dorinţele persoanelor care vor fi clienţii mei.

Chiric Alexandru, Clasa a X-a A

Hobby-ul meu este cântatul la chitară. Cânt la chitară de un an, dar parcă aș fi făcut acest lucru dintotdeauna.

M-am apucat de cântat pentru a-mi ocupa timpul liber. Am început pe o chitară clasică, nu foarte bună, dar care pentru mine era genială. Chitara mi-am cumpărat-o, din întâmplare, când mă plimbam printr-un magazin și mi-a atras atenția. Acum mă încântă chitara mea și suntem nedespărțiți.

Nu am reușit să merg încă la competiții, dar îmi doresc acest lucru. Sunt foarte emotiv din fire și participarea la un concurs m-ar determina să învăț să-mi stăpânesc emoțiile. De când m-am apucat de chitară, am exersat câte două, trei ore pe zi. Îmi face plăcere să cânt, dar stau rău cu timpul liber.

Între timp, am trecut la chitară electrică.

Între chitara acustică și cea clasică nu este o mare diferență. Diferența constă în faptul că cea acustică are cutia de rezonanță mai mare și are corzi de metal, pe când la cea clasică corzile sunt din plastic. Chitara acustică se aude mai tare decât chitara clasică.

Există chitară acustică si chitară electro-acustică. Chitara electro-acustică se poate conecta la boxe sau la amplificator. Chitara electrică este foarte diferită de restul chitarelor. Chitara electrică trebuie pusă neapărat la un amplificator.

Pasiunea mea pentru muzică mi-a schimbat viața!

Popovici Gabriel, Clasa a X-a A

Culturismul la nivel de amator

Unul din hobby-urile mele este culturismul, sport de care m-am apucat acum nouă luni. Prima dată când am ajuns în sală, habar nu aveam de ceea ce înseamnă culturismul, așa că, am hotărât că este mai bine să încep cu... o pauză, deoarece, cum s-ar zice, „trăgeau fiarele de mine”.

În urmă cu patru luni, am hotărât iar să mă apuc serios de culturism, pentru a duce un stil de viață mai sănătos. Am început să cer sfaturi antrenorilor de fitness de la câteva săli, să aflu părerea lor despre anumite exerciții și alimentație. Bineînțeles că părerile au fost diferite, dar, testând fiecare teorie în parte, am observat că niciuna nu era făcută pentru mine, așa că am început să mă adaptez. Mi-am făcut propriul program, propria alimentație și mi-am ales un set de exerciții pe care să le practic în timpul antrenamentului. În prima lună a fost lejer, am început cu exerciții ușoare și greutăți relativ mici, dar, pe parcurs, am crescut în masa musculară și forță și simțeam că fac exercițiile degeaba, așa că, am hotărât să ridic greutatea cu cel puțin două kilograme pe fiecare serie. Lunile au trecut ca zilele după părerea mea, deoarece, dacă faci ce-ți place nici nu știi când zboară timpul. În prezent, sala este o parte din mine, nu știu ce-aș face dacă nu aș mai putea să practic acest sport. Pot să spun că iubesc să țin greutățile în mână, sunt nedespărțit de ele, indiferent unde mă aflu. Mă antrenez cinci zile pe săptămână în cel mai dur mod, deoarece fără durere nu se văd rezultatele. Idolul meu este Jeff Seid, un tânăr de douăzeci de ani din SUA, care a luptat cu viața și a ajuns un mare culturist.

Cred că în ziua de astăzi, felul cum arăți, este foarte important, așa că lupt în fiecare zi să avansez cu câte puțin pentru a-mi atinge visul.

Pichiu Andrei, Clasa a X-a A

Fotbalul de la pasiune la meserie…

„Cum faci orice, aşa faci totul” ~ T. Harv Eker

Am început să joc fotbal de la vârsta de zece ani, la un club de fotbal din oraşul Făgăraş. A fost un început bun pentru tot ceea ce a urmat, campionate câştigate, emoţii, penalty-uri marcate şi ratate.

Fotbalul poate fi un sport profesionist. Există oameni special pregătiţi şi plătiţi pentru a juca fotbal şi atât, nimic altceva. Nimic mai mult, nimic mai puţin. Oameni plătiţi pentru a se juca! Cu adevărat nemaipomenit trebuie să fie să fii plătit să faci ceea ce-ţi place, să fii plătit să te joci, să fii plătit să joci fotbal. Câţi dintre noi nu ne-am luat când eram mici nume de jucători celebri, în fotbalul jucat printre maşinile din faţa blocului, ori pe un petec de iarbă, doar pentru că voiam să simţim o mică parte din uralele pe care tribuna le împrăştie cu generozitate celor care aduc fericirea în dreptunghiul verde? Aşadar, eşti plătit să joci fotbal, şi atât, lucru prin care faci alţi oameni fericiţi. E un dar divin, să fii plătit pentru a face ce-ţi place şi a avea ocazia ca prin meseria ta să fericeşti mii şi mii de oameni!

Ziceam că atunci când eram mici, mai toţi ne-am luat nume de fotbalişti celebri pentru a ne descrie driblingul sau plonjonul copilăriei. O făceam cu gândul doar la aplauze, cu gândul la cei cu care vom sărbători reuşita noastră. Visam că o să creştem mari şi că o să îmbrăcăm tricoul echipei noastre, cu stema aia frumoasă brodată în dreptul inimii.

Ne-am dorit să fim aşa cum au fost atâţia alţii înaintea noastră, care ne-au determinat atunci când eram mici să le luăm numărul şi numele, care ne-au învăţat să nu înşelăm, care ne-au învăţat să respectăm. Urmez câte cinci antrenamente pe săptămână, doar pentru ca visul meu să devină realitate şi mă ghidez după cele spuse de **Jim Rohn: „Viaţa răspunde la merit, nu la nevoie. Ea nu spune: Dacă ai nevoie, vei culege rezultatele. Ea spune: Dacă plantezi, vei culege”**

Sebastian Fogoroş, clasa a XI-a A

Sportul meu preferat este fotbalul. Am început fotbalul la vârsta de 7 ani, la Făgăraş. Am activat trei ani la FC Ena şi am participat la numeroase turnee. După aceşti trei ani de muncă, a venit un antrenor de la Braşov şi m-a selectat pentru Clubul Forex Braşov. La Braşov am fost câştigători în mai multe turnee, cum ar fi cel din Franţa. Acolo, la Paris, au venit cele mai bune echipe de tineret ale Europei, precum FC Barcelona (Spania), Bayern Munchen (Germania), Bordeaux (Franţa) şi am fost foarte mândru să fiu acolo. Am să vă spun câteva lucruri despre fotbal pe care s-ar putea să nu le ştiţi. De exemplu, faptul că la începutul secolului XXI era jucat de peste două sute cincizeci de milioane de jucători din peste două sute de ţări, ceea ce îl face cel mai popular sport din lume. Acest joc se joacă cu o minge sferică pe un teren dreptunghiular, acoperit cu iarbă, cu câte o poartă la fiecare capăt. Scopul jocului este de a înscrie goluri introducând mingea în poarta adversarului. În afara portarului, ceilalţi jucători nu se pot folosi de mâini pentru a jongla cu mingea.

Acest tip de sport educă nu doar trupul, ci şi mintea şi vi-l recomand.

Sofonea Mihai, clasa a XI-a A

De ce îmi plac trenurile?

Păiii… îmi plac trenurile deoarece tatăl meu a lucrat la CFR şi am stat cu el pe lângă trenuri de când eram mic. De pe atunci m-a cuprins febra „fiarelor”. La început doar mă uitam la ele şi încercam să descopăr cum funcţionează, să înţeleg cum poate duce o locomotivă atâtea vagoane. Mă fascinau locomotivele deşi tatăl meu lucra la instalaţiile electrice: semnale, macazuri şi altele.

Încercam să identific fiecare componentă a unei locomotive şi să descopăr rolul ei funcţional. Am învăţat câte ceva şi despre partea de semnalizare şi centralizare la calea ferată, dar am rămas fidel locomotivelor.

Ştiu multe lucruri despre ele şi-mi pare rău că la şcoala la care învăţ nu mai este acea specializare de Electromecanic locomotive, pentru că sigur mi-aş fi ales-o. Îmi doresc să fac un curs de calificare atunci când vârsta o să-mi permită acest lucru.

Tot din dragoste pentru locomotive am început să le şi fotografiez, dar aici intervine o problemă, aceea că mulţi nu înţeleg că nu este ilegal acest lucru, atâta timp cât nu provoci probleme sau nu comercializezi pozele sau filmările.

Le recomand celor care-mi împărtăşesc pasiunea să ni se alăture pe Facebook, unde s-a dezvoltat o comunitate în care suntem cam toţi „pasionaţii” şi comunicăm, schimbăm informaţii sau facem chiar şi excursii cu trenul prin ţară.

Nistor Mihai, Clasa a X-a A

Anglia –așa cum am văzut-o eu

În vacanța de vară am fost în Anglia la mama. Am ajuns pe insulă cu maşina, prin Eurotunel şi apoi am intrat pe autostradă. La început nu observi că mergi pe partea opusă şi, atunci când îți dai seama, acest lucru îți provoacă mari emoții. După ce am trecut de Londra, la câteva ore, am dat peste Stonehenge şi am oprit să vizităm aceste vestigii ale unei civilizații atât de vechi. Lângă parcare era o clădire mare, în genul unei autogări, în care era un magazin de suveniruri. De acolo, urcai într-un tractoraş cu trei vagoane care te ducea la un monument aflat la un kilometru distanță. De fapt, ai fi putut merge şi pe jos! Abia atunci când ne-am apropiat, ne-am dat seama cât de uriaşe sunt aceste pietre stranii.

Ansamblul megalitic de la Stonehenge, situat în câmpia Salisbury, la circa 130 de kilometri de Londra, reprezintă unul dintre cele mai frumoase locuri preistorice din lume şi totodată unul dintre cele mai misterioase.

Nu se ştie cu exactitate când a fost construit şi de către cine. Nu este o singură construcție, ci a fost făcut în mai multe etape. O teorie destul de cunoscută a avansat ipoteza că ar fi construit de druizi, o populație existentă în Anglia înainte de cucerirea romană. Tehnicile arheologice moderne au demonstrat însă că Stonehenge a fost construit cu cel puțin 1.000 de ani înainte de druizi, în 2.950 î.Hr., ajungând la forma pe care o cunoaştem azi, în anul 1.600 î.Hr.

Nimeni nu ştie exact cum au ajuns pietrele acolo şi nici la ce au folosit. Stonehenge devine şi mai misterios dacă binecunoscutului cerc de pietre mari, verticale, li se adaugă descoperirile mai recente - o fortificație circulară şi un inel ciudat de gropi umplute.

La fel de misterios este şi modul în care a fost construit Stonehenge. Pietrele verticale şi cele orizontale, prin care sunt unite, arată ca şi cum ar fi făcute din lemn de către un tâmplar. În mod cert, pentru oamenii din neolitic, care trăiau în Câmpia Salisbury, ar fi fost mai normal să folosească la construcție lemnul, care se găsea din abundență, decât piatra, un material rar pe plan local.

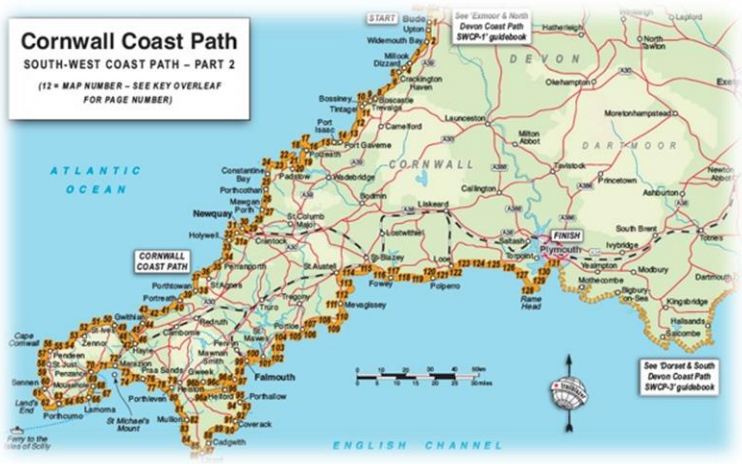
Totuşi la ce au folosit gropile Aubrey? Explicația cea mai probabilă este că aceste gropi serveau la desfăşurarea unor ceremonii în timpul cărora aveau loc şi o serie de acte rituale ce constau în gustarea şi apoi vărsarea unei cupe pline cu vin, lapte etc., ca un omagiu adus divinității sau celor dispăruți. Gropile ar fi fost apoi sigilate cu calcarul din zonă, pentru a marca astfel locul săvârşirii acestui omagiu.

Monumentul nu este unic în Anglia, dar este cel mai bine păstrat şi elaborat. Sunt cunoscute peste 100 de cercuri din pietre pe teritoriul Insulelor Britanice şi în nordul Franței. Unele dintre ele erau mici, de numai 3 metri în diametru. Cel mai mare este cel de la Avebury, care se întinde pe o suprafață de aproximativ 4.000 de metri pătrați. Unele dintre pietrele de la Avebury cântăresc 60 de tone.

Nu putem să nu ne întrebăm cum anume a fost efectuată transportarea lor de la cariere, aflate la peste 30 kilometri, până la locul construcției.

Astăzi au mai rămas în picioare doar aproximativ jumătate dintre pietrele originale şi imaginea locului e foarte diferită de cea de la începuturi. În anul 1650, Stonehenge era un loc întunecat, o pădure de pietre care aruncau umbre una asupra alteia.

În drum spre Cornawall, pe lângă şosea, au apărut garduri vii înalte de doi metri din cauza cărora nu prea vedeai peisajul. Ajunşi la mama, am lăsat bagajul şi am mers la ocean să vedem coasta.

Cornwall este un ţinut din sud-vestul extrem al Marii Britanii şi include şi insulele Scilly. Situată la vest de râul Tamar, Cornwall este una dintre cele mai izolate părţi ale regatului, însă este şi foarte populară printre turişti. Atracţiile acestei destinaţii constau în frumuseţea naturii, adesea ciudată, cu stânci şi mlaştini, parcuri şi grădini tropicale, plaje cu nisip încântătoare, sate pescăreşti pitoreşti şi vechi comunităţi miniere.

Cornwall a fost o zonă exploatată minier încă de oamenii din Epoca de Bronz, apoi de romani, înaintea regilor anglo-saxoni. În 1068 regele William Cuceritorul l-a numit pe fratele său vitreg Roger de Mortain primul Earl de Cornwall. Încă din 1503, titlul de Duce de Cornwall este preluat de către moştenitorul tronului, împreună cu venitul ducatului. Datorită faptului că regiunea a fost prima dată creştinată de către călugării irlandezi, adeseori bisericile din Cornwall sunt dedicate sfinţilor necunoscuţi pentru restul Marii Britanii. Localnicii sunt foarte mândri de patrimoniul cultural celtic. Limba Cornish, apropiată de bretonă, a devenit o limbă moartă la sfârşitul secolului XVIII. Acum, eforturile pentru revitalizarea limbii sunt limitate de lipsa literaturii.

Datorită asocierii cu artele literare şi vizuale, Cornwall este tot mai mult o destinaţie a turismului cultural. Muzica şi dansurile folclorice, celebrările de May Day derivate din vechile ritualuri de fertilitate, stilul special de lupte, pastele cornice (produse de patiserie umplute cu carne şi legume) şi chiflele cu şofran sunt doar câteva dintre specialităţile din Cornwall.

Am observat că în oraşe, dar şi în sate toate cablurile erau băgate în pământ. Acest lucru îmi părea curios, dar acum, s-a ales această variantă şi la noi în ţară. Acolo fiecare familie avea cel puţin un câine. M-a impresionat faptul că englezii erau foarte calmi şi fiecare îşi vedea de treaba lui.

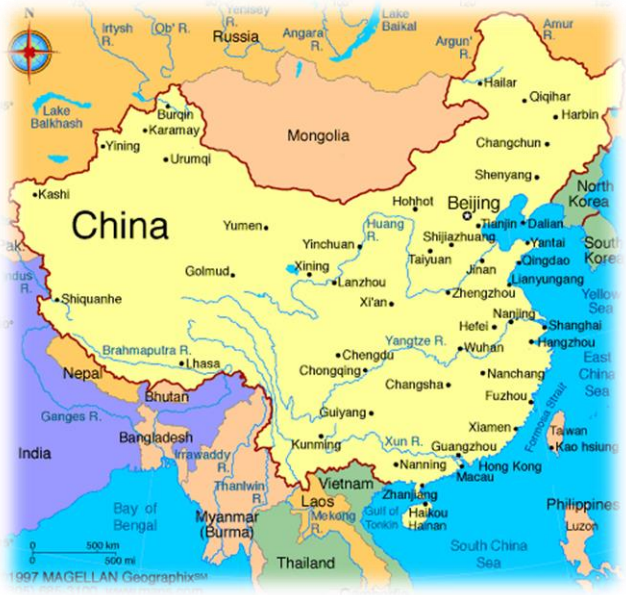
Într-o zi am mers într-un oraş cu ieşire la ocean şi cu un parc lângă far. M-a impresionat faptul că acolo fiecare se aşeza unde voia şi nu deranja pe nimeni.

În final, mărturisesc că aş vrea să mă mut acolo şi chiar sper să se realizeze acest lucru, dar după ce îmi termin studiile.

Nistor Mihai, Clasa a X-a A

China

Salut, astăzi am să vă vorbesc despre o ţară care mie mi-a captat atenţia de când eram mic.

China, căci despre ea este vorba, este una dintre cele mai mari ţări din lume şi după părerea mea, cu cea mai frumoasă istorie.

În China tradiţiile joacă un rol semnificativ în viaţa de zi cu zi a fiecărei persoane în parte, reuşind să-şi pună amprenta pe interacţiunile oamenilor, oferindu-le un sentiment de siguranţă.

Printre tradiţiile chinezeşti se numără „Festivalul Bărcii Dragonului” şi „Festivalul Mijlocului Toamnei”.

Festivalul Bărcii Dragonului se sărbătoreşte, de obicei, în luna iulie, fiind o sărbătoare sinistră din punctul meu de vedere. Acest festival îl sărbătoreşte de fapt pe poetul şi ministrul Qu Yoan, care s-a sinucis în anul 278 î.Hr. prin înec. Acesta a fost protestul său faţă de situaţia disperată a Chinei de atunci. Această sărbătoare este celebrată mai mult în sudul Chinei.

Festivalul Bărcii Dragonului (duanwu jie) sau Duanwu este sărbătorit, an de an, în ziua a cincea din a cincea lună a calendarului chinezesc, de obicei în iunie. Este una din cele mai vechi sărbători tradiţionale din China, ce are o istorie de peste 2000 de ani. Festivalul are loc într-o zonă largă a continentului asiatic. Datorită teritoriului întins al Chinei şi a diferitelor naţionalităţi, obiceiurile legate de această sărbătoare sunt diverse. Întoarcerea la casa părintească a fetelor măritate, purtatul punguţelor parfumate, organizarea întrecerilor cu bărcile dragon şi concursurile de lupte, servirea băuturii alcoolice din orez, a ouălor sărate şi Zongzi sunt câteva dintre acestea.

În ceea ce priveşte proveniența sărbătorii sunt mai multe variante care menţionează comemorarea lui Qu Yuan, a lui Wu Zixu şi a lui Cao Er. Spiritul patriotic şi poeziile impresionante scrise de Qu Yuan au fost adânc înrădăcinate în inimile oamenilor. De aceea, comemorarea lui Qu Yuan rămâne cea mai răspândită variantă a acestei sărbători. Cine a fost Qu Yuan? Un mandarin din statul Chu, din epoca Primăverii şi Toamnei (770 î.e.n. - 476 î.e.n.). Propunerile şi sugestiile lui legate de guvernarea şi întărirea armatei întâmpinau o rezistenţă puternică din partea aristocraţilor. În cele din urmă, Qu Yuan a fost trimis în exil din cauza unor acuzaţii calomnioase. Când statul Chu a fost cotropit, în anul 278 î.e.n, de către statul Qing, lui Qu Yuan i s-a frânt inima. De durere s-a aruncat, pe 5 mai, în râul Leiluojiang. Povestea spune că oamenii au fost întristaţi de moartea lui Qu Yuan şi s-au dus pe malul râului ca să-l plângă. Pescarii vâsleau de-alungul râului cu intenţia de a-i scoate trupul neînsufleţit la mal. Unul dintre ei a adus bulgări de orez şi ouă şi le-a aruncat în apă, în speranţa că

peştii, dragonii, creveţii şi crabii se vor sătura cu acestea şi nu-l vor muşca pe Qu Yuan. Bulgării de orez au fost înlocuiţi, cu timpul, cu Zongzi, un fel de găluşte din orez cleios amestecat cu carne sau curmale şi alte mâncăruri, învelite în foi de trestie sau de bambus, în formă piramidală.

Întrecerea cu bărcile dragon este un alt obicei specific acestei sărbători. Aceste curse sunt oferite în onoarea morţii mitice

a lui Qu Yuan. Bărcile, având o lungime între 20 şi 60 de metri, sunt ornamentate cu pene multicolore şi cu coada şi capul unui dragon. Nu oricine poate participa la întrecere, pentru că e nevoie de multă experienţă şi precizie. Între timp, pe plaje au loc de obicei picnicuri şi festivităţi. Chinezii spun că în ziua în care îl comemorează pe poetul şi patriotul Qu Yuan, îşi amintesc mai mult decât oricând de îndatoririle faţă de ţară şi pun accent pe importanţa loialităţii şi a obligaţiilor faţă de comunitate. Din anul 2008, acest eveniment a devenit sărbătoare oficială în China.

Un obicei mult mai vesel este „Festivalul Mijlocului Toamnei" care mai este numit Festivalul lunii, deoarece este celebrat prin prăjituri în formă de lună. Nu vă imaginaţi că sunt prăjituri de tip european, ci sunt făcute din paste umplute cu cremă dulce sau gălbenuş de ouă, ceea ce cred că nu are deloc un gust bun, dar acum fiecare om cu gusturile lui.

Evenimentul este o manifestare tradiţională în China şi în mai multe ţări asiatice, prilej cu care familiile se adună pentru a privi împreună luna plină. Cu această ocazie, toată lumea consumă prajituri în formă de animale şi aşa-numitele prajituri ale lunii (rotunde precum astrul nopţii), pregătite cu seminţe de susan, de lotus şi ouă de raţă.

Festivalul Lunii Pline sau *Festivalul Mijlocului Toamnei* este una dintre cele mai importante şi vechi sărbători tradiţionale chinezeşti, celebrată din 15 august după calendarul agricol chinezesc. Potrivit consemnărilor istorice de acum 3.000 de ani, împăraţii chinezi ţineau ceremonii de aducere de ofrande, primăvara Soarelui, Pământului vara, Lunii toamna şi Cerului în timpul iernii. Locurile de oficiere a ceremoniilor sunt cunoscute ca altarul Soarelui, cel al Pământului, al Lunii şi cel al Cerului şi sunt amplasate în cele patru direcţii care corespund estului, sudului, vestului şi nordului. Templul Lunii din Beijing este locul unde împăraţii dinastiilor Ming şi Qing se închinau astrului nopţii.

Venerarea Lunii pline îşi are începuturile în perioadele istorice *wei* şi *jin*, acum aproape 2.000 de ani. Atunci, ritualul avea o notă de solemnitate, în dinastia Tang însă, acum aproximativ o mie de ani, ritualul se transformă într-o sărbătoare populară şi se bucură de o popularizare maximă, mulţi poeţi din această perioadă dedicând Lunii pline, poezii ample şi frumoase. Mai târziu, în dinastia Song, celebrarea se desfăşura la mijlocul lunii august şi s-a instituţionalizat într-o sărbătoare naţională care a primit denumirea de Festivalul Mijlocului Toamnei. Oamenii din acea perioadă nu dormeau în timpul acestei sărbători, se plimbau pe străzi şi se distrau până a doua zi.

Un alt semn distinctiv al sărbătorii este împodobirea locuinţei şi a grădinii cu felinare. Fiecare familie celebrează după bunul plac - unele familii se vizitează, altele fac grătar în curtea casei, altele pur şi simplu admiră luna. Cu acest prilej se oferă daruri simbolice şi se cinstesc numeroase zeităţi tradiţionale. Cu o vechime de peste 3.000 de ani (din vremea dinastiei Zhou), *Festivalul Lun*ii celebrează belşugul şi este sărbătorit în toată Asia. În Malayezia şi Singapore mai este cunoscut şi sub numele de *Festivalul Felinarelor*.

Cred că am vorbit destul despre obiceiurile chinezeşti, aşa că am să încep să vorbesc despre monumentele şi invenţiile chinezilor.

Invenţiile chinezeşti după părerea mea, sunt cele mai bizare de pe glob, cum să faci o brânză lipsită de lapte, da aşa e, vorbesc despre brânza tofu, despre care cred că este cea mai ciudată şi scârboasă mâncare. Mai degrabă aş mânca insecte prăjite tradiţionale chinezeşti, decât să mănânc acea brânză. Da, am spus insecte! Fiind un carnivor înrăit, aş mânca micile insecte prăjite oferite de comercianţii chinezi, cu excepţia unui singur soi, gândacii, aş mânca şi libelule, numai să nu fie picior de gândac în farfuria mea. Dar să nu vă gândiţi că bucătăria chineză este una chiar atât de ciudată. Micul dejun, de exemplu, este alcătuit din ceai, orez, clătite şi uneori rulouri cu tăieţei făcute tot din orez.

O masă chinezească obişnuită este de obicei alcătuită din câteva preparate principale şi nu doar dintr-un singur fel de mâncare. Cel mai interesant lucru este că ultimul fel de mâncare este supa.

În mod tradiţional, deserturile nu sunt foarte populare în rândul chinezilor şi foarte surprinzător este faptul că răvaşul chinezesc nu a apărut în China, ci a fost inventat de americani după obiceiul chinezilor de a ascunde bileţele cu diferite mesaje în prăjiturile care se dădeau de „Festivalul lunii".

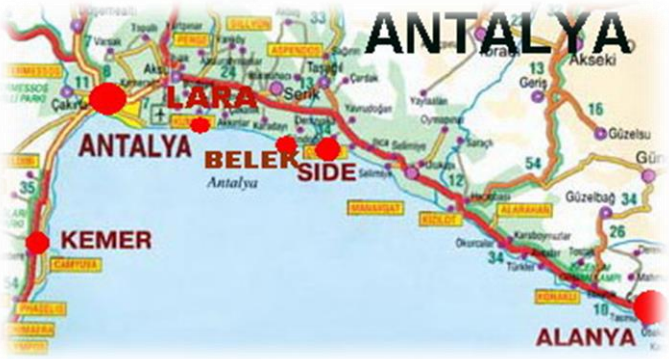
Trecând de la gastronomie la construcţii vreau să vă spun ceva şi despre cea mai impunătoare construcţie din lume, da, aşa este, este vorba de Marele Zid Chinezesc, lung de circa 12000 kilometri. Acesta a fost construit în secolul al V - lea î.Hr. Acesta avea rol protector şi a fost construit pentru a apăra graniţa chineză împotriva atacurilor popoarelor nomade din nordul Chinei.

Aş putea să vorbesc despre China ore-n şir pasionat fiind de istoria ei, dar prefer să mă opresc aici, spunându-vă cu inima deschisă că aceasta este ţara pe care aş dori să o vizitez.

Pichiu Andrei, Clasa a X-a A

Vacanţă în Turcia

În vara anului 2008, eu şi tatăl meu am plecat în concediu în Turcia. Atunci s-a petrecut şi primul meu zbor cu avionul. Plecarea a fost la ora 5 dimineaţa de acasă spre aeroport în Bucureşti. Emoţiile erau foarte mari pentru mine, deoarece nu mai fusesem niciodată cu avionul. Ajunşi la aeroport ne-am aşteptat rândul pentru urcarea într-un avion care mi s-a părut imens. Tatăl meu era obişnuit să meargă cu avionul, dar eu nu, de aceea am avut o oarecare frică de a mă urca în el. După ce am urcat în avion, stewardesele ne-au explicat cum trebuie să procedăm în cazul în care cad măştile de oxigen şi ne-au verificat centurile. Atunci când avionul a decolat, inima mea era mică cât un purice, iar stomacul mi se mişca de colo-colo. Ajunşi în aer, ne-am desprins centurile de siguranţă, deoarece nu era necesar să le ţinem pe parcursul drumului. Din avion se vedeau pete albastre şi maro de pământ, deoarece eram la o înălţime foarte mare şi nu se putea vedea mare lucru. După două, trei ore de zbor am aterizat în Antalia. În aeroport ne aştepta şoferul microbuzului care ne-a dus la hotel, iar staţiunea se numea Kemer. Soarele strălucea foarte tare era o căldură de nedescris. Ajunşi la hotel, am fost conduşi la camere pentru a despacheta lucrurile. Hotelul era nemaipomenit, avea piscine exterioare şi interioare, tobogane, parc de distracţie, saună turcească şi saună normală. După ce am despachetat, am coborât la masă unde erau mâncăruri de tot felul. Mie mi-a plăcut foarte mult baclavaua. După ce am mâncat am plecat pe plajă. Marea era impresionantă, era atât de limpede încât se vedeau scoicile, pietrele şi ce m-a impresionat cel mai mult au fost căluţii de mare, care erau sub apă.

Seara se făceau concursuri pentru copii şi spectacole. Mie îmi plăcea să stau ziua la hotel, deoarece puteam înota în numeroasele piscine şi merge în parcul de distracţii. Tatăl meu ieşea din hotel şi se plimba, dar eu nu mă puteam desprinde de piscină şi de copiii cu care mă împrietenisem acolo. Dimineaţa serveam ceaiul turcesc într-o sală separată de restaurant, era foarte bun, cu gust de caramel şi scorţişoară. Într-una din zile am plecat într-o croazieră cu vaporul. Acolo ne-am împrietenit cu un domn din Timişoara. La fiecare oprire săream în mare şi înotam. Era minunat! După o oră de mers cu vaporul ne-am întors înapoi la hotel. A fost frumos deoarece a fost şi prima oară când am mers cu vaporul. În următoarea zi, eu şi tatăl meu, ne-am întâlnit cu un domn în faţa hotelului, care ne-a dus pe un platou. Nu ştiam ce mă aşteaptă! Era un elicopter mic în care ne-am urcat şi am primit câte un ghiozdan imens. Am sărit cu parașuta, dar nu singură, ci împreună cu un instructor. A fost o senzaţie grozavă şi, deşi nu era o altitudine aşa mare, îmi era foarte frică. Când am ajuns pe platou îmi tremurau picioarele, dar nu am să uit niciodată acel salt!

A sosit şi ziua plecării. Eram tristă, deoarece îmi plăcea foarte mult acolo, mâncarea era foarte bună, în special baclavaua şi ceaiul turcesc. Mi-au plăcut hotelul, faptul că era foarte cald, petrecerile nocturne şi săritul cu parașuta. La întoarcere nu mai aveam frică de avion, aşa cum a fost la plecare. Mi-a plăcut foarte mult în Turcia. Deşi am vizitat şi alte ţări, în Turcia m-am simţit cel mai bine şi aş merge mereu acolo.

Aldica Georgiana, Clasa a X-a A

O gingaşă prinţesă

O gingaşă prinţesă,
Cu chipul de mălin,
Cuprinsă în poveşti
Cu suflet măgulit
Tu prinţul ţi-l aştepţi.
Cu cozile împletite,
Cu ochii înlăcrimaţi.
Aştepţi să-ţi vină prinţul.

Dor de tine

Mă rătăcesc pe drum
Aştept să te întâlnesc,
să stăm pe-o potecă
să-ţi spun, să-ţi povestesc.
Ador să-mi fie dor,
Să-mi pot descărca
toată furia mea
peste dragostea ta.
Apari, dispari,
dar te voi aştepta!

Suflet trist

Sufletul e trist,
pare a fi o pacoste;
de n-ar fi pacostea,
n-ar mai fi nici dragostea
sufletul din tine
îmi scrie in piatră;
mă copleşesc gânduri
că singur vei pieri.
Amărăciunea ta învie lumea mea;
De înţeles e greu, abia pot
descifra si eu!
Izbit de ură, sufletul suspină,
dar nu va trece zidul
căci el e plin de ură;
trăieşti în întuneric
ca liliacul noaptea,
nu poţi vedea lumina zilei
Sufletul ţi-e trist.

Mi-e dor să fiu elev
Mi-e dor să fiu elev,
În zori de dimineţi să mă trezesc,
S-ajung la timp la ore,
Lucruri noi să - nvăţ
Să râd să povestesc,
Cu dragii mei colegi.

Poezii scrise de
Pintilie Florentina, Clasa a XI-a B
Prof. Andone Crenguța

Dor de mama

Mamă... suspin de dor
De dorul care mă apasă
Că tu nu eşti acasă.
Aş vrea să fii aici
Şi să-mi spui încetişor
Că nu o să mai pleci
Și nu o să mai plâng de dor.

Zilele sunt triste,
În noapte eu suspin
Că tu nu eşti cu mine
Şi cerul nu-i senin.

Te rog să vii acasă
Şi-n braţe să mă ţii
Să știu că nu mai pleci
De la ai tăi copii.

Constantin Andreea Carina, clasa a XI-a B

Măicuţa

O lacrimă fierbinte
Pe-al ei obraz iubit
Se-afundă în veşminte
Durerea ei o simt.

Cu ochii ei de miere
Te-nvie spre copil
Iar tot ce-i rău îmi piere
Mă simt ca un senil.

Dar cine-i astă fiinţă
Cumva din Paradis?
Dreptate-ntr-o privinţă
Un înger în abis.

Of maica mea cea sacră
A mea comoară-mi eşti
Nici moartea nu mi-e acră
Când ştiu cât mă iubeşti.

Iar zilele-s furate
De mine şi de fraţi
Cu noi au fost purtate
În noi pe veci te-mparţi.

O inimă şi-un suflet
Deşi mai mulţi trăim
O viaţă şi un cuget
Să ştii că te iubim.

Tatăl

Bărbat iubit şi-n cuget
Cu ale lui iubiri
Cu dragoste în suflet
Ne-mparte lungi trăiri

Un glas ca unui frate
Nimic mai mult de zis
Spre toate se împarte
Aşa cum a promis.

Ca un copil şi dulce
Mereu îl văd mai sus
Îşi duce a sa cruce
În ramă-mi este pus.

Of, tatăl meu cel tânăr
Cu gând copilăresc
În veci nu ai astâmpăr
Şi de-asta-ţi mulţumesc.

De când mă ştiu spun „tată”
Şi „mamă” ne-aţi crescut
Dar n-aţi spus niciodată
De rău că ne-aţi născut.

În lacrimi şi iubire
Cu drag şi mult respect
Privind a ta privire
Îţi spun că te iubesc.

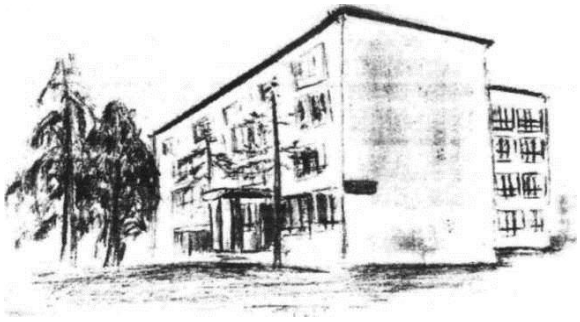
Poezii scrise de Zancu Nicolae, clasa a XI-a A

L’école ou les vacances

Il n’y a qu’une différence
Entre l’école et les vacances
Quand nous pensons aux autres.

Il n’y a qu’une différence
Entre l’école et les vacances
Parce que nous ne sommes pas trop intéressé à nous.

Il n’y a qu’une différence
Entre l’école et les vacances.

Petrache Răzvan-Nicu, clasa a X-a A

La mère

La mère est plus qu’une femme,
Elle donne tout sans raison,
Elle parle doucement de tout…
Elle fait tout qu’un superhéros.
C’est elle, la femme qui meurt pour naitre.

Pall Răzvan, clasa a IX-a B

Pour toi

Pour toi
sur le montagne
J’ai ramassé
des petites pierres.

Pour toi
sur la montagne
J’ai cucilli
un edelweiss.

Pour toi,
J’ai une surprise,
sur la montagne,
Une excursion.

Pour toi…

Zaharie Gheorghiţă,
clasa a IX-a C

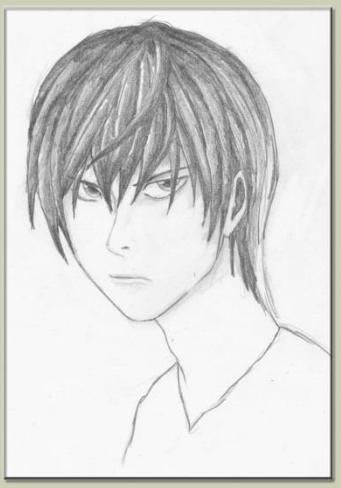

Desene realizate de:

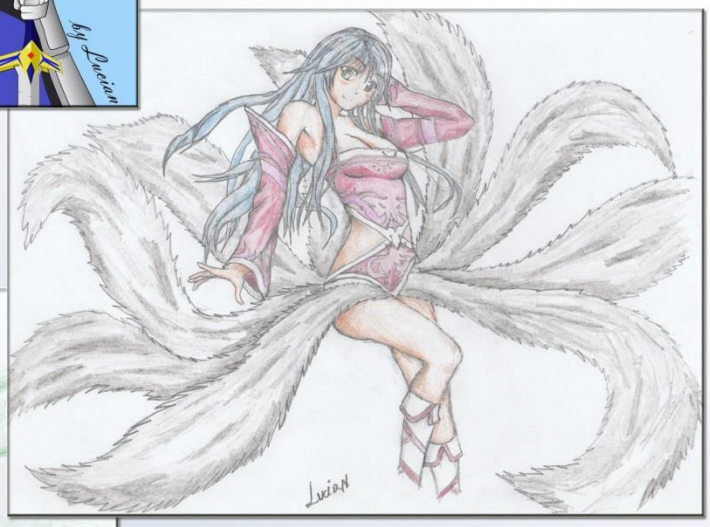

Plesca Lucian,
clasa a XII-a A

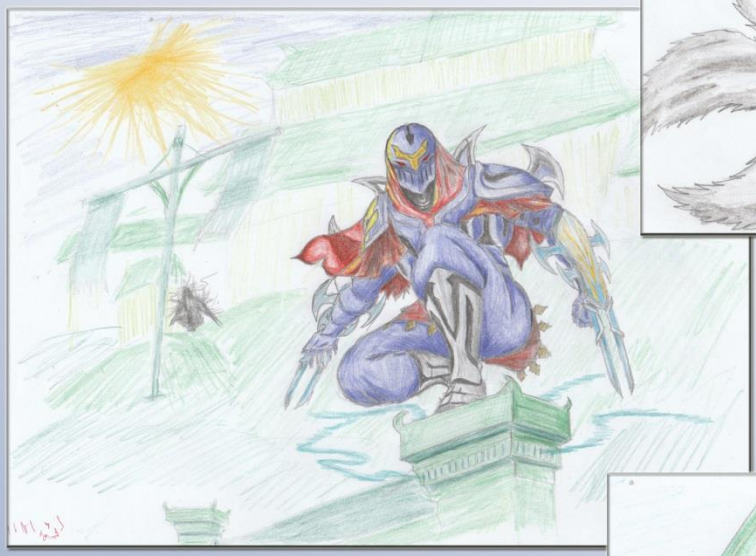

Desene realizate de:

Plesca Lucian,
clasa a XII-a A

Vacanţa şi amintirile ei de neuitat…

Ce copil oare nu iubeşte vacanţa şi nu-şi retrăieşte vacanţele prin amintiri? Vă spun eu, nici măcar unul, căci orice vacanţă este o oază de amintiri ce-i aduce aminte omului că este viu şi liber să fie fericit.

Există în memoria mea amintiri de neuitat dintr-o vacanţă parcă fermecată şi, drept să vă spun, am impresia că am trăit această vacantă în special în interiorul fiinţei mele, nu în exteriorul ei.

Aşadar, într-o zi de primăvară, momentul dumnezeiesc când întreaga natură renaşte din propriul ei mormânt şi se înalţă spre a-şi arăta gloria ei neasemănată, cuprinzându-ne pe noi, oamenii, cu braţele ei fermecate şi transmiţându-ne prin vocea ei tăcută şi expresivă parcă mereu acelaşi mesaj îmbietor- moartea (iarna) nu e decât un somn lung din care aştept mereu să mă trezesc la viaţă, s-a întâmplat ceva uluitor. Aflat în piscina din grădină, străbăteam în imaginaţia mea Marea Tiberiadei, purtat fiind de o corabie imensă şi veche. Ciudat lucru, nu-i aşa? Copiii-şi trăiesc propriile vacanţe în orice loc doresc, căci odată ce inima şi mintea doresc să fie în acel loc, gândul cu puterea sa nemărginită, îi mută cu întreaga lor fiinţă acolo. Aceasta este puterea trăirii interioare a vieţii, fericirea copilăriei pe care noi, din păcate, nu mai ştim s-o trăim. Bine spunea cineva că „omul a uitat să trăiască, din clipa din care a uitat să mai fie copil".

Eram căpitanul corabiei şi navigam înfruntând apele învolburate. Pânzele vechi şi rupte erau umflate de vântul cald şi de… vocea la fel de caldă, vibrantă şi melodioasă a mamei mele. M-a întrerupt din visare, anunţându-mă că am câştigat o vacanţă gratuită în tabăra *Fraţii Jderi* din judeţul Vâlcea, pe baza ideii pe care o postasem cu ceva timp în urmă pe pagina de facebook a unei companii germane cunoscute, care organizase acest concurs şi totodată această vacanţă. DA...am câştigat! mi-am spus eu, mut de uimire. Cineva a apreciat ideile mele îndăzneţe şi am fost răsplătit pentru asta în modul cel mai frumos cu putinţă, cu o tabară gratuită într-o locaţie de vis.

Despre frumuseţea plaiurilor vâlcene mi se vorbise deseori la şcoala unde învăţ - Colegiul Tehnic de Transporturi din Braşov. Profesorul de geografie reuşise să-mi trezească interesul de a vizita frumoasele locuri ale ţării nostre, predând lecţia într-un stil extrem de captivant. Aşadar, ideea de a merge într-o tabără mi s-a părut grozavă şi am aşteptat cu nerăbdare să vină ziua plecării.

Imaginaţia mi-a permis să ajung în tabără înaintea microbuzului în care mă aflam, în ziua mult aşteptată. Îmi închipuiam deja ce fel de oameni pot găsi acolo şi cum ar putea arăta acel loc: un peisaj de basm, mirific, fermecător. Am coborât primul din microbuz. Un dulău ridicat pe labele din spate, şi le-a proptit de pieptul meu pe celelalte.

„Aaaa.....văd c-aţi făcut deja cunoştinţă cu paznicul taberei!" se auzi glasul administratorului taberei, care ne-a urat bun venit şi ne-a invitat să vizităm tabăra. Am fost împărţiţi pe camere în funcţie de judeţele din care proveneam. Ne-am adunat apoi în sala de festivităţi pentru a ni se prezenta programul, iar acest moment mi-a rămas întipărit în minte, dar mai ales în inimă. Activităţile erau variate, pe toate gusturile. Mi-am dat seama că această experienţă va fi una deosebită pentru mine, din toate punctele de vedere.

Gazdele noastre, oameni fenomenali, magici şi extrem de amuzanţi, personaje unice, fiecare cu o sclipire proprie, ne-au instruit în privinţa activităţilor.

Sensei Cezar, un bărbat înalt şi bine proporţionat, cu chip blând şi glas impunător, avea un sarcasm, zic eu, nu departe de genialitate. Luigi cel sfătos şi foarte glumeţ, puţin robust şi destul de înalt, fost aviator, era amator de senzaţii tari şi urma să ne „instruiască" şi pe noi în acest sens. Următorul este Bili, prietenul lui Cezar, un tip foarte inovativ în ale distracţiei, zâmbitor şi pus pe şotii, cu o figură ghiduşă. Doamna Dodo, bucătăreasa noastră cea simpatică şi grijulie s-a îngrijit ca nu cumva să plecăm nemâncaţi vreodată de la masă.

Spânul lui Creangă însuşi, în persoana unui antrenor, posesor al unei chelii de toată frumuseţea, întreţinea atmosfera şi se ocupa de buna noastră dispoziţie. În compania sa, am plecat să explorăm pădurea. Era duminică, iar în aer plutea sentimentul unei bombe ce avea să explodeze prin aventuri şi peripeţii de tot felul. Ce pot să spun, priveliştea era superbă, iar noi dornici de aventură. Am plecat pe un traseu muntos. Aveam pantaloni de camuflaj, bocanci de armată şi-un tricou albastru precum cerul de deasupra taberei. Ajuns în vârful muntelui, mă simţeam un înger din ceruri, privind de pe aripile vântului, o lume mult prea mică pentru el. Priveliştea era uluitoare şi puţin înfricoşătoare, vântul bătea parcă haotic, norii păreau aşa de aproape că-i puteam atinge cu mâna. Am stat acolo ceva timp cu picioarele adunate şi mâinile pe genunchi. Inima îmi bătea nebunește, gândurile parcă începuseră să traverseze întreaga lume şi întreg universul, imaginaţia şi încântarea nu-şi mai găseau marginile, toate se învârteau în jurul meu ca-n jurul unui nucleu arzător şi gata să izbucnească din propria-i substanţă mistuitoare. Când, dintr-o dată, am primit ceea ce-mi doream să obţin prin această experienţă formatoare, anume revelaţia maturităţii. Fusese ceva fenomenal, divin, o clipă şi toate s-au schimbat, din copilul ce câştigase o tabără gratuită m-am văzut într-o fracţiune

de secundă un câştigător al vieţii, ce şi-a revendicat dreptul la cunoaştere prin trăire, experienţa dobândită prin călătorii, activităţi şi contopirea cu natura.

Ne-am oprit în vârful muntelui, râzând şi plângând totodată, căci lumea nu mai avea limite. Desprinderea de o lume mult prea agitată şi stresantă, urcarea muntelui, care reprezenta, în mod simbolic, urcuşul nostru spre o altă vârstă, ne-au făcut să ne oprim în timp şi să ne spunem unul, altuia: „Cu adevărat, n-am venit să câştigăm concursul sau premiul, ci am venit să câştigăm experienţa unei vacanţe şi prietenia unor oameni, care n-au uitat să trăiască cu adevărat."

Impactul pe care l-a avut această experienţă asupra mea nu poate fi descris în simple cuvinte. M-am simţit liber şi detaşat de o lume care ne ia ceea ce îl defineşte pe om, adică fericirea; pierduţi în spaţiul nostru strâmt al materiei şi al prostiei, poate că de multe ori uităm să trăim, iar aceste vacanţe tocmai acest scop îl au, să ne înveţe cum este să trăim cu adevărat, cum e să zbori cu gândul peste toate problemele şi greutăţile vieţii şi să le faci faţă odată cu reîntoarcerea în lume. Experienţa se formează prin amintiri ce ne devin dascăli permanenţi, sublimi, iar noi trebuie să rememorăm trecutul pentru a ne putea clădi viitorul şi, cred că acesta e scopul unei vacanţe.

Am învăţat să „fiu" între oameni care cu adevărat „sunt" ceea ce trebuie să fie, anume oameni liberi, iubitori de libertate sufletească. Am înţeles astfel cât de importantă este esenţa din spatele aparenţei şi, mai ales, faptul că omul este o fiinţă creată cu scopul de a fi fericită. Totuşi, noi punem mult prea mult accent pe muncă şi bani, pierzându-ne şi sălbăticindu-ne cu totul în angrenajul materialist în care trăim.

M-am despărţit cu greu de Cezar, Bili, Luigi şi doamna Dodo, dar am învăţat cel mai important lucru din viaţa mea, anume acela de a aprecia fiecare secundă, de a munci mai mult pentru a-mi depăşi condiţia, de a-mi înfrunta problemele de zi cu zi şi, cel mai important, acela că marile adevăruri se ascund în lucrurile simple ale vieţii, iar oamenii simpli sunt adesea mari.

Discuţiile despre artele marţiale şi practica făcută cu Cezar, activităţile organizate de Luigi şi Bili şi presărate cu glume din belşug, peisajele de vis, compania unor tovarăşi de tabără aleşi pe sprânceană, mesele mult prea gustoase ale doamnei Dodo, iată lucrurile pe care nu le voi uita niciodată, pentru că ele conturează în memoria mea una dintre cele mai frumoase amintiri dintr-o tabără.

Zancu Nicolae, clasa a XI-a A

O amintire din vacanţă

Cu gândul încă la vacanţa care tocmai s-a încheiat, rememoram cu drag vizita pe care le-am făcut-o bunicilor. În fiecare vacanţă de vară obişnuiesc să merg la bunici împreună cu părinţii. Îmi place foarte mult acolo deoarece mă distrez tot timpul, mă pot juca cu verişorii mei, timpul parcă trece mult mai repede şi nu mă plictisesc niciodată.

Îmi amintesc ziua în care trebuia să plecăm la bunici, toată ziua eram ocupat cu bagajul, deoarece nu voiam să uit nimic. După mine aş fi luat toate lucrurile mele, dar nu era destul loc în maşină. Pe drum mă plictiseam foarte repede, deoarece nu aveam cu cine să mă joc şi am început să mă gândesc cum ar fi într-o tabără, deoarece nu am fost niciodată şi aş vrea să ştiu cum este. Cum ar fi fără părinţi, cum ar fi, să fii pe cont propriu. Uitându-mă pe geam, am adormit.

Dintr-o dată m-am trezit într-o altă lume, diferită de aceea pe care o ştiam eu, era un peisaj de vis. Aflându-mă în inima pădurii şi admirând frumuseţea naturii, mă ademeneau razele jucăuşe ale soarelui, care zburau pe deasupra copacilor, ciripitul zglobiu al păsărilor ce păreau a fi nişte note muzicale în mijlocul pădurii. Analizând mai bine peisajul am început să constat că mă aflu într-o tabără, deoarece mai erau şi alţi copii acolo fără părinţii lor şi totuşi se distrau, bineînţeles eram însoţiţi de câteva persoane răspunzătoare de noi. Văzând că toţi copiii se distrează am început să mă împrietenesc cu ei. După ce mi-am făcut câţiva prieteni, am început să ne jucăm. Prima dată ne-am plimbat cu bicicletele pentru a vizita locul, după aceea am participat la tot felul de activităţi, cum ar fi tirul cu arcul, rapel pe cascadă, tiroliana, despre care pot să vă spun că i-a încântat pe toţi copiii, chiar şi pe mine… Despre mine, vă spun că de fiecare dată prietenul meu a trebuit să ducă munca de convingere câteva minute bune, ca să îmi fac curaj să mă las în coardă… Am avut şi seri la cort, cu foc de tabără şi chitară… Am avut şi drumeţie şi orientare cu busola… Însă nu pot să uit să vă spun de jocurile şi animaţia care aveau loc la cabană după ce ne întoarceam. Aş putea să vă descriu fiecare activitate în parte, sau faze hazlii, unde toţi

copiii, inclusiv eu, erau plini de energie şi de idei… Din punctul meu de vedere, cu toţii am fost foarte bucuroşi şi ne-am distrat de minune, abia aşteaptam să primim o propunere de activitate. Îmi plăcea foarte mult să fac eu alegerile, ce să mănânc la cină, ce să îmi cumpăr, cu ce să mă îmbrac, dacă să particip la jocul de volei sau la concursul de înot. Deciziile acestea trebuia să le iau eu, plus că trebuia să am eu grijă de mine, să îmi fac patul, să fiu ordonat. Am fost nevoit să îmi reamintesc aceste lucruri. Cea mai distractivă activitate mi s-a părut „fuga pe cartoane". Pentru fiecare jucător erau necesare două coli cartonate A4. Când cel care comandă jocul dă startul, concurenţii îşi aşază un picior pe unul din cartonaşe şi aranjează repede celălalt carton în faţa primului, pentru a putea aşeza şi al doilea picior tot pe carton. Apoi se ridică primul carton, se aşază în faţa celuilalt şi astfel se continuă jocul, călcând numai pe cartoane pâna la atingerea ţintei. Nu este permis să se lase distanţă între cartoane, ele trebuie aşezate cu marginile una lângă alta. Nu este permis să se sară sau să se târâie cartoanele cu picioarele. Când jucam acest joc şi eram aproape de sfârşit, aud vocea mamei care îmi spunea că am ajuns la bunici. A fost doar un vis, dar care părea atât de real. Pot să spun că a fost o amintire de vară de neuitat, un moment în care m-am distrat în mintea mea, iar acest lucru m-a făcut să îmi doresc ca într-o zi să pot merge în tabără şi să retrăiesc sentimentul, dar, de data aceasta, să fie real, nu doar un vis.

Popovici Adrian, clasa a XI-a A

În tabără pe Valea Lotrului

Am fost unul dintre câştigătorii unui concurs de literatură organizat de Bookland şi, astfel, am ajuns în judeţul Vâlcea, la pensiunea Valahia, de pe Vatra Lotrului. Ar fi trebuit să ajung în Apuseni, dar, în urma unei încurcături, s-a schimbat locaţia. Aşa că, iată-mă la poarta pensiunii Valahia, cu o valiză după mine şi cu multe gânduri în ea... Păşind atent pe cărarea ce ducea spre intrarea în clădire, un domn înalt şi zâmbitor mă întâmpină:

- Tu eşti acela?! întrebă el mirat.

- Probabil, dar... la ce vă referiţi?! întreb eu, mai mirat şi la fel de zâmbitor, căci nu aveam habar ce dorea de la mine.

- Păi, copilul... care trebuia să se ducă în Apuseni, dar... a fost „relocat" în această tabără.

- A... da, eu sunt... şi mă bucur de „relocare"...

O doamnă în vârstă, apărută dintr-o dată în spatele lui, doreşte să-mi ştie numele. Pare să nu fie mulţumită de răspunsul meu, căci pe lista ei figura un oarecare „Fernando", de „Nicolae" sau măcar vreun „Nicu", nici pomeneală. Birocraţii ăştia... Am rezolvat misterul: „Sunt Zancu Fernando Nicolae din localitatea Dumbrăviţa, judeţul Braşov". Răspunsul ei promt, „Aha", m-a făcut să înţeleg că problema era rezolvată.

- Auzi, băi Niki, acolo în Dumbrăviţa nu se găseşte cumva un lac imens, unde se poate pescui?

Tac, înghiţind în sec, pentru că îmi displace alintul „Niki", dar mă reculeg şi răspund cu îndrăzneală domnului simpatic, de altfel, care-mi adresase întrebarea:

- Într-adevăr, în Dumbrăviţa se află un lac imens şi foarte frumos, iar tata iubeşte pescuitul, aşa că îmi spune adesea „Nicolae, hai să pescuim împreună!" Accentuez „Nicolae", dându-i de înţeles că aş prefera să mi se adreseze aşa, deşi, sincer v-o spun, m-aş fi mulţumit şi cu un simplu „Nicule".

- Bine, băi Niki, mergi în camera ta să despachetezi.

Resemnat, mă îndrept spre camera mea, grăbindu-mă să fac cunoştinţă cu ceilalţi membri ai taberei. Mare mi-a fost mirarea, cum ar spune inegalabilul Creangă, să constat că nu erau acolo copii mai mari de 15 ani, ba unii erau chiar mai mici de 11. Buuuun...să recapitulăăăăăm... sunt cel mai mare dintre copiii de aici... Avantaj sau dezavantaj? Să vedem...

Supraveghetoarea noastră, doamna Mimi şi soţul dumneaei, domnul Iosif, cel pasionat de pescuit, ne-au prezentat tabăra, apoi ne-au invitat pe toţi la somn. Am dormit bine, cu gândul la zilele ce vor urma.

Luni, a doua zi... înviorare cu domnul Iosif, apoi masa, servită de doamna Mimi. Din programul acestei zile, făcea parte aventura pe tiroliană. Am urcat cu uşurinţă dealul, dar eram destul de speriat la gândul că voi zbura din vârful dealului, de la o înălţime atât de mare... Totuşi, peisajul superb, cerul luminat, verdele copacilor, oda păsărilor şi vuietul din văzduh, al vântului şi-al copiilor deopotrivă, mi-au umplut sufletul de bucurie şi mi-au alungat teama. Mi-am amintit atunci că fericirea se măsoară în clipe şi că Ochiul lui Dumnezeu este pretutindeni.

Când mi-au pus hamul de susţinere pe corp şi m-au împins spre vale... aaaaaaaaaaaam ...simţit...cum îmi fuge pământul de sub picioare... Experienţa a fost una uimitoare şi relaxantă, Slavă Domnului, căci era pentru mine prima de acest gen.

A urmat lecţia de echitaţie. M-am bucurat nespus văzându-i pe copiii care se urcau pe cal, ridicându-şi mâinile spre cer, spre a arăta tuturor că ei sunt cuceritorii lumii. M-am gândit că, uneori, lucrurile simple aduc în viaţa noastră miracolul şi că adulţii nu-l mai pot percepe, pentru că a dispărut din ei părticica lui Dumnezeu... copilăria.

Iată c-am încălecat şi eu, dar nu pe-o şa, ci pe un armăsar pe nume Marinică, mai leneş decât un melc. Un cal mai nărăvaş mi-ar fi creat probleme, dar cu Marinică eram în deplină siguranţă, sau cel puţin aşa credeam eu. Nu ştiu cum se face că unele animale pot citi gândurile oamenilor, dar în cazul lui Marinică, vă jur, aşa a fost. Vrând să-mi dovedească, probabil, că m-am înşelat, a luat-o la goană cu mine în spinare. M-a salvat intervenţia oportună a îngrijitorului de cai, zis Grasu'- care, de fapt, era destul de slab - dacă e să mă-ntrebaţi pe mine:

- Hei, Marinică, unde fugi cu băiatul acela în spate, vino înapoi!

Următoarea activitate a fost înotul. De menţionat e faptul că apa era rece, cam prea rece pentru gustul meu, iar eu, ca un copil ce ascultă mereu sfatul mamei, „ai grijă de tine, să nu răceşti", am considerat că-mi primejduisem destul sănătatea şi chiar viaţa, pentru o primă zi, aşa că am renunţat la înot şi-am plecat în cameră, pentru a mă odihni puţin, după o zi încărcată.

A treia zi, adică marţi, am mers în expediţie la Cascada Lotrişor, apoi la Mănăstirea Cozia şi Parcul Naţional Cozia. Mănăstirea Cozia este ctitoria lui Mircea cel Bătrân, fiind zidită în anul 1386 şi purtând hramul Sfintei Treimi. Înăuntru m-am simţit copleşit de atâta frumuseţe. M-am închinat Domnului, purtând în suflet amintirea trecutului nostru glorios şi mândria că sunt român. Ne-am îndreptat apoi către Parcul Naţional Cozia, unde domnul Mircea, fotograful şi însoţitorul nostru, ne-a făcut nenumărate fotografii. O pădure imensă, o armonie edenică... Am urcat spre cascada Lotrişor, situată la mare înălţime, după ce am parcurs un drum anevoios de vreo 2 km. Peisajul era de basm: pietrele străpungeau apa, soarele se înfăţişa ca un cerc de foc ce-şi arunca lumina în apă. Fericirea molipsitoare a copiilor s-a revărsat din plin şi asupra mea.

Întorşi la pensiunea devenită noua noastră casă, am fost supuşi la o altă provocare. Doamna psiholog Alina Diţă, ne-a ţinut un curs de dezvoltare personală cu tema „Pune-ţi visul la încercare".

„Toţi oamenii au visuri, însă puţini sunt aceia care şi le văd împlinite, pentru că, e nevoie de dedicaţie, perseverenţă şi credinţă".

Dezbaterea a fost extrem de interesantă şi toţi am avut de învăţat din această activitate.

În cea de-a patra zi, miercuri, am urmat programul obişnuit, adică înviorarea clasică şi masa, apoi am participat la jocuri şi concursuri, al căror scop era autocunoaşterea, în compania altei doamne psiholog, Argentina Finisan. Mi-a plăcut mult această activitate, am considerat-o utilă şi provocatoare, deopotrivă. Am încheiat ziua cu un film, vizionat în sala de proiecţii a taberei.

În ziua a cincea, adică joi, am pornit într-o drumeţie spre Hidrocentrala Cinget din Vâlcea, a doua din România, ca mărime, după Porţile de Fier, după cum am aflat de la ghidul nostru, care ne-a condus într-o cameră izolată fonic şi ne-a oferit detalii despre impresionanta hidrocentrală. Am traversat tunelul pe jos, înfrigurați şi puţin speriaţi. Pe drumul spre ieşire, m-am simţit oarecum ciudat... aveam vaga impresie că sunt captiv într-un tunel întunecat şi caut lumina de la capătul lui. Din fericire, am găsit-o... Afară era extrem de cald şi contrastul dintre lumină şi întuneric, frig şi cald, îţi dădea impresia că lumea se năştea din nou, sub privirile noastre uluite.

Spre seară, am avut parte de o altă provocare: în sala de şedinţe a taberei, s-a desfăşurat o activitate, de tip joc de rol, prin care ni s-a explicat cum trebuie să acţionăm în afaceri şi cum ne putem dezvolta aptitudinile manageriale.

Norocul nostru a fost că am licitat cu bani fictivi, căci, altfel, ne-am fi condus toţi familiile către faliment.

În ziua a şasea, vineri, am avut un alt curs de dezvoltare personală, ţinut de doamna profesor Olimpia Doru. Tema cursului, „Dezvoltă liderul din tine”, a generat discuţii interesante şi pe înţelesul tuturor. Copiii s-au entuziasmat şi au spus nişte lucruri care, pe mine personal, m-au frapat, dovedind perspicacitate, inteligenţă, creativitate şi spirit practic, în egală măsură. A urmat vânătoarea de comori, organizată pe echipe. Ghicitorile nu mi-au ridicat probleme, aşa că am ocupat un fruntaş loc doi. Am fost răsplătiţi cu dulciuri şi stilouri.

În ziua de sâmbătă, a 7-a, am avut activităţi artistice: am decorat baloane transformându-le în oameni cu diverse personalităţi, am confecţionat origami, am pictat şi am sculptat, îndrumaţi de domnul Iosif, care este, de fapt, profesor de arte plastice. Atmosfera creată a fost propice discuţiilor pe tema spiritualităţii româneşti. Am vorbit despre tradiţii, obiceiuri şi credinţa în Dumnezeu, fundament al spiritualităţii româneşti.

Am încheiat ziua cu o partidă de pescuit şi, după cum bine vă amintiţi, sunt un pescar cum nu e altul, căci îl însoţesc adesea pe tata la pescuit, cică... Se pare, însă, că s-a infirmat talentul meu pescăresc, căci n-am reuşit să prind nici măcar un peşte amărât. Mi-am spus în barbă, „băi Niki, pescuitul nu-i de tine!”, gândindu-mă că sunt cu un pas mai aproape de adevărata mea vocaţie.

Ultima zi de tabără... duminica... mi-era greu să mă despart de copiii de care mă ataşasem, de profesorii organizatori şi de personalul taberei. Am încercat să nu mă întristez într-o zi sfântă de sărbătoare, deşi zărisem cu coada ochiului, scris cu litere de-o şchioapă, pe programul Bookland, „Ne revedem anul viitor”... Mărturisesc că nu mi-ar displăcea să fie aşa.

Consider această experienţă importantă pentru întregul meu sufletesc şi vă recomand, dragi colegi, din tot sufletul, să mergeţi într-o tabără. Veţi privi lumea cu alţi ochi şi acest lucru vă va ajuta să vă descoperiţi sentimente, atitudini, convingeri nebănuite şi să vă apropiaţi de Dumnezeu.

Zancu Nicolae, clasa a XI-a A

SATUL SĂSESC CRIȚ

Satul Criț este satul meu natal. Cu mulți ani în urmă, în acest sat, trăiau multe familii de saşi care conviețuiau în bună înțelegere cu familiile de români. Fațadele multor case încă mai amintesc de acele vremuri.

Criț este un sat transilvănean aproape uitat de lume, cu case vechi, unele de peste 200 de ani.

Satul are străzi vechi neasfaltate, prăfoase sau noroioase uneori, cu orătănii, vite şi cai trecând în ritmul lor.

Totuşi, în sat, există reţea de apă curentă, străzile sunt bine întreţinute, funcţionează un sistem centralizat de colectare a gunoiului.

Satul este înconjurat de coline împădurite, cu poieni şi pajişti, străbătute de cărări liniştite care dezvăluie peisaje minunate cu fânețe, păsări şi vieţuitoare de tot felul.

Numele săsesc al satului este Dutsch-Kreuz. Vechea denumire Kreuz (cruce) se datorează, după tradiția locală, unei cruci mari împlântată pe un promontoriu, vizibilă de la distanță din cele trei comune învecinate - Criț, Cloaşterf si Meşendorf. În preajma ei, s-au grupat primele case ale aşezării şi s-a înălțat o biserică din piatră, închinată Sfintei Cruci.

Din vechea biserică a Sfintei Cruci, demolată în 1810, nu s-a păstrat niciun document grafic care să informeze asupra înfățișării sale.

În noua biserică, înălțată în locul celei vechi între 1810 şi 1813, de acelaşi meşter care a construit biserica din Şaeş şi clopotnița de la Daneş, se păstrează, pe două tribune ale peretelui apusean, strane din vechea biserică, dintre care unele aparţin secolului XVII, cu picturi în tempera, asemănătoare celor de la Cloaşterf. O strană aflată în tribuna superioară are pictată pe una din tăbliile sale o bisericuță ce părea să fie o reprezentare aproximativă a vechii biserici.

Biserica este un principal punct de atracție. În biserică se țin concerte, Criț şi Meşendorf aflându-se pe lista Sărbătorilor Culturale din iulie-august, perioada în care saşii revin în țara natală, prilej pentru organizarea unor festivități.

În curtea interioară, pe locurile unde erau odată magaziile de alimente, s-a încropit un mic muzeu, cu diverse obiecte adunate de prin casele săseşti.

La ușa de intrare în biserică, se află presupusa **„piatră a rușinii”,** de care erau legate femeile cu prunci din flori, nepermițându-li-se accesul la slujbă, până când nu recunoșteau public numele tatălui copilului.

Sunt câteva obiceiuri nescrise, cu farmec specific acestor biserici, așa cum ar fi odaia împăcării, prezentă în majoritatea construcțiilor de acest gen, unde erau închise cuplurile pe cale de destrămare, obligați fiind să împartă același pat, blid și tacâm până când această apropiere avea să le salveze căsnicia, uitând de intenția lor de a divorța, pe principiul „odaia împăcării – connecting people”.

La slujbe sau confirmări (trecerea oficială la credința evanghelică la împlinirea vârstei de 14 ani), enoriașii aveau voie în biserică numai după intrarea preotului, ușa închizându-se în urma lor la oră fixă, iar întârziații fiind lăsați afară cu buza umflată. Bisericile aveau uși separate pentru intrarea femeilor și a bărbaților, așa cum și locurile în bănci erau împărțite diferit: familiile preotului și a învățătorului stăteau în băncile cu spătar înalt din față, pe laturile bisericii; pe scaunele fără spătar din față stânga, stăteau fetele nemăritate, după căsătorie trecând pe locurile din partea dreaptă; bărbații tineri stăteau în jumătatea din spate a bisericii sau la etaj, bărbații în vârstă ocupând locurile cele mai din spate.

Împrejurimi

Meşendorf - un sat liniştit, aflat la numai şase kilometri; se poate ajunge în plimbare, cu bicicleta sau cu maşina;

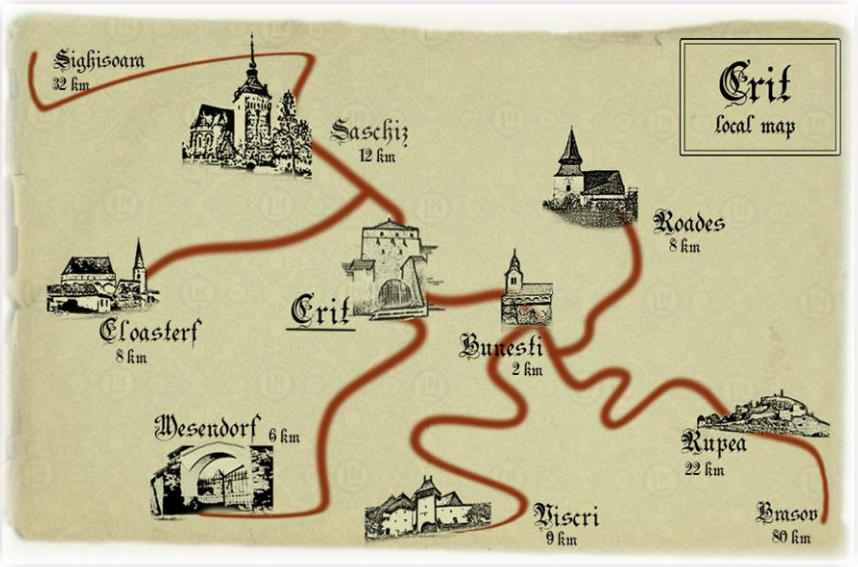
Viscri cu cetatea sa, monument UNESCO se află la mai puţin de zece kilometri.

Cloaşterf – este la patru kilometri într-o plimbare uşoară prin pădure, sau cu maşina la zece kilometri. În vechea biserică evanghelică sunt picturi pe lemn, bine păstrate.

Saschiz, cu biserica sa, de asemenea monument UNESCO, se află la doisprezece kilometri;

Cetatea Rupea se ridică semeaţă pe o colină, pe drumul ce duce la Braşov, la douazeci şi doi de kilometri;

Sighişoara, cu citadela sa medievală, se află la treizeci şi doi de kilometri.

Busuioc Silviu, Clasa a XI-a A

Despre tineri...

Tinerii din ziua de astăzi ar trebui să se gândească foarte bine la ceea ce vor să facă în viaţă, pentru că un tânăr fără viitor este nimic, iar viitorul ţi-l clădeşti încă de acum. Pentru a porni pe un drum bun în viaţă, trebuie să fii susţinut cel puţin moral cât şi material de către părinţi, şcoală. Ca să poţi realiza ceva în viaţă, trebuie să munceşti. Din păcate, mulţi tineri nu aleg această cale, ei preferă să fure, sau ajung la lucruri mult mai grave. Pentru a-ţi face un viitor, ai nevoie de muncă, o casă, o familie… Dar, oare, chiar toţi îşi vor face un viitor? Nu, pentru că unii aleg să meargă pe o cale rea, cum ar fi consumul de alcool, droguri sau violenţa. Sunt şi tineri care, înţelegând că au luat-o pe o cale greşită, încearcă să se îndrepte, renunţând la lucrurile sau la persoanele care le fac rău. Pentru a reuşi să ai un loc de muncă bine plătit şi să realizezi ceva în viaţă, ai nevoie de educaţie. Fără şcoală, nu poţi realiza mai nimic. Un lucru foarte important este şi bunul simţ, pentru că seriozitatea şi corectitudinea îţi pot deschide multe uşi şi nu te fac să fii cu capul plecat niciodată. Eu îmi doresc ca tinerii din ziua de astăzi să îşi dea seama când fac lucruri greşite şi să încerce să le îndrepte până nu e prea târziu.

În concluzie, eu aleg calea cea bună, adică, să urmez şcoala şi să pun temelie pentru un viitor mai bun.

Asandei Alina, Clasa a X-a A

Tinerii din ziua de astăzi ar trebui să aleagă un drum corect în viaţă şi, mai bun pentru ei, în care să includă liceul, bacalaureatul, apoi, de ce nu, facultatea, pentru că numai aşa îţi poţi asigura un loc mai bun în societate. Generaţia de astăzi este viitorul!

Sunt unii tineri care decid să lase şcoala deoparte şi preferă să muncească, pentru a avea un ban în buzunar, însă, un salariu minim pe economie este destul de puţin. Genul acesta de tineri trăiesc doar în prezent şi nu se gândesc la viitor. Bineînţeles că amândouă sunt foarte importante, dar, decât să lucrezi toată viaţa pe un salariu minim pe economie, mai bine ai răbdare, îţi continui studiile, chiar dacă te angajezi part–time şi nu ai atâţia bani. Astfel, în viitor, vei avea un salariu în funcţie de studiile pe care le ai, dar, în orice caz, acel salariu nu va fi cel minim pe economie. Trebuie luat în considerare că unii tineri poate nu au capacitatea de a învăţa şi nici condiţiile necesare şi, din acest motiv, preferă să meargă pe varianta unui serviciu. Nu am nimic împotriva acestei variante, dar, dacă te interesează mai mult viitorul decât prezentul şi ai posibilitatea de a învăţa şi de a face o facultate, atunci acest drum este mult mai bun şi mai avantajos.

Eu mi-aş dori să urmez studiile liceale, să îmi iau bacalaureatul cu o notă destul de bună, apoi să merg la facultate. Deocamdată mă gândesc la Jurnalism sau Drept, dar mai am câţiva ani până termin liceul, timp în care mă pot decide.

Aldica Georgiana, Clasa a X-a A

Consider că unii tineri din ziua de astăzi sunt foarte ***neascultători, răi şi nu au bun simț***…
Tinerii ar trebui să înceapă să privească cu maturitate lucrurile, să înțeleagă că substanțele etnobotanice şi drogurile

le pot distruge viața, să găsească calea cea bună. Dacă au probleme în a găsi drumul bun, să accepte sfaturile părinților şi ale celor din familie, şcoală. Un viitor frumos putem avea dacă ne construim un prezent aşa cum trebuie. Prezentul va fi piatra de temelie pentru viitorul nostru. Şcoala, învățătura şi instruirea ne vor deschide calea către un serviciu pe măsura pregătirii noastre, ne vor da încredere în noi şi în puterile noastre. Respectul pentru persoanele din jurul nostru înseamnă respect pentru propria persoană.

În concluzie, eu personal aleg calea instruirii prin şcoală, deoarece o consider cea mai sigură pentru ceea ce mi-am propus să fac în viață.

Petrache Răzvan-Nicu, Clasa a X-a A

În ziua de astăzi sunt foarte mulți tineri care merg la facultate şi, după ce termină studiile, nu îşi găsesc un loc de muncă în domeniul în care s-au pregătit sau nu le place ceea ce fac. Ar fi bine ca tinerii să se orienteze mai bine, să aleagă domenii care se regăsesc pe piața muncii, decât să facă o facultate care poate nu îi ajută deloc. Mulți tineri caută locuri de muncă bine plătite, dar, în care să nu depună un efort prea mare. Locurile de muncă din domenii precum construcțiile, tâmplăria sau altele, sunt date la o parte de tineri, aceştia preferând să meargă la facultate, crezând că o să-şi găsească un loc de muncă mai bun.

Nistor Mihai, Clasa a X-a A

Tinerii din ziua de azi ajung la un moment dat la disperare. Cauzele sunt multe: droguri, alcool, jocuri de noroc sau depresii. Pentru a evita aceste „alunecări", trebuie să ai un grup de prieteni care să țină la sănătatea ta, să ai cu cine să comunici, să îți asculți părinții, să te ții de şcoală. Mulți nu au ascultat aceste sfaturi banale şi au preferat să aleagă calea spre iad. Sfatul meu este să nu îți faci prieteni care vor numai să profite de tine!

Scarlaciuc Remus, Clasa a X-a A

A fi elev…

Am fost cândva boboc…

E ciudat cum anii trec şi mă uit în urmă şi, în loc să mă văd mare, mă văd mică. Atunci când eşti în clasa a IV-a, ai impresia că eşti mare faţă de cei din clasa I. Se întâmplă ceva ciudat, deoarece când eşti în clasa a V-a, te simţi mică faţă de cei din a VIII-a. Pe lângă toate coşurile şi complexele pe care le aveam, am început să mă obişnuiesc cu ideea: „Ce mare sunt!" Şi, de-abia mă obişnuisem cu noul statut, că m-am şi trezit în clasa a IX-a, din nou „boboc".

Va veni şi ziua în care o să gust din plinătatea maturităţii, în clasa a XII-a, când o să am suficientă experienţă să iau viaţa în piept.

Larion Alexandra, Clasa a XI-a B

Cred că viaţa de elev este una uşoară, comodă, deoarece nu avem responsabilităţi foarte mari. Este plăcut să vii la şcoală şi să înveţi diferite lucruri, să te întâlneşti cu colegii, să iei parte la diferite activităţi şi proiecte.

Este o etapă importantă din viaţa fiecărui individ.

Cercel Bogdan-Vasile, Clasa a XI-a B

La şcoală învăţăm în fiecare zi lucruri noi. Şcoala ne ajută foarte mult în comunicarea cu anumite persoane şi la integrarea în societate, ne învaţă cum să ne găsim un loc de muncă cât mai potrivit.

Ursache Alexandra, Clasa a XI-a B

Pentru mine, şcoala reprezintă locul unde eu învăţ, unde îmi întâlnesc toţi prietenii şi unde ne simţim ca într-o familie. Aici ne dezvoltăm abilităţile de comunicare, socializăm, ne formăm un viitor mai sigur în viaţă. Şcoala este etapa cea mai importantă din viaţa tânărului.

Subţirel Damaris, Clasa a X-a A

Şcoala te învaţă să-ţi învingi temerile, să fii o persoană cu abilităţi foarte bune din punct de vedere profesional. În viaţa de zi cu zi, vei fi văzut cu alţi ochi, în societate, vei avea o altfel de relaţie cu oamenii, dacă ai şcoală. Pentru mine şcoala este ca o a doua casă.

Iubeşte şcoala! Învaţă distrându-te!

Pintilie Florentina, Clasa a XI-a B

Şcoala este cea de-a doua familie, unde legăm prietenii şi învăţăm să fim uniţi, unde avem parte de educaţie, unde fiecare moment trece altfel, unde plângem şi râdem împreună.

Ea este instituţia care pregăteşte tinerii, care deschide ochii omului către univers, ajutându-l să cunoască lumea în care trăieşte.

Rotariu Ana-Maria, Clasa a X-a A

PARTENERIAT CU INSTITUTUL CONFUCIUS BRAŞOV

Deschiderea parteneriatului cu Institutul Confucius a avut loc în cadrul şcolii noastre în prezenţa domnului Director al Institutului, domnul Yang şi a doamnei profesoare Liu Li Li. Au fost prezentate principalele elemente ale culturii chineze, obiectivele parteneriatului şi ne-au fost dăruite manuale, dicţionare, o carte electronică şi… multă, multă amabilitate chineză.

Principalul scop al parteneriatului este să învăţăm limba chineză. Pentru aceasta au fost selectaţi 10 elevi din clasa a X-a A care se întâlnesc în fiecare joi, la orele 14^{00} cu doamna profesoară Liu Li Li de la Institutul Confucius.

Doamna Liu Li Li ne-a arătat cum să facem flori din sfori colorate. Acestea sunt simboluri ale sărbătorii primăverii, care celebrează anul nou chinezesc. Am învăţat să facem un nod chinezesc, cu ajutorul căruia se realizează minunatele flori, care se dăruiesc celor dragi.

Sărbătoarea Primăverii este cea mai importantă sărbătoare din China. Ea datează de acum 4000 de ani.

Prima zi a Anului Nou Chinezesc coincide cu debutul Festivalului Primăverii.

Sărbătoarea Anului Nou Chinezesc durează 15 zile, iar pentru fiecare dintre ele există obiceiuri respectate în toată China.

În toate aceste 15 zile, salutul tradiţional „Ni hao!” (Bună ziua) este înlocuit cu urarea „Xi nnian kuaile!” (An nou fericit!).

În prima zi a noului an, mulţi dintre chinezi evită consumul de carne. Evitând consumul cărnii se crede că este asigurată o viaţă lungă şi fericită, fapt care este apreciat de zeii cerului şi ai pământului.

În a doua zi, chinezii aduc ofrande strămoşilor şi tuturor zeilor. Animalele din curte, în special câinii, primesc mâncare suplimentar, deoarece se crede că a doua zi este ziua de naştere a tuturor câinilor.

A treia şi a patra zi sunt rezervate pentru întărirea relaţiilor de familie. Fiii şi fiicele aduc cadouri părinţilor şi, de asemenea, şi naşilor, fie că aceştia sunt de botez sau de cununie.

A cincea zi a Anului Nou este denumită Po Wu, denumire ce poate fi tradusă prin „răul alungat în a cincea zi”. Chinezii rămân acasă în această zi pentru a saluta zeul bogăţiei. Nimeni nu merge în vizită, pentru că se consideră că este un gest aducător de ghinion.

Din ziua a şasea până în a zecea zi, chinezii îşi vizitează rudele şi prietenii. Sunt zilele în care templele sunt vizitate pentru a se face rugăciuni pentru noroc şi sănătate.

A şaptea zi a Anului Nou este rezervată agricultorilor, când aceştia prezintă recolta din anul încheiat. Agricultorii pregătesc o băutură făcută din şapte feluri de legume, special pentru acest eveniment. Această zi este considerată ziua de naştere a fiinţelor umane şi sunt consumaţi tăiţei, deoarece aceştia reprezintă simbolul longevităţii şi peşte crud, ca simbol al succesului.

În a opta zi, oamenii din provincia Fujian organizează o altă cină pentru reîntregirea familiei, iar la miezul nopţii se roagă lui Tian Gong – Dumnezeul Cerului.

A noua zi este ziua în care se aduc ofrande împăratului de jad.

Din a zecea până în a douăsprezecea zi sunt invitaţi la cină prietenii şi rudele. După consumul bogat de alimente vreme de atâtea zile, în ziua a 13-a se consumă orez simplu, verdeaţă şi muştar.

În cea de-a 14-a zi încep pregătirile pentru Festivalul Lanternelor, care are loc în noaptea dintre 14 şi 15.

Sărbătoarea Anului Nou Chinezesc începe cu luna nouă, în prima zi a noului an şi se termină pe luna plină.

La 15 zile după Anul Nou este organizat Festivalul Lanternelor, care este sărbătorit pe timp de noapte, iar copiii se plimbă cu felinare în cadrul unei parade.

Festivalul Anului Nou este cel mai important festival al poporului chinez, iar conform calendarului tradițional chinezesc, lunar, prima zi a anului chinezesc poate cădea oricând între sfârșitul lunii ianuarie și mijlocul lunii februarie.

Pentru toată lumea, Anul Nou Chinezesc nu semnifică doar startul unui an nou, ci o șansă pentru reunirea familiei. Este important ca toți membrii unei familii să întâmpine împreună prima zi a noului an. Conform unui proverb din China: „Un început bun reprezintă jumătate din succes”.

La sfârșitul primului an de curs, am fost inițiați în arta tradițională a caligrafiei chinezești. Am învățat să ținem într-o anumită poziție pensula, să avem o postură și cum să respirăm în momentul în care scriem ideograma. Cele pe care le vedeți în fotografie înseamnă „viață lungă” și „fericire”.

PARTENERIAT CU COLEGIUL TEHNIC FEROVIAR DIN BĂLȚI -REPUBLICA MOLDOVA-

Parteneriatul s-a încheiat la Brașov în 20 mai 2015 în prezența unei delegații de la Colegiul Tehnic Feroviar din Bălți, formată din prof. **Beleacov Alexandru-director,** prof. Macovei Natalia-director adjunct, prof. Guțu Ghenadie - șef catedră istorie.

Direcțiile de bază pentru colaborarea de lungă durată între Colegiul Tehnic Feroviar din Bălți și Colegiul Tehnic de Transporturi, Brașov s-au stabilit de comun acord:

1. elaborarea programelor anuale de acțiuni comune;
2. efectuarea schimbului de informații și experiență în domeniul educației;
3. promovarea dialogului și a comunicării între elevii din instituții de profil diferit;
4. organizarea și desfășurarea conferințelor, seminarelor, simpozioanelor, meselor rotunde și a altor întruniri cu caracter internațional;
5. susținerea reciprocă în promovarea și realizarea unor lucrări de specialitate;
6. constituirea grupelor mixte de lucru pentru elaborarea și punerea în practică a acțiunilor ce vor îmbunătăți procesul instructiv - educativ.

Prin activitățile comune dorim să avem ca rezultat:

- Creșterea nivelului de cunoștințe, formarea deprinderilor și aptitudinilor tehnice și de comunicare ale elevilor și cadrelor didactice din ambele instituții;
- Dezvoltarea unor relații de prietenie și colaborare între părțile implicate în realizarea acțiunii;
- Creșterea prestigiului celor două instituții;
- Promovarea activităților nonformale, desfășurate în cele două instituții, la nivel internațional.

Prof. Cornelia Dobru

Întâlnirea elevilor cu scriitorii braşoveni

Unul din proiectele care se menţine în şcoala noastră cu mult succes este întâlnirea elevilor cu scriitorii braşoveni. În cadrul microcercului bibliotecarilor din judeţul Braşov din 27 februarie 2015 a fost invitat, pentru a doua oară,

prozatorul Răzvan Ionuţ Dobrică, autorul romanului „Eroi locali”. I-au pus întrebări despre carte şi viaţa personală, elevii liceului care au citit romanul sau care doreau să-l citească. Ne-au impresionat sinceritatea, modestia şi căldura sufletească a scriitorului, care spunea despre el că este doar „un băiat care a scris o carte”. Aşteptăm continuarea aventurilor „eroilor” romanului, suporterii de fotbal care voiau să-şi salveze de la retrogradare echipa favorită.

Bibliotecar, Dicu Nicoleta

„DE LA SUFLET PENTRU SUFLET”

Proiect judeţean, cultural-artistic, pe bază de voluntariat

Să-l înţelegi pe celălalt înseamnă să te integrezi în realitatea sa, să-i înţelegi diversele limbaje, să asculţi ce spune, să înţelegi ce spune, dar mai presus de toate să-i înţelegi zâmbetele, privirea, gesturile, respiraţia, faptele, durerile, energiile, fără nicio urmă de judecată.

Existenţa fiecărui individ e asigurată de sistemul de relaţii interpersonale pe care reuşeşte să le stabilească cu semenii săi. Gradul în care aceste relaţii ne sunt sau nu favorabile e alimentat de capacitatea noastră de a comunica mai bine cu sine şi cu ceilalţi.

Activitatea este destinată elevilor, copiilor de la Centrul de zi pentru nevăzători „Rază de lumină” Braşov. Activităţile din cadrul proiectului se vor concentra pe dezvoltarea unor abilităţi practice, făcând ca experienţa individuală de învăţare să treacă dincolo de sala de clasă, unde sunt predate diverse materii şi să permită elevului să aibă o participare mai activă la propriul proces de învăţare. Importanţa proiectului constă nu numai în creşterea nivelului de empatie al tinerilor, ci şi în responsabilizarea acestora în plan civic prin interacţiunea cu persoane aflate în grupurile vulnerabile, dar şi prin creşterea nivelului de înţelegere asupra problematicii vieţii sociale.

Scopul acestui proiect este unul dublu şi anume lărgirea sferei de cunoaştere umană a elevilor implicaţi, prin faptul că pot intra în contact cu anumite aspecte din viaţa copiilor de la Centrul de zi pentru nevăzători „Rază de lumină” Braşov, reuşind astfel să se stabilească o punte de legătură între două medii diferite din categorii diferite de vârstă.

Este o acţiune de voluntariat, realizată cu elevi voluntari din şcoala noastră, din clasa a IX-a B (Olaru Diana, Paşol Simona, Şofran Lorena, Bîrgu Robert, Mereţ Mugurel, Mijea Cosmin, Milu Eduard, Radu Andrei, Radu Dorin, Scorţea Iulian), sub îndrumarea doamnei profesoare **Andone Crenguţa**.

LA FRANCOPHONIE EN FÊTE – CONCURS INTERJUDEȚEAN

În contextul integrării în Uniunea Europeană cunoaşterea unei limbi străine reprezintă un avantaj, o oportunitate de a putea pleca în străinătate, la studii sau ca simplu turist. În plus, multilingvismul poate reprezenta un instrument fundamental pentru coeziunea socială şi dialogul intercultural. Prin învățarea altor limbi descoperim alte culturi, alte valori, principii şi atitudini. Putem descoperi în Europa valorile pe care le avem în comun. Această deschidere către dialog este o parte esențială a cetățeniei noastre europene, precum şi un motiv pentru care limbile reprezintă un element fundamental al acesteia.

Promovarea învățării continue şi a dialogului intercultural sunt obiective ce se regăsesc în activitățile propuse spre realizare de către elevi şi profesori îndrumători. Cursurile de conversație şi activitățile artistice susțin ideea de implicare activă şi responsabilă a elevilor în propria educație. La nivel individual, lucrurile sunt clare: competențele lingvistice reprezintă un avantaj pe piața muncii.

Dorința de a răspunde nevoilor elevilor (dobândirea competențelor), adecvarea la necesitățile lor şi ale comunității m-a determinat să demarăm acest concurs INTERJUDEȚEAN în care tinerii să se integreze în familia europeană.

Scopul acestui concurs constă în stimularea, provocarea curiozității tinerilor, sprijinirea lor de a descoperi alte culturi diferite de a lor, lărgirea viziunii asupra comunității europene, inițierea unei reflecții în jurul ideii de toleranță şi respect.

Sunt propuse următoarele activități:

- Lire, écouter et répondre - audiție
- La carte de Noel - concurs
- Fêtons la francophonie - concurs - prezentare Power Point în cadrul temei (un oraş, o regiune, o ţară din universul francofon) şi desene - un monument reprezentativ din spațiul francofon
- La carte de Paques - concurs

Au participat câte 12 elevi din următoarele şcoli gimnaziale şi licee:

- Colegiul Tehnic de Transporturi Braşov – prof. Andone Crenguța
- Colegiul de Ştiințe *Grigore Antipa* Braşov – prof. Bălos Cristina
- Liceul Teoretic Codlea, Județul Braşov – prof. Moldovan Viviana

- Colegiul Agricol *Gheorghe Ionescu-Sişeşti* – Valea Călugărească, jud. Prahova – prof. Răgălie Valentina şi Ghiță Ioana
- Şcoala Gimnazială nr.1 Blăgeşti, jud. Bacău – prof. David Oana-Andreea
- Şcoala Gimnazială Răcoasa, jud. Vrancea – prof. Mărăscu Anişoara

Profesor organizator Andone Crenguța

La carte de Noel

Voluntariat la CTT

Să fii voluntar înseamnă să nu aştepţi nicio plată pentru ajutorul pe care îl dai unor necunoscuţi. Să fii voluntar înseamnă să ai inima bună, iar elevii CTT au inimi bune. În anul şcolar 2014-2015 au fost

voluntari un număr mare de elevi ai şcolii noastre la acţiunile partenerilor noştri de la Fundaţia Transilvania Expres. În decembrie 2014, o parte a elevilor şcolii au ajutat la acţiunea de împărţire a alimentelor pentru oamenii nevoiaşi din oraşul nostru numită „O masă caldă pentru fiecare”. La această acţiune suntem parteneri încă de la debutul ei, adică din anul 2000.

Elevii care au participat la această acţiune de binefacere au simţit empatie pentru oamenii cu o soartă nefericită şi au marturisit că le-a plăcut mai ales organizarea pe care Brigada 2 Vânători de Munte a realizat-o cu acest prilej. Evenimentul s-a desfăşurat, ca în fiecare an, în dreptul Bisericii de lemn din Centrul Civic al Braşovului.

Un alt eveniment, de această dată mai vesel, desfăşurat în Piaţa Sfatului Braşov, la care au participat ca voluntari elevii şcolii noastre, a fost sărbătoarea prilejuită de 1 Iunie-*Ziua copilului*, intitulată „Tărâmul minunilor” şi care a ajuns, în 2015, la a zecea ediţie. Au fost momente artistice, muzică şi voie bună, ateliere de creaţie, concursuri şi premii. Sloganul acestei manifestări spune totul despre atmosfera în care au făcut voluntariat elevii şcolii noastre: „Distracţie garantată pentru copilul tău şi pentru copilul din tine”. Misiunile voluntarilor au fost foarte plăcute. Ei trebuiau să împartă îngheţată copiilor, să facă pachete şi să le împartă micilor artişti de pe scenă, să ajute la montarea sau demontarea corturilor.

După experienţa avută, ei au mărturisit că s-au simţit foarte bine, importanţi, utili, că au mâncat multe dulciuri şi s-au bucurat să vadă atâţia copii şi părinţi fericiţi.

Închei acest articol cu speranţa că le-am trezit interesul şi altor elevi ai şcolii pentru a face acest tip de voluntariat şi cu felicitările adresate celor care au participat la toate acţiunile de voluntariat ale şcolii noastre.

Prof. Ghenoiu Elena Maria

Workshop - Dadaism

Cei 100 de ani de la Mişcarea dadaistă au fost celebraţi la Centrul de documentare şi informare al

şcolii prin aplicarea de către elevi a teoriei dadaiste, conform căreia o poezie se poate crea prin decuparea unor cuvinte din ziare şi amestecarea lor, astfel încât, luând la întâmplare câte un cuvânt, să realizezi o operă poetică. Elevii clasei a X-a A, îndrumaţi de d-na profesoară Ghenoiu Elena şi de d-na bibliotecară Dicu Nicoleta, au pus în aplicare acest experiment avangardist. Au respectat întocmai cerinţele manifestului şi… iată ce creaţii au conceput:

Dadaismul reprezintă mişcarea avangardistă ce ia naştere în 1916 sub conducerea lui Tristán Tzara. Acesta, împreună cu intelectualii, dezertorii, refugiaţii politici şi toţi cei care erau împotriva războiului se reunesc la cabaretul „Voltaire”, în Zürich (Elveţia) şi încearcă să răspundă absurdului prin absurd.

Dadaismul este, în primul rând, un spirit de revoltă îndreptat împotriva nu doar a unor principii literare, ci şi a unui mod de viaţă şi a unui tip de societate.

Negaţia dadaistă merge până la anularea sensului limbajului văzut ca artificial, incapabil să exprime adevărul sens al vieţii.

Marcel Iancu va scrie: „Ne-am pierdut încrederea în cultura actuală. Tot ceea ce este, la momentul actual, trebuie distrus, demolat. Trebuie să reîncepem actul creaţiei pornind de la o tabula rasa. La Cabaret Voltaire, noi vrem să zguduim ideile, opinia publică, educaţia, instituţiile, muzeele, bunul simţ aşa cum este el definit la momentul actual, pe scurt, tot ceea ce ţine de vechea ordine.”

Pe lângă Tristán Tzara, ca reprezentanţi ai curentului dadaist, se numără şi Hans Arp (sculptor), Max Ernst (pictor), André Breton, Louis Aragon, Paul Eluard (poet).

Bibliotecar, Dicu Nicoleta

TEMA ŞI VIZIUNEA *DESPRE LUME*

reflectate într-un text literar

Viziunea despre lume a autorului este rezultatul simbiozei complexe dintre **concepţia sa artistică şi sistemul axiologic în care crede, ca om.** Aceasta este, de asemenea, modelată de epoca în care trăieşte scriitorul, de principiile societăţii, de curentele de gândire ce determină fluxul creator al artiştilor, manifestat în mesajul operei. Astfel, fiecare curent literar va promova prin literatura sa, explicit sau implicit, un model uman şi social adaptat contemporaneităţii şi o matrice de creaţie, implicând un limbaj anume, tehnici de construcţie şi de compoziţie, un profil predominant de personaj ş.a.m.d., ceea ce derivă, cu necesitate, din viziunea autorului.

Astfel, **Antichitatea** caută modelul armoniei, al desăvârşirii, al echilibrului între adevăr, bine şi frumos, manifestat într-o permanentă căutare a adevărurilor ce se doresc eterne, imuabile. Omul este măsura perfecţiunii, pentru că „În lume-s multe mari minuni;/ Mai mari ca omul însă nu-s” (Sofocle, *Antigona).* Categoriile estetice valorizate sunt tragicul, sublimul şi frumosul, speciile predilecte sunt tragedia, epopeea, satira, comedia, poemul, iar mesajul operei este întotdeauna unul înălţător, purificator. Omul antic este în luptă cu destinul, iar măreţia sa vine tocmai din forţa şi dorinţa de a-l sfida, chiar cu preţul sacrificiului suprem (Homer, Eschil, Sofocle, Euripide, Aristofan, Petronius, Iuvenal, Vergiliu).

Omul **Evului Mediu** este mai ales religios, fragil, în veneraţie faţă de divinitate şi faţă de Biserică sau este configurat alternând între Bine şi Rău, între Dumnezeu şi Satana. Fiind conceput de scriitori ca o unitate conflictuală între trup şi suflet, între spirit şi inimă, omul apare, ca viziune artistică, fie în ipostaza călătorului pe pământ şi pe drumul mântuirii (pelerinul şi cruciatul), fie în ipostaza penitentului care pătimeşte pentru păcatele sale. Această pendulare între materie şi spirit, între tensiunea către absolutul credinţei şi apăsarea poverii trupeşti reprezintă, de altfel, principala preocupare a culturii din Evul Mediu, deci şi a literaturii. Nu este întâmplător, în acest context, faptul că figura de stil favorită în epocă este alegoria, impunând o dublă cheie de interpretare, una narativă, anecdotică şi una simbolică, ermetică (Dante, *Divina Comedie).* Se cultivă, de asemenea, genul eroic şi cavaleresc, în viziunea unor autori cum ar fi Chrétien de Troyes, în opera *Cavalerul Lancelot,* dar şi în poemele anonime, care valorifică aspecte istorice şi legendare *(Cântecul Nibelungilor, Cântecul lui Roland, Cântecul Cidului).*

În **Renaştere**, viziunea despre lume a autorilor se materializează prin întoarcerea către valorile Antichităţii greco-latine, într-o redimensionare sincretică a ştiinţelor şi artelor. Natura umană este explorată în detaliu, creându-se opere monumentale dedicate omului, conceput ca un demiurg cu puteri nelimitate. Autori ca Françoise Rabelais *(Gargantua şi Pantagruel),* William Shakespeare *(Furtuna, Romeo şi Julieta, Hamlet, Sonete),* Michel de Montaigne *(Eseuri),* Miguel de Cervantes *(Don Quijote),* Dimitrie Cantemir *(Istoria ieroglifică)* imaginează scenarii epice sau proiectează reflexiv idei în opere lirice de o mare densitate estetică şi filosofică, astfel încât această epocă rămâne un reper fundamental în conturarea şi evoluţia artei literare universale.

Clasicismul reia principiile lui Aristotel din *Poetica,* pledând pentru rigoare, armonie, raţiune, echilibru, verosimil, unitate etc. În plan strict literar, se exprimă, în principal, conflictul dintre raţiune şi pasiune, dintre sentimente şi datorie, element esenţial în conturarea textelor literare, atât în spaţiul francez, de unde a emanat curentul (Pierre Corneille, *Cidul;* Jean Racine, *Andromaca, Britannicus, Fedra;* Moliere, *Avarul, Mizantropul, Tartuffe;* Jean de La Fontaine, *Fabule alese în versuri),* cât şi în restul Europei. Boileau, autor al artei poetice a clasicismului, îi îndeamnă pe scriitori să respecte adevărul şi raţiunea („*Iubiți deci rațiunea*!”), într-un spirit normativ, canonic, ce se va răsfrânge asupra tuturor creaţiilor din această perioadă. Pe lângă tragedie şi epopee, specii reluate din Antichitate, se cultivă acum şi comedia, fabula, idila, satira şi epistola. Primatul declarat al raţiunii limitează semnificativ subiectivitatea şi libertatea scriitorilor. Omul clasic are simţul măsurii, este onest, cumsecade, senin, obiectiv, „normal” (G. Călinescu, *Clasicism, romantism, baroc*) în toate punctele de vedere.

Scriitorii iluminişti continuă viziunea clasicilor şi chiar o absolutizează din anumite puncte de vedere, în sensul că puterea minţii şi a raţiunii umane de a schimba lumea devine un reper obligatoriu. Amprenta socială este acum mai pregnantă în literatură, pe linia filosofiei şi a moralei din epocă. Omul - personaj literar sau nu - este văzut ca un cetăţean al lumii, care trebuie să se bucure de toate drepturile *(„dreptul natural”, „contractul social”,*

„deismul”, accesul la educaţie etc). Ca tipuri literare, se impun filosoful, înţeleptul, conducătorul, călătorul, savantul. Autori ca Montesquieu (*Scrisori persane*), Herder (*Poezii*), Jonathan Swift (*Călătoriile lui Gulliver*), Diderot (*Jacques fatalistul şi stăpânul său*), Budai-Deleanu (*Ţiganiada*) apelează la ironie, satiră, alegorie şi parabolă pentru a exprima, de multe ori cifrat, idealurile epocii.

Romantismul aduce o redimensionare a viziunii despre lume şi despre artă a autorilor, care îşi descătuşează toate energiile creatoare spre afirmarea deplinei libertăţi de gândire şi de expresie. Acum sentimentul, emoţia, trăirea sunt elemente intrinsece ale creaţiei, triumful sensibilităţii fiind deplin. Se acceptă categorii estetice noi - urâtul, grotescul, fantasticul - acestea şi cele clasice coexistând. Este anulat primatul raţiunii din clasicism, fiind înlocuit cu tot ce derivă din trăirea imediată, sinceră şi directă. Subiectivitatea este o nouă lege a creaţiei. Acum genurile şi stilurile se amestecă, fuzionează, iar temele cunosc o diversificare. Limbajul artistic este revoluţionat prin asimilarea straturilor folclorice, populare, arhaice, neologice, argotice etc., iar visul este cheia evadării din ceea ce limitează umanul. Se cultivă intens specii relativ noi, precum meditaţia filosofică, elegia, romanţa, balada, nuvela istorică şi fantastică, drama. Dintre autorii ce s-au impus printr-o viziune personală şi novatoare asupra universului şi a actului de creaţie îi amintim pe Novalis, Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, Heinrich Heine, George Byron,Walter Scott, Alphonse de Lamartine, Victor Hugo, Edgar Poe, Aleksandr Sergheevici Puşkin, Mihail Iurievici Lermontov.

Omul modern este un nou ideal al creatorilor, vizibil la toate nivelurile textului, de la cel de substanţă, al concepţiei asupra lumii şi a vieţii, până la cel vizibil, imediat, al formei artistice. Caracteristica de bază a tuturor scriitorilor este respingerea oricărui model şi a oricărei ierarhii prestabilite de valori, ajungându-se la ceea ce s-a numit „pasiunea negativă a modernităţii” (Matei Călinescu, *Cinci feţe ale modernităţii*). Se repun în discuţie concepte precum adevărul, morala, frumosul, limbajul etc., demonstrându-se caracterul lor relativ şi arbitrar. Se manifestă, ca nişte constante, neîncrederea în tradiţie şi în autoritate, nevoia permanentă de inovaţie şi de schimbare, paradoxul, pulverizarea unităţii în multiple ipostaze ale aceluiaşi curent: simbolism, expresionism, suprarealism, dadaism, futurism, cubism, constructivism, ermetism etc.

În concluzie, fiecare epocă literară propune un model uman şi un anume tip de configurare artistică a acestuia, care trebuie avute în vedere atunci când se evidenţiază tema şi viziunea despre lume a unui autor, reflectate în creaţia sa.

Prof. Vaida Ancuţa

SEMINARUL „PLATON JUGENDFORUM BRAŞOV 2014”

Continuând o frumoasă tradiţie, Fundaţia Română pentru Dezvoltarea Învăţământului Feroviar a organizat împreună cu Universitatea din Salzburg, Facultatea de Ştiinţe ale Educaţiei, prima ediţie a seminarului pentru tineret „PLATON JUGENDFORUM 2014” în afara graniţelor Austriei, în România. Seminarul a fost găzduit în perioada 28-31.07.2014, de Colegiul Tehnic de Transporturi din Braşov.

Elevii braşoveni au participat cu rezultate foarte bune la Forumul Platon în anii 2006, 2007 şi 2010, organizat la Salzburg, de ECHA Austria („European Council for High Ability”) şi Universtatea din acelaşi oraş.

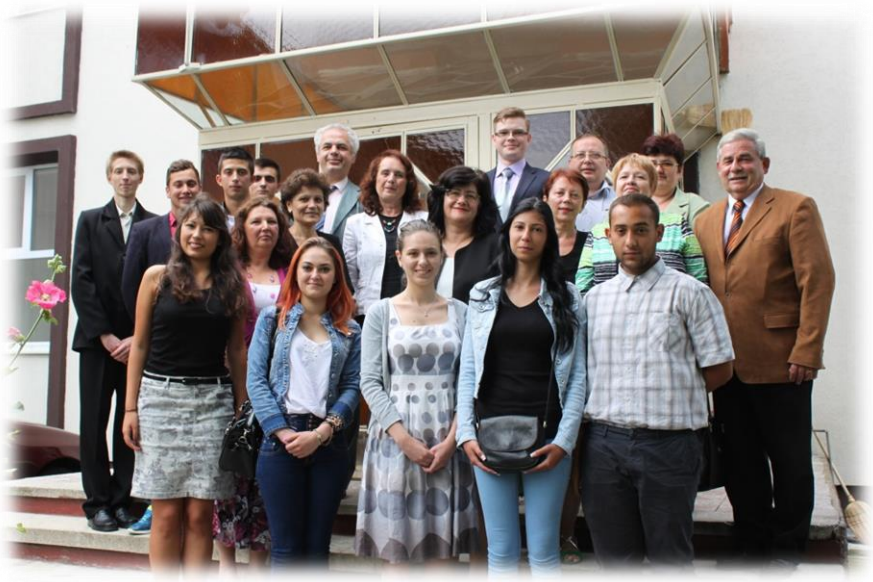

În ediţia din anul 2014, participanţii, elevi în clasa a XII-a A de la Colegiul Tehnic de Transporturi din Braşov, dar şi studenţi au abordat detaliat într-un workshop, teme privind Uniunea Europeană, cum sunt cele legate de reglementările şi posibilităţile existente pe piaţa muncii, schimburile de elevi, acordarea de burse şcolare etc.

Unul din obiectivele acestui forum este abordarea în cadrul dezbaterilor a valorilor şi principiilor propuse să stea

la baza comunităţii statelor europene.

Colaborarea cu Universitatea din Salzburg, Facultatea de Ştiinţe ale Educaţiei, nu a fost întâmplătoare, întrucât pe parcursul seminarului a fost utilizată metoda Values and Knowledge Education (VaKE) – care îmbină cunoaşterea cu educaţia în spiritul valorilor. Pornind de la anumite dileme în rezolvarea unor contradicţii sau conflicte, trebuie discutate şi analizate anumite valori, pe baza cărora se poate ajunge la o opţiune. Pentru a găsi argumentele care să întemeieze această decizie trebuie făcut apel la cunoaştere, trebuie căutate informaţii. Scopul este de a se ajunge la o nouă structurare a propriilor valori, dar şi a cunoştinţelor, pentru a găsi cele mai bune argumente în cadrul discursului. Pe această metodă s-a bazat activitatea din cadrul seminarului. În prezentările lor participanţii au expus una sau mai multe dileme, informaţii, argumente pro şi contra, apoi au cerut părerea celorlalte persoane prezente, cadrelor didactice şi părinţilor, care au fost solicitaţi uneori chiar să voteze. Ca şi cele nouă ediţii precedente desfăşurate în Austria, Forumul tineretului Platon 2014 organizat la Braşov a solicitat participanţilor să realizeze un schimb interdisciplinar de idei şi să comunice ca „tineri experţi" asupra diferitelor probleme de bază în cadrul mai multor specializări. Proiectul a fost condus pe baza conceptului VaKE. Conceptul Valorizare – Cunoaştere – Educaţie (VaKE) reprezintă o situaţie de învăţare care combină educaţia pentru valori cu aceea pentru cunoaşterea ştiinţifică. Totul se bazează pe Teoria dezvoltării morale a lui Lawrence Kohlberg.

În paralel cu forumul tineretului s-a desfăşurat şi o activitate de formare continuă a cadrelor didactice care îşi desfăşoară activitatea la Colegiul Tehnic de Transporturi şi la Liceul „Johannes Honterus" Braşov, condusă de către doamna Dr. Sieglinde Weyringer, profesor la Facultatea de Ştiinţe ale Educaţiei din cadrul Universităţii Salzburg. Temele abordate au fost: analiza comparată a sistemelor de învăţământ şi educaţie din Austria şi România, informaţii privind Programul Erasmus, introducerea şi evaluarea utilizării metodei VaKE în cadrul disciplinelor de cultură generală, dar şi al celor tehnologice, în proiectarea interdisciplinară a lecţiilor, precum şi în dobândirea competenţeor specifice. Observând derularea acestui demers, am putut constata că metoda motivează şi stimulează elevul să cerceteze, să se informeze, să dorească părerea celorlalţi, să-i combată dacă este nevoie, pentru a ajunge în final la propria concluzie, să îşi dezvolte personalitatea şi independenţa. Participanţii au apreciat că această metodă poate fi aplicată cu succes şi în demersul didactic derulat în şcolile din România.

Tinerii participanţi, între care studenţi care au luat parte şi la ediţia din anul 2010 a Forumului Platon, organizat la Salzburg, au confirmat şi de această dată nivelul de pregătire bun, capacitatea de comunicare, de dialog, fiind foarte apreciaţi de către partenerii noştri din Austria.

Profesor Florin Dobrescu,
Preşedinte al Fundaţiei Române pentru Dezvoltarea Învăţământului Feroviar

Zilele Colegiului Tehnic de Transporturi Braşov

„Şcoala cea mai bună, e aceea în care înveţi înainte de toate să înveţi”

Nicolae Iorga

În perioada 22-23 mai 2015, în haine de sărbătoare, Colegiul Tehnic de Transporturi Braşov, şi-a primit oaspeţii pentru a 22-a ediţie a Zilelor şcolii braşovene de transporturi.

Festivitatea de deschidere a avut loc vineri, 22 mai 2015, la ora $8,^{30}$ în prezenţa unui public format din elevi, profesori şi invitaţi.

Colegiul Tehnic de Transporturi are o veche tradiţie în ceea ce înseamnă transportul feroviar (1920) şi auto (1961). An de an, pe porţile şcolii, au ieşit elevi pregătiţi în domenii specifice ramurii transporturi dar şi domenii ale tehnicii de vârf precum: informatică, telecomunicaţii, electronică, automatizări, tehnică de calcul, media (procesare text imagine).

Deviza colegiului, *Tradiţie... Profesionalism... Succes prin Tehnologie!,* spune totul.

Cea de-a 22-a ediţie a manifestării sperăm să rămână o amintire plăcută atât pentru elevi, cât şi pentru profesori. Mulţumim tuturor celor care s-au implicat în activităţile colegiului, precum şi invitaţilor care şi-au exprimat bucuria de a fi prezenţi alături de noi la această sărbătoare.

Activităţile propuse au fost sub semnul culturii, al ştiinţei şi, mai ales, sub semnul valorii.

Elevi, profesori şi invitaţi au participat la toate activităţile care au fost pregătite cu ocazia Zilelor Colegiului.

Iată unele dintre aceste activităţi:

Workshop - Cultură şi civilizaţie chineză, Profesor organizator, Ghenoiu Elena

Având ca invitat pe doamna profesoară Liu Li Li de la Centrul Cultural Confucius din Braşov, elevii clasei a XII-a B au intrat în tainele caligrafiei chineze.

Caracterele chinezeşti reprezintă una din cele mai vechi forme de scriere şi sunt întrebuinţate de cea mai numeroasă populaţie din lume. Naşterea şi întrebuinţarea caracterelor chinezeşti au antrenat nu numai dezvoltarea culturii chineze, ci au produs şi o înrâurire profundă asupra evoluţiei civilizaţiei universale.

Vechi de aproximativ 6.000 de ani, în ruinele vestigiilor Panpo din China s-au găsit deja primele semne gravate, ceva mai mult de 50. Aceste semne urmau anumite reguli şi principii, având trăsături caracteristice unei limbi scrise. Experţii sunt de părere că ele reprezintă mugurii limbii chineze scrise.

Constituirea primelor ideograme s-a produs în dinastia Shang, secolul 16 înaintea erei noastre. Săpăturile arheologice atestă că în prima perioadă a dinastiei Shang, civilizaţia chineză atinsese deja un nivel destul de ridicat, marcat în principal prin apariţia scrierii pe carapace de broască ţestoasă şi pe oase de

animale.

Până în momentul de faţă, au fost descoperite în total peste 160 de mii de frânturi de carapace de broască ţestoasă şi de oase, unele sunt intacte, altele sparte. Pe acestea au fost atestate şi documentate circa 3.000 de caractere, din care peste o mie au fost descifrate. Semnele gravate pe carapace de broască ţestoasă şi pe oase de animale reprezintă baza dezvoltării ulterioare a ideogramelor.

Caracterele chinezeşti reprezintă un sistem de limbă scrisă care exprimă sensul şi semnificaţia. Majoritatea lor au forme şi sunete. În total există în scrierea chineză circa 10.000 de caractere, dintre care cele mai uzitate sunt în număr aproximativ de 3.000. Deci, cu aceste 3.000 de semne, se pot alcătui numeroase cuvinte şi diferite propoziţii.

Caracterele chinezeşti au exercitat o mare înrâurire asupra ţărilor vecine. Limbile scrise cum ar fi japoneza, vietnameza şi coreeana au fost create pe baza caracterelor chinezeşti. Chiar până în zilele noastre, în limba japoneză sunt păstrate peste 1.000 de semne chinezeşti.

三 trei	人 om	和 armonie	心 inimă	時 timp	木 lemn, copac
水 apă	生 viață	日 zi, soare	山 munte	学 școală	女 femeie

„Alerg si câștig" Concurs de role și biciclete printre jaloane, profesor organizator, David Alin.

Prin participarea la concurs, elevii și-au testat îndemânarea, viteza de reacţie, ambiția și perseverența în conducerea bicicletelor și folosirea rolelor. Câștigători în această întrecere au ieșit toți cei care s-au înscris și au parcurs probele, însă cu cel mai mare punctaj s-a situat pe primul loc, Benedek Attila din clasa a X-a A.

„Acceptă provocarea!”-întreceri sportive, profesor organizator, Baniță Elena

Clasele a XII-a și-au desemnat participanții pentru cele trei secțiuni: Streetball, Cățărare pe frânghie, Fotbal în sală. Rezultatele au fost pe măsura priceperii, abilităților, dar și a rezistenței la efort.

Concursul culinar „La mulți ani CTT!”, profesor organizator Sicoe Loredana

După o muncă bine organizată în echipe mixte, pe clase, au putut fi privite și mai apoi gustate produsele finale care au încântat desigur multe papile gustative.

Câștigători au fost toți cei care au pregătit, dar și cei care s-au ospătat cu aceste delicii.

Concursul de afișe cu tema „Viața fără violență”

Îndrumați de **profesor Iliescu Adina**, elevii claselor a X-a, a IX-a, și anul I A învățământ profesional, au conceput și realizat afișe pe tema amintită mai sus în cadrul unui atelier de lucru. Scopul concursului a fost reducerea violenței în cadrul comunității școlare. La această activitate elevii au dat dovadă de creativitate, cunoștere a regulamentului școlar, a normelor elementare de bună conduită în situații critice. Locul I a fost ocupat de afișul realizat de elevii clasei a X-a B.

Primul pas pentru o carieră de succes-Invitat – Reprezentantul firmei Top Auto

Practica este un pas important în pregătirea unei cariere. Domnul inginer Sava Dan, specialist în autovehicule rutiere, le-a vorbit elevilor despre tehnologia modernă existentă în service-uri, despre responsabilitățile pe care le ai ca lucrător, despre importanța cunoștințelor teoretice pe care trebuie să la deții în momentul în care te angajezi. Crearea carierei profesionale este un proces care se desfășoară de-a lungul vieții, începând de timpuriu, cu traseul educațional și continuând cu cel profesional. Cariera nu înseamnă neapărat prestigiu sau câștiguri materiale mari, ci, înseamnă un echilibru între lucrurile care contează cel mai mult pentru tine, indiferent de profesia pe care o ai. Satisfacția în muncă și satisfacția în viață depind de măsura în care persoana găsește modalități de a-și dezvolta aptitudinile și interesele, personalitatea și imaginea de sine.

Concurs de îndemânare în conducere auto, Profesori organizatori: Deleanu Teodora, Răileanu Marius, Moga Ioan, Șvab Vasile

Concursul s-a desfășurat pe două secțiuni:

Pentru Începători (fără permis)

Pentru Profesioniști (cu permis)

Pe un traseu bine stabilit elevii au trecut prin diferite probe, punctate atât pentru modul de realizare cât și pentru timpul în care au făcut acel lucru.

Sesiunea de referate și comunicări științifice pe secțiuni:

- **Științifică, Profesori organizatori:** Birta Monica, Malihin Daniela, Miclea Cristina, Blajiu Călin
- **Tehnică, Profesori organizatori:** David Alin, Adina Agache, Dobru Cornelia, Model Lizica
- **Limbă și comunicare- Om și societate, Profesori organizatori:** Sava Florin, Picu Rareș, Damian Viorel

Au fost prezentate și jurizate multe lucrari interesante obținându-se astfel multe premii.

Oră de dans și voie bună

Prof. Cornelia Dobru

„SCHOOL RADIO ONE” – LA 20 DE ANI

În luna mai 1995 au răsunat în curtea şcolii noastre primele acorduri muzicale emise de postul de radio şcolar „SCHOOL RADIO ONE”. Cu siguranţă sentimetele care ne încercau pe noi cei care am hotărât atunci să întreprindem un asemenea demers, elevi şi profesori, erau contradictorii. Cu toţii însă credeam cu tărie că proiectul nostru va reuşi.

Iată că, în mai 2015 am sărbătorit 20 de ani de activitate neîntreruptă a postului nostru de radio, în actualul său format. (*În articolul „Istoria Radioului Şcolar” publicat în revista colegiului nostru, ediţia 2014, puteţi afla mai multe amănunte*.)

Generaţii de elevi au acţionat cu dăruire şi responsabilitate pentru ca emisiunile să fie difuzate în fiecare pauză, în curtea şcolii. Mulţi ani radioul a funcţionat atât dimineaţa cât şi după amiaza, întrucât numeroase clase de liceu, curs de zi aveau ore şi în partea a doua a zilei. În ultimul timp însă, odată cu reducerea efectivelor de elevi, programul de emisie a fost stabilit doar în pauzele din intervalul orar $8^{50} – 14^{00}$.

Participarea elevilor la activităţile echipei radio s-a făcut pe principiile voluntariatului.

În urma înscrierii pentru această activitate şi a unei selecţii, cei rămaşi au urmat cursuri de jurnalism, au fost încredinţaţi elevilor redactori-operatori „atestaţi”, cu experienţă, au desfăşurat numeroase ore de practică în emisie şi producţia radio, au învăţat, au dobândit competenţe specifice, au susţinut examenul de atestare. Odată promovaţi au dobândit dreptul de a susţine emisia, de a redacta articole, anunţuri şi alte materiale, de a face producţie radio pentru difuzare.

Nu toţi elevii care au ales să urmeze acest drum au reuşit. Unii au obţinut atestatul şi, din diferite motive, nu şi-au dus misiunea până la sfarşit, adică până la terminarea colegiului, în clasa a XII-a. Majoritatea însă şi-au făcut datoria cu seriozitate, mulţi cu talent, cu responsabilitate, îndeplinind şi rolul de formatori pentru colegii mai tineri, care le-au fost încredinţaţi spre a fi instruiţi într-o activitate complexă, care privită din exterior pare facilă, dar nu este aşa. Unii, privind din afară, afirmă şi acum „ce mare lucru să dai clic pe mouse şi să pui o melodie de la calculator”. Activitatea de redactor–operator elev constituie o îndeletnicire complexă. El este, în acelaşi timp, jurnalist, crainic, editor (trebuie să opereze cu programele digitale speciale de producţie audio, să captureze sunetul/vocea la microfon, să prelucreze semnalul, să mixeze vocea cu muzica, să monteze şi să salveze proiectul final, gata să fie difuzat). Trebuie să se documenteze, să redacteze textul, să aleagă piesele muzicale, să ia interviuri, să corecteze, să obţină aprobarea pentru înregistrare/difuzare ş.a. Cel puţin o zi pe săptămână, elevul-redactor operator, programat în emisie îşi petrece toate pauzele muncind, în timp ce toţi colegii lui se relaxează, în recreaţie.

Desigur, nici activitatea profesorilor îndrumători nu este simplă. Problemele apar mereu. De multe ori elevii care, la şedinţele săptămânale de redacţie se angajează să redacteze un material pe un anumit subiect, uită, sunt neglijenţi, iar evenimentul trece şi nu mai poate fi marcat corespunzător la radio. Sau, există materialul produs şi salvat corespunzător pe calculator spre a fi difuzat, iar elevul aflat în emisie nu o face, pentru că nu i-a spus nimeni. Uneori, echipamentele utilizate se defectează, emisia se întrerupe, trebuie făcute reparaţii, uneori e nevoie şi de bani.

Până acum am reuşit să depăşim toate greutăţile. Sperăm să o putem face şi de aici înainte.

Jubileul postului nostru de radio a fost marcat cu prilejul festivităţii de absolvire a elevilor din clasele a XII-a de liceu, la 29 mai 2015. Tot atunci am aniversat şi două decenii de activitate a Studiolui de Film „Feroviar

Grup'95 ". Au fost decernate diplome jubiliare atât elevilor cât şi profesorilor. În emisiunile noastre am marcat evenimentul. Cei 20 de ani de activitate radio la şcoala noastră reprezintă truda a sute de elevi şi a câtorva zeci de profesori, care au sprijinit acest demers. Nici ei şi nici ascultătorii noştri, generaţiile de elevi care au învăţat şi s-au format în colegiul nostru în aceşti ani, nu vor uita tot ce au lăsat în urmă. Acum, echipa radio numără 9 elevi redactori-operatori din clasele a XI-a şi a XII-a, 11 elevi în formare din clasele a IX-a şi a X-a, precum şi doi profesori îndrumători. Aceştia sunt Viorel Popovici şi Florin Funigănă din clasa a XI-a A, Ana-Maria Rotariu, Andrei Benţa, Andrei Pichiu, Gabriel Popovici din clasa a X-a A, Alexandru Mereţ, Bogdan Căldare şi Alexandru Ilie din clasa a X-a B. Patru dinte elevii redactori-operatori, coordonează redacţiile radio, Ana Maria Rotariu este redactor-şef, iar Viorel Popovici îndeplineşte funcţia de „director tehnic". Elevii în formare sunt: Mihail Pătru, Ion Socolenco, Vladimir Hohlov din clasa a IX-a A, Lăcrămioara Raucă, Claudiu Cojanu, Cristian Bălaş din clasa a IX-a B, Bogdan Pilcă, Alexandru Şova, Marian Florea, Dragoş Calefariu şi Raul Savin din clasa a X-a A. Profesorii îndrumători sunt Adina Iliescu şi Florin Dobrescu.

Se cuvine să-i menţionăm şi pe absolvenţii colegiului nostru, promoţia 2015, care au activat ani buni la School Radio One: Iulian Costache, Ştefan Tudor, Bogdan Dionisie, Alexandru Leorenţ, Ionuţ Radu şi Sorin Ignat, toţi din clasa a XII-a A.

School Radio One beneficiază de echipamente moderne şi are conexiune permanentă la internet. Baza materială este asigurată, în cea mai mare parte de către Fundaţia Română pentru Dezvoltarea Învăţământului Feroviar, ONG înfiinţat în anul 1994, cu sediul la Colegiul Tehnic de Transporturi.

Numai în anul 2015 au fost elaborate şi difuzate materiale realizate de către elevi privind principalele evenimente, cum sunt 24 Ianuarie, Zilele şcolii braşovene de transporturi, Săptămâna „Şcoala altfel", 5 Octombrie – Ziua mondială a educaţiei, Sfinţii Constantin şi Elena, Mihail şi Gavril, Sfântul Andrei, Sfântul Nicolae, 1 Decembrie, „Mihail Eminescu –poet naţional". Au fost prezentate materiale privind respectarea Regulamentului şcolar, abaterile disciplinare, simulările pentru examenul de bacalaureat, olimpiadele şcolare, au fost realizate şi reportaje precum cel dedicat tezelor semestriale, numeroase anunţuri. Începând cu trimestrul IV 2015 a fost inaugurată rubrica permanentă „Interpretul săptămânii". În această rubrică ascultătorii noştri au aflat multe lucruri din biografiile unor interpreţi precum Andra, Nicolae Furdui Iancu, Boney M, Shakyra, Smiley, Dumitru Fărcaş ş.a. ascultând piese muzicale din discografia vedetelor.

Elaborarea fiecărui material pentru difuzare, din cele mai sus menţionate, reprezintă un mic proiect, care necesită timp, seriozitate, iar autorul său, elevul, trebuie să îl aibă aproape permanent pe profesorul îndrumător.

Activitatea School Radio One continuă urmându-şi crezul şi deviza:
„School Radio One – prietenul tău de fiecare zi!"

Florin Dobrescu,
Profesor coordonator School Radio One

*

Câteva din materialele realizate de către elevi şi difuzate în emisiunile School Radio One:

Bradul de Crăciun
(11.12.2015)

Ana Maria Rotariu:
Dragi colegi,

Se apropie Crăciunul şi nimeni nu îşi poate imagina această mare sărbătoare creştină, în absenţa tradiţionalului brad împodobit.

Care sunt originile şi istoria bradului de Crăciun aflăm de la colegul nostru Cristian Bălaş din clasa a IX-a B.

Cristian Bălaş:

Pomul sau bradul de Crăciun este de obicei un brad verde natural sau artificial, frumos decorat, care este amplasat în locuinţă, dar şi în aer liber. Tradiţional, este asociat cu celebrarea Crăciunului. Este adus în case şi decorat cu lumini în perioada de dinainte de Crăciun. Iniţial, acestea erau lumânări, dar odată cu evoluţia tehnologiei, se obişnuieşte folosirea becurilor led sau a diferitelor cabluri luminoase, completate cu alte ornamente, ghirlande, globuri, bomboane şi dulciuri. Tradiţia spune că pomul de Crăciun se împodobeşte în Ajun de Crăciun,

pe 24 decembrie. Un înger sau o stea sunt aşezate în vârful pomului, reprezentând îngerii ori steaua de la Betleem.

Se spune că Sfântul Bonifaciu, un călugăr din Devonshire, Anglia, care a fondat biserici creştine în Franţa şi Germania, în secolul VII, a dat într-o bună zi peste un grup de păgâni adunaţi lângă un stejar, pentru a sacrifica un copil zeului Thor. Pentru a opri sacrificiul şi a salva viaţa copilului, Bonifaciu a doborât copacul cu o lovitură puternică de pumn. În locul său a crescut un mic brăduleţ. Sfântul a spus păgânilor proslăvitori că brăduleţul subţire era Copacul Vieţii şi era mărturia vieţii eterne a lui Hristos.

Se mai spune că Sfântul Bonifaciu a folosit forma triunghiulară a bradului pentru a descrie Sfânta Treime a Dumnezeului Tată, a Fiului şi a Sfântului Duh. Până în secolul XII, pomii de Crăciun erau atârnaţi de tavan ca un simbol al creştinătăţii. Însă, în acele timpuri, dintr-un motiv pe care nimeni nu l-a putut explica, brazii erau atârnaţi cu vârful în jos.

Primele dovezi despre decorarea bradului sunt din Estonia şi Letonia secolului XV. Ulterior, tradiţia a intrat şi în cultura altor popoare. În Evul Mediu, case împodobite cu pomi de Crăciun apar în provinciile Alsacia şi Lorena, dar nu cu ocazia Crăciunului ci cu cea a Anului Nou. De aici tradiţia se extinde în Franţa, Spania, Italia şi Elveţia.

De asemenea, este posibil ca pomul de Crăciun să provină de la nordici, care obişnuiau să-şi împodobească casele cu ramuri de brad şi de vâsc, obicei păstrat şi în tradiţia coroniţei de brad, numită Advent. Pomul de Crăciun a pătruns mai târziu şi în Orient, prin răspândirea catolicismului. În Rusia europeană, Ajunul Crăciunului era sărbătorit în pădurile de brazi, unde era ales cel mai frumos dintre toţi şi împodobit cu lumânări aprinse, bomboane, jucării etc.

Bradul împodobit se întâlnea ca pom de Crăciun doar în oraşele din Germania sfârşitului de secol XIX, dar odată cu Primul Război Mondial s-a răspândit pe întreg teritoriul acestei ţări.

În tradiţia românească de la sate se regăseşte acest obicei al împodobirii bradului la nunţi şi la moartea tinerilor, femei şi bărbaţi. Obiceiul există din vremea dacilor şi semnifică o nuntă rituală între persoana decedată şi natura reprezentată prin brad. El a rămas în tradiţia unor comunităţi locale din regiunile Banat şi Oltenia. Bradul astfel împodobit se numeşte Pomul vieţii, care se regăseşte drept motiv natural în arta populară. Odată cu evoluţia etnografică a poporului român, bradul a căpătat din ce în ce mai multe înţelesuri, precum cel de „arbore de judecată", „arbore de pomană", „arbore fertilizator" sau „stâlp de arminden".

În zilele noastre, împodobirea pomului de Crăciun a devenit una dintre cele mai iubite datini, atât în mediul urban cât şi în mediul rural. Adunaţi în faţa bradului, îl aşteptăm în sunet de colinde, împreună cu toată familia pe Moş Crăciun, în seara zilei de 24 decembrie.

Vă dorim, dragi colegi, să vă bucuraţi şi în acest an, în linişte şi pace, împreună cu toţi cei dragi, de marea sărbătoare a naşterii Domnului Iisus Hristos şi nu uitaţi să împodobiţi frumos bradul.

Pentru School Radio One,

Cristian Bălaş, clasa a IX-a B

Interpretul săptămânii
Andra

Ana-Maria Rotariu:

Dragi colegi,

De acum încolo, colegul nostru Claudiu Cojanu din clasa a IX-a B, vă oferă rubrica „INTERPRETUL SĂPTĂMÂNII". Vă propunem să aflaţi mai multe despre interpreţi îndrăgiţi ai muzicii uşoare româneşti, internaţionale, dar şi despre interpreţi ai altor genuri de muzică. Vă vom oferi piese muzicale din discografia acestora precum şi date biografice.

Sperăm să ne ascultaţi cu interes!

Claudiu Cojanu:

Alexandra Irina Mihai, devenită din 16 martie 2011 doamna Măruţă după căsătoria cu binecunoscutul prezentator şi producător Cătălin Măruţă, este una dintre cele mai talentate şi apreciate interprete ale momentului.

Cunoscută sub numele de scenă ANDRA, artista s-a născut în Câmpia Turzii la data de 23 august 1986 într-o familie cu o dragoste desăvârşită pentru muzică.

Ardeleanca îşi începe cariera muzicală încă de la vârsta de 7 ani, prin participarea la concursul muzical „TIP-TOP MINITOP" desfăşurat la Casa de Cultură din Câmpia Turzii, unde a interpretat melodia „I will always love you". Doi ani mai târziu participa la festivalul de muzică populară „Fir de baladă" organizat la Târgu - Jiu. La vârsta de 14 ani îşi vede visul împlinit şi înregistrează primul ei album intitulat ANDRA, cu sprijinul casei de discuri „Dr. Costi", care conţinea un număr de 10 melodii.

Pe lângă genurile muzicale foarte iubite de publicul tânăr, cum sunt R&B-ul, pop-ul, dance-ul, Andra s-a îndreptat şi spre muzica populară românească. În urma unui proiect alături de fratele său, Săndel Mihai, va oferi publicului primul său album de muzică populară – „De la frate la soră". Cu sprijinul Media Pro Music, scoate pe piaţă primul său album cu muzică de Crăciun, creat cu ocazia sărbătorilor de iarnă din anul 2007, album intitulat sugestiv „Vis de iarnă". Vă oferim în continuare două piese muzicale de pe acest album interpretate de Andra.

*

Dumitru Fărcaş

Dumitru Fărcaş s-a născut pe data de 12 mai 1938, în comuna Groşii Băii Mari, judeţul Maramureş. Face parte dintr-o familie cu tradiţie muzicală; bunicul, tatăl şi cei doi fraţi mai mari au cântat la fluier. Dumitru se familiarizează cu instrumentul şi se înscrie la liceul de muzică, în anul 1956. Din 1962 până în 1967 urmează cursurile Academiei de Muzică „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, în cadrul Facultăţii de interpretare, la clasa de oboi.

Dumitru Fărcaş şi-a început cariera profesională în 1960, când s-a angajat ca instrumentist al Ansamblului „Maramureşul", din Baia Mare. În 1962 a preluat Ansamblul „Mărţişorul" al Casei de Cultură a studenţilor din Cluj –Napoca, obţinând numeroase premii naţionale şi internaţionale.

Desfăşoară, de asemenea, o prodigioasă carieră didactică universitară.

Vă oferim în continuare două piese celebre, prin virtuozitatea lor, interpretate de Dumitru Fărcaş: „SUITĂ DIN TARA MOŢILOR" şi „SÂMBRA OILOR".

Pentru School Radio One,
Claudiu Cojanu, clasa a IX-a B

Identificarea problemelor disciplinare ale clasei şi rezolvarea lor
-LUCRUL ÎN ECHIPĂ-

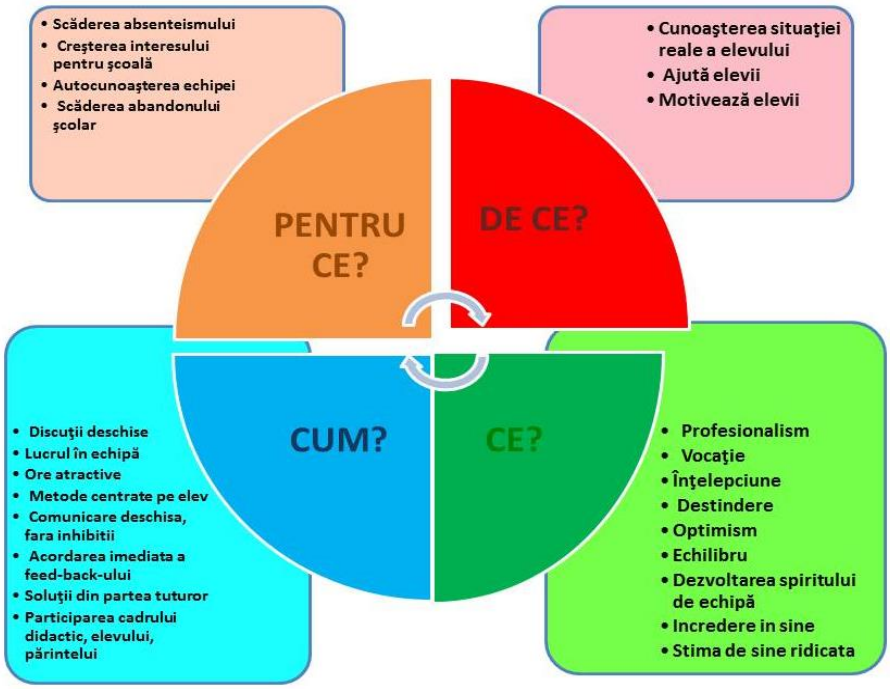
Pentru rezolvarea problemelor clasei prin lucru în echipă (cadre didactice-elevi-părinți), am ales metoda SRSR şi 4 MAT.

La o şedinţă am invitat elevii, cadrele didactice care predau la clasă şi părinţii elevilor clasei. Am format 3 echipe: cadre didactice, elevi şi părinți. Pe grupe, am propus următorul exerciţiu SRSR:

Pentru identificarea problemelor clasei şi a soluţiilor de rezolvare a acestora, din punctul de vedere al dumneavoastră, vă rog:

1. **Stop** – fiecare să se gândească la problemele elevilor clasei
2. **Reflectează** – precizaţi ce propuneri aveţi pentru:
   - scăderea absenteismului şi abandonului şcolar
   - creşterea interesului elevului pentru şcoală
3. **Scrie** – toată lumea răspunde în scris la întrebarea adresată
4. **Raportează** – câte un raportor din fiecare grupă citeşte răspunsul.

Dirigintele notează şi centralizează propunerile, pentru a realiza un plan de acţiune în vederea rezolvării problemelor clasei.

Prof. Agache Adina

„Viaţa fără Violenţă privind prevenirea şi combaterea violenţei în şcoli”
Proiect național

Moto: „Educaţia face oamenii uşor de condus, dar greu de influenţat, uşor de guvernat, dar greu de înrobit.” - Peter Brougham

În acest proiect au fost implicați 60 de elevi din clasele a IX-a și anul I învățământ profesional. Scopul principal al proiectului este de informare continuă, el se adresează atât elevilor, părinţilor cât şi cadrelor didactice şi are ca obiective dezvoltarea de noi abilităţi şi cunoştinţe despre informarea legislativă în vigoare, informarea asupra pedepselor, cât şi conştientizarea acestora.

Pe durata desfăşurării proiectului s-au urmărit următoarele obiective concrete:

- informarea elevilor asupra drepturilor şi obligaţiilor pe care le au ca membri în societate;
- comunicarea unor serii de exemple concrete prin care se poate evita violenţa sau prin care se pot rezolva situaţiile conflictuale;
- modificarea comportamentului elevilor prin prisma violenţei existente în şcoli;
- comunicarea unor soluţii de abordare a situaţiilor de violenţă în societate sau în familie;
- transmiterea unor cunoştinţe şi metode de comunicare la nivel de elevi, cunoştinţe ce vor sta la baza conceperii şi derulării campaniilor de prevenire şi combatere a violenţei;
- implicarea activă a elevilor prin responsabilizarea lor cu privire la prevenirea violenţei în şcoli.

Proiectul s-a desfăşurat în trei etape:

„Informare directă” – o echipă formată din judecător, procuror, avocat, poliţist, criminolog şi psiholog a desfăşurat activităţi pe mai multe zile în unitatea de învăţământ.

Astfel, am fost părtași la următoarele activități:

- Prezentarea proiectului, prezentarea sistemului juridic din România (Poliţia-poliţistul, Parchetul-procurorul, Apărarea-avocatul);
- „Infractor fără voie” - Violenţa în şcoală - *Prezentare susţinută de un avocat, un procuror, un judecător şi un criminalist;*
- „Martor sau victimă?” - Violenţa pe stradă, violenţa în familie - *Prezentare susţinută de un psiholog şi de un avocat*
- „Indiferenţa nu este o soluţie” - Mijloace de prevenire şi combatere a violenţei pe termen lung - *Prezentare susţinută de un specialist în comunicare*
- „Şi copilul tău poate fi o victimă!” - întâlnire cu părinţii - *Prezentare susţinută de un avocat, un procuror, un judecător, un psiholog şi un criminolog*
- „Elevi, pedagogi sau infractori?” -întâlnire cu profesorii - *Prezentare susţinută de un avocat, un procuror, un judecător, un psiholog şi un criminolog.*

În cadrul tuturor activităţilor au fost dezbătute exemple concrete de gesturi, situaţii, comportamente care pot duce la infracţiuni (vătămare corporală, furt, distrugere de bunuri, ameninţare, şantaj, droguri, sex);

S-au dat sfaturi concrete cu privire la ceea ce trebuie să facem în cazul în care suntem implicaţi sau suntem martorii unei astfel de situaţii, cum să facem identificarea şi comunicarea mesajelor non-violente, ce comunicăm, cui comunicăm, cum comunicăm.

Toate activităţile au fost sesiuni deschise de întrebări şi răspunsuri.

Persoanele competente, specialişti în domeniu, prezente în şcoala noastră pentru aceste activităţi au fost:

- Comisar şef de poliţie Mihaela Hermenean, şeful Biroului de Analiză şi Prevenirea Criminalităţii
- Prim-procuror Alina Mihaela Popescu-Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov
- Psiholog Ilie Marinescu
- Avocat Mihaela Olaru ș.a.

„Acumulare și dezvoltare” - desfăşurarea unei campanii de prevenire susţinută de către elevi. Elevii au fost grupaţi în zece echipe. În cadrul echipelor, sub îndrumarea domnilor profesori, au pregătit materiale în Power Point, materiale video sau afişe cu care au participat în etapa de evaluare.

Elevii, foarte inventivi, au privit totul cu mult profesionalism: au pregătit scenariul, au folosit jocul de rol, au filmat şi apoi au prelucrat materialele. Au tăiat şi îmbinat filmuleţe, au folosit efecte, au adăugat comentarii. Astfel, au realizat materiale instructive bine lucrate. Inspiraţi de efectele negative ale consumului de droguri care în cele din urmă duc cu siguranţă la violenţă, elevii clasei a IX-a B, îndrumaţi de domnul profesor Picu Rareş, s-au clasat pe locul I cu filmul realizat. O echipă formată din elevi din clasa I C învăţământ profesional îndrumaţi de doamnele profesoare Agache Adina şi Carţiş Silvia, au realizat filmul „Cum ne comportăm în cazul unei agresiuni?”. Micii actori au înscenat conflicte, intimidări, limbaj violent şi alte tipuri de agresiuni. Materialul dă răspuns la întrebarea din titlu prin sfaturi, informaţii şi comentarii. Cu acest film elevii au obţinut locul II. Pe locul III s-a clasat tot o echipă de elevi din clasa I C. Ei au realizat o prezentare Power Point cu sfaturi de comportament în diverse situaţii pentru a evita violenţa de orice fel. Echipa a fost îndrumată de doamna profesoară Pacher Adriana. Profesorii implicaţi în proiect au fost:

1. Director Agache Adina-Mihaela
2. Director adjunct Dobru Cornelia
3. Profesor Picu Rareş-responsabil Comisia de violenţă
4. Profesor Sicoe Loredana-consilier educativ
5. Profesor Carţiş Silvia-consilier psihopedagogic
6. Profesor Iliescu Adina
7. Profesor Spătaru Cristina
8. Profesor Enescu Daniela
9. Profesor Damian Viorel
10. Profesor Pacher Adriana
11. Profesor Model Lizica
12. Maistru instructor Pacher Traian
13. Laborant Sofronea Gabriela
14. Informatician Cotinghiu Mircea

„Evaluare şi recunoaştere” - eveniment de premiere a celor mai bune campanii dezvoltate de către elevi.

Proiectul „Viaţa fără Violenţă privind prevenirea şi combaterea violenţei în şcoli” este util tuturor adolescenţilor care sunt interesaţi de educaţie juridică de a dezvolta noi abilităţi şi cunoştinţe despre informarea legislativă în vigoare, informarea asupra pedepselor cât şi conştientizarea acestora.

Proiectul prezentat este un îndemn la cunoaşterea legii şi respectarea acesteia, pentru că nimeni nu te absolvă de necunoaşterea legii şi, de asemenea, este importantă diseminarea informaţiilor legislative, tocmai pentru a-i face pe toţi cei din jurul nostru să înţeleagă cât de importante sunt prevenirea şi combaterea violenţei, cât de important este pentru fiecare naţiune să aibă un tineret sănătos, puternic, educat, respectat şi ocrotit, după cum spune avocat, Mihaela Olaru, Preşedinte, Asociaţia Viaţa fără Violenţă, iniţiator proiect „Viaţa fără Violenţă privind prevenirea şi combaterea violenţei în şcoli”.

Profesor Cornelia Dobru

FORMAREA PROFESIONALĂ INIŢIALĂ A FORŢEI DE MUNCĂ PENTRU SECTORUL FEROVIAR ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR DIN ROMÂNIA. AMENINŢĂRI ŞI OPORTUNITĂŢI

(*Sinteză a expunerii prezentate la Forumul „RAILWAY PRO" 2015*)

I. Formarea profesională iniţială pentru transporturile feroviare se bucură în ţara noastră de o tradiţie îndelungată. La sfârşitul secolului al XIX-lea au apărut primele şcoli de ucenici înfiinţate în acest scop. După constituirea S.N.C.F.R. în anul 1990, funcţionau 12 grupuri şcolare cu profil transporturi C.F. şi cinci grupuri şcolare cu profil de material rulant. De remarcat legătura firească care exista între agentul economic - în cazul nostru C.F.R. şi unităţile de învăţământ cu acest profil.

II. Evoluţia învăţmântului tehnologic din acest sector, dar mai ales situaţia în care se găseşte în prezent, importanţa sa şi problemele cu care se confruntă, au constituit obiectul expunerii prezentate de către vicepreşedintele F.S.E. „Spiru Haret" la FORUMUL DE TEHNOLOGIE ŞI SERVICII FEROVIARE „RAILWAY PRO", desfăşurat în perioada 25 – 27 februarie 2015 în Poiana Braşov. Manifestarea, aflată la cea de a V-a ediţie a fost organizată de Club FEROVIAR, cu sprijinul Asociaţiei Industriei Feroviare din România şi alţi numeroşi parteneri. Dintre cei 150 de participanţi din ţară şi străinătate–reprezentanţi ai Ministerului Transporturilor, ai Comisiei Europene, administratorilor de infrastructură, ai operatorilor feroviari de transport, ai organizaţiilor internaţionale de profil, peste 60 au prezentat expuneri, în plen şi în cele trei secţiuni, au analizat piaţa feroviară, au subliniat problemele existente, au făcut propuneri, într-un dialog între strategii şi experţii sectorului feroviar. A fost prezent şi domnul Jean-Pierre Loubinoux, Director General al U.I.C (Uniunea Internaţională a Căilor Ferate).

Reforma sectorului feroviar din România impune adoptarea de către autorităţile cu atribuţii a unor măsuri rapide privind investiţiile, prioritizarea proiectelor feroviare, având drept obiectiv atragerea traficului de mărfuri de pe coridoarele Eurasiatice şi revitalizarea traficului de călători. În exerciţiul bugetar 2014-2020 România a obţinut de la Comisia Europeană 23 miliarde Euro, din care 14 miliarde urmează să fie alocate marilor proiecte de infrastructură, dezvoltare urbană şi regională. În acest context şi Masterplanul General de Transport al României adoptat în anul 2015 joacă un rol important.

Sumele vehiculate sunt semnificative: 2 miliarde Euro pentru reabilitarea a 210 km cale ferată, 7 miliarde Euro pentru ambele ramuri ale Coridorului IV (780 km de cale ferată). În ceea ce priveşte infrastructura urbană, pentru transportul pe şină vor fi investiţi 300 milioane Euro. Piaţa internaţională a reacţionat, un număr important de companii exprimându-şi interesul pentru oportunităţile de afaceri existente, România devenind astfel o piaţă strategică pentru acestea.

În conformitate cu Cartea Albă 2011 a U.E. până în anul 2030, cel puţin 30% din transportul de mărfuri pe o distanţă mai mare de 300 km trebuie să treacă de pe drumurile publice (transport rutier), pe calea ferată sau în transportul fluvial.

III. În lumina acestor provocări, formarea profesională iniţială pentru sectorul feroviar realizată în învăţământul preuniversitar de stat se dovedeşte a fi nu numai necesară dar şi importantă, în ciuda ***ameninţărilor*** cu care se confruntă. Multe dintre acestea sunt, din păcate specifice şi celorlalte unităţi de învăţământ cu profil tehnologic din România.

a. Tranziţia la economia de piaţă în România a avut multiple consecinţe, între care şi diminuarea transportului de mărfuri şi de călători pe calea ferată, ceea ce a condus la restructurarea activităţii companiilor feroviare, la numeroase concedieri în rândul personalului şi, evident, la îngheţarea oricăror angajări în sistem. *Nesiguranţa*

ocupării unui loc de muncă în domeniu după absolvire a condus la scăderea atractivităţii specializărilor din domeniul transporturilor feroviare în care sunt pregătiţi elevii.

b. Evoluţia demografică a condus la scăderea continuă a numărului de elevi din învăţământul preuniversitar, dar şi al studenţilor în învăţământul superior. Din păcate, presiunea cea mai mare este exercitată asupra *realizării planului de şcolarizare propus pentru clasele a IX-a şi anul I, învăţământ profesional, în liceele şi colegiile tehnologice.* De regulă, în situaţia dată, se ocupă mai întâi locurile în liceele teoretice şi colegiile naţionale, apoi absolvenţii claselor a VIII-a cu medii de admitere mai mici ajung, repartizaţi de calculator, în funcţie de opţiunile exprimate, la liceele tehnologice. Uneori un număr semificativ de absolvenţi ai claselor a VIII-a, în special din mediul rural se pierd „pe drum" şi nu se mai regăsesc în nicio clasa a IX-a. În judeţul Braşov, în anul 2014 cca. 400 de elevi s-au pierdut în acest fel.

c. Plecarea multor români la muncă peste hotare, unii stabiliţi de mulţi ani acolo, a condus în şi mai mare măsură la diminuarea numărului de elevi cuprinşi în învăţământul românesc, inclusiv în cel profesional şi tehnic.

d. Criza pe care a traversat-o şi România în perioada 2009 – 2012 a condus la accentuarea problemelor sociale cu care tot mai multe familii se confruntă, între care şi pierderea locurilor de muncă. În aceste condiţii *ne confruntăm cu abandonul şcolar, care este mai ridicat în România, de aprox. 17%, faţă de media din UE, cu mai puţin de 12%.* În cazul învăţământului profesional şi tehnic, se întâmplă frecvent să începem un ciclu cu 28 de elevi, în clasa a IX-a şi să ajungem cu 15-16 elevi, în anul terminal. *Ajutorul material pe care statul poate să-l acorde în prezent nu este suficient.* Vorbim aici de bursa profesională în valoare de 200 lei lunar, dar şi de bursa „Bani de liceu", în valoare de 180 lei lunar. Cuantumul acestei burse nu a fost majorat de peste 8 ani, fiind insuficient pentru nevoile educabililor proveniţi din familii sărace. Elevii care abandonează şcoala nu vor dobândi nicio calificare, nu se pot integra pe piaţa muncii şi devin o povară pentru stat, ca beneficiari ai ajutoarelor de şomaj, dar şi ca persoane care nu plătesc taxe şi impozite.

e. *Planurile de învăţământ, conţinuturile nu mai sunt adaptate tehnologiilor noi cu care se lucrează astăzi.* Actualizarea acestora şi decongestionarea programelor şcolare, atât la disciplinele tehnice cât şi la cele de cultură generală, sunt imperios necesare. Conlucrarea cu operatorii economici, în cadrul comitetelor sectoriale care funcţionează pe lângă MECS, implicarea Centrului Naţional pentru Dezvoltarea Învăţământul Profesional şi Tehnic (C.N.D.I.P.T) sunt mai mult decât necesare. În prezent se lucrează la planurile de învăţământ pentru gimnaziu, prin urmare, cele pentru liceul tehnologic mai au de aşteptat.

f. Sistemul de învăţământ din România se bazează pe principiul *finanţării pe elev*, în baza unor *standarde de cost* stabilite anual prin hotărâre de Guvern.

Concluzia pe care o putem trage, după mai mulţi ani de aplicare a procedurii, este aceea că banii nu ajung şi aşteptăm semestrul II, pentru ca, prin rectificări bugetare, să mai primim bani, pentru a supravieţui cumva până la sfârşitul anului calendaristic. *Sistemul de învăţământ este, în continuare, subfinanţat.* Spre exemplu, în anul 2013 standardul de cost pe elev, în mediul urban, la învăţământul gimnazial, în limba română şi la liceul teoretic a fost de 2420 lei, la liceul tehnologic a fost de 2503 lei, iar la învăţământul profesional, de 2650 lei. În anul 2015 înregistrăm o uşoară creştere, în mediul urban, la învăţământul gimnazial în limba română şi la liceul teoretic, standardul a fost de 2520 lei, la liceul tehnologic a fost de 2606 lei, iar la învăţământul profesional, de 2760 lei. Pentru anul 2016 creşterile sunt mai importante având în vedere nevoia de a acoperi majorările salariale de cca. 26,7 % operate în anul 2015, pentru toate categoriile de personal din învăţământ. Astfel standardele de cost pe elev sunt de 3043 lei la învăţământul gimnazial în limba română şi la liceul teoretic, de 3146 lei, la liceul tehnologic, militar, pedagogic şi teologic şi de 3332 lei, la învăţământul profesional şi postliceal, cu limba de predare română. Pentru învăţământul cu predare în limbile minorităţilor, standardele de cost sunt ceva mai mari, de 3511 lei, la liceul tehnologic şi de 3636 lei, la cel profesional.

Precizăm că exemplele de mai sus se referă la cheltuielile cu salariile. La cheltuielile materiale, cu bunuri şi servicii creşterile sunt nesemnificative.

g. Numărul mediu al elevilor prevăzut pentru clasele de liceu şi învăţământ profesional este de 28. Se poate observa că, atunci când efectivele scad pe parcursul şcolarizării, ca urmare a abandonului şcolar, bugetul unităţii de învăţământ are serios de suferit, întrucât elevii sunt purtători de finanţare.

h. Aplicând principiul finanţării pe elev observăm că bugetul şcolilor, al liceelor tehnologice este insuficient şi atunci se adoptă măsura *comasării* mai multor unităţi. Câteva dintre şcolile cu profil transporturi au trecut prin astfel de „experienţe". Este cazul Colegiului Tehnic „D. Leonida" Oradea (căi ferate) comasat cu Colegiul Tehnic „C.Brâncuşi" (construcţii), al Grupului Şc. Material Rulant Cluj-Napoca comasat, mai întâi cu Grupul Şc. „Unirea", apoi cu Liceul Tehnologic „Al. Borza", mutându-şi locaţia în trei rânduri. Colegiul Tehnic Feroviar Braşov a absorbit Grupul Şcolar Auto, Colegiul Transporturi Feroviare Iaşi a absorbit Colegiul Tehnic de Construcţii „A. Saligny". Acest proces este departe de a se fi încheiat şi *reprezintă una dintre ameninţări,* întrucât cabinetele, laboratoarele şi atelierele-şcoală amenajate şi dotate cu trudă, în mulţi ani, se pierd, în cazul schimbării locaţiei, iar profilul şi specializările în care se pregătesc elevii au de suferit. Multe clase în specializări din domeniul feroviar nu mai sunt incluse în planul de şcolarizare, în favoarea profilului şcolii cu care se realizează comasarea, întrucât numărul elevilor este în scădere şi trebuie realizat un echilibru. Probleme sunt, în această situaţie şi cu păstrarea locului de muncă, atât pentru profesori, cât şi pentru celelalte categorii de personal. Întotdeauna, unii dintre aceştia

trebuie să plece. De aceea nu agreem această procedură. Totuşi alte soluţii nu sunt aplicabile pe moment datorită standardelor de cost pe elev subdimensionate.

i. *Consilierea pentru cariera viitoare şi orientarea şcolară a elevilor din clasele gimnaziale* nu este, deocamdată suficient de bine realizată, astfel încât, în urma unor testări subiecţii şi părinţii acestora să poată fi convinşi şi sfătuiţi corect asupra aptitudinilor şi abilităţilor, asupra celor mai bune opţiuni pentru înscrierea în clasa a IX-a liceu, ori la învăţământul profesional. De regulă, posibilităţile copilului sunt supraevaluate de către familia acestuia, iar media de admitere obţinută la absolvirea clasei a VIII-a nu permite accesul la un liceu teoretic sau colegiu de top. Calculatorul îl repartizează la un liceu tehnologic şi la o specializare trecută în fişa de înscriere, pe care elevul nu şi le doreşte.

j. Această stare de fapt este, din punctul nostru de vedere agravată şi de modul în care se construieşte, în fiecare an, planul de şcolarizare. Sunt multe judeţe în care proporţia locurilor prevăzute în clasele a IX-a, la învăţământul tehnic, profesional, servicii şi vocaţional, care ar trebui să fie de 60%, nu este respectată. Dacă în judeţul Sibiu, spre exemplu, acest procent de 60% se regăseşte de ani de zile, în judeţul Braşov, abia în anul 2015 am reuşit să ajungem la 52%. Poate că bunele practici prin care unii agenţi economici desfăşoară activităţi de promovare şi atragere a elevilor din şcolile gimnaziale, spre meseriile specifice ar trebui extinse.

k. În contextul unei economii concurenţiale este posibil ca unii agenţi economici, cu care şcolile au încheiat contracte de parteneriat pentru derularea instruirii practice, dar şi pentru acordarea unor burse private elevilor cuprinşi în învăţământul profesional, să intre în insolvenţă. Este cazul recent al S.C. Regiotrans S.R.L. căreia i-a fost retrasă temporar autorizaţia de funcţionare din cauza unor probleme tehnice la materialul rulant. S.C. MARUB S.A. Braşov, unitate care asigură întreţinerea trenurilor pentru această societate nu a mai putut, în aceste condiţii să respecte contractul şi să acorde burse elevilor din clasa cu specializarea electromecanic material rulant. *Situaţia mai sus menţionată reprezintă un risc pe care unităţile de învăţământ trebuie să şi-l asume.*

IV. În evoluţia învăţământului tehnologic care a pregătit şi pregăteşte elevii în specializări pentru domeniul feroviar există însă unele ***oportunităţi*** pe care le vom analiza în continuare.

a. În anul 1993 Ministerul Învăţământului a trecut toate unităţile de învăţământ tehnologic în subordinea sa şi a rupt legătura tradiţională a agenţilor economici cu şcolile care asigurau pregătirea forţei de muncă în toate domeniile economiei. Baza legală prin care aceşti agenţi economici ar fi putut ajuta în continuare material aceste şcoli, a fost anulată. Federaţia noastră sindicală a acţionat, în special, cu sprijin parlamentar, timp de 5 ani, până am reuşit să amendăm Legea învăţământului din anul 1995, în sensul recunoaşterii învăţământului de transporturi. Apoi am acţionat pentru adoptarea unui Ordin comun al ministrului învăţământului şi al ministrului transporturilor, în anul 2000 şi a unui Protocol de colaborare, prin care era recunoscută de către cele două ministere, reţeaua naţională a unităţilor de învăţământ din domeniul transporturilor–feroviare, auto şi navale, unităţi cu dublă subordonare. *În prezent suntem singurele unităţi de învăţământ recunoscute în România, de către un minister economic, Ministerul Transporturilor.*

b. Uniunea Europeană a implementat, începând cu anul 1995 în România, Programul Phare VET, primul program de reformă a învăţământului tehnic profesional. Grupul Şcolar Industrial Transporturi C.F. Braşov a fost desemnat de către Ministerul Învăţământului unitate-pilot pentru familia ocupaţională transporturi. Au urmat vizite de studii în unităţi şcolare din state ale Uniunii Europene, traininguri, elaborarea unor programe şcolare noi, a unor materiale auxiliare, dar şi dotarea acestor unităţi cu echipamente didactice performate, din fonduri europene. *Această experienţă a fost permanent diseminată şi implementată de către federaţia noastră sindicală în toate unităţile de profil din ţară.*

c. Cunoaşterea experienţei S.N.C.F. şi a sindicatelor franceze, în formarea profesională pentru domeniul transporturilor feroviare a fost posibilă prin derularea unui proiect european „Leonardo Da Vinci" iniţiat de către federaţia noastră sindicală. Implicarea politicienilor, inclusiv în promovarea unor directive europene, favorabile transportului feroviar, a constituit pentru noi, un element demn de reţinut şi utilizat. *Această experienţă a fost şi ea diseminată, implementată şi pusă în practică de către federaţia noastră sindicală.*

d. La presiunea mediului economic şi de afaceri, în anul 2012 a fost promovat un nou concept, acela al ***învăţământului profesional de 2 ani***, pentru absolvenţii clasei a IX-a de liceu. Elementul esenţial este parteneriatul cu agenţii economici pentru instruirea practică a elevilor, pe toată durata şcolarizării şi un plan de învăţământ care acordă un spaţiu generos instruirii practice în anii terminali.

e. Drept răspuns la insistenţele şi argumentele federaţiei noastre, Ministerul Educaţiei Naţionale a promovat o nouă formă, aceea a ***învăţământului profesional de 3 ani***, pentru absolvenţii claselor a VIII-a, care a început să funcţioneze, cu bune rezultate, din anul şcolar 2014-2015. Deşi, la nivel naţional, numărul claselor la învăţământul profesional este încă mic, putem spune că este un început bun. Am înregistrat în vara trecută concurenţă la admitere, iar statul sprijină toţi elevii, material, acordându-le „bursa profesională", în valoare de 200 lei, lunar. Există agenţi economici care asigură suplimentar pentru aceşti elevi burse private. *Învăţământul profesional de 3 ani constituie de asemenea o oportunitate în formarea profesională iniţială a tinerilor pentru meserii din domeniul transporturilor şi al industriei feroviare.*

f. *O nouă oportunitate în acest domeniu a fost creată recent, în baza OG nr. 94/29.12.2014, prin introducerea* ***învăţământului dual***, ca formă a învăţământului profesional, pentru absolvenţii învăţământului obligatoriu (10 clase), pe baza unui contract de muncă încheiat cu agentul economic interesat şi a colaborării acestuia din urmă cu o unitate de învăţământ tehnologic care pregăteşte elevii la disciplinele de cultură generală, disciplinele tehnologice şi de laborator. Proiectul utilizat cu succes în multe state ale UE este în dezbatere publică. Este posibil să fie implementat şi în România în viitor.

g. *Considerăm că dezvoltarea relaţiilor de colaborare între unităţile noastre de învăţământ tehnic şi profesional şi operatorii economici care activează în domeniul transporturilor şi al industriei feroviare este reciproc avantajoasă oferind posibilitatea de a asigura în continuare forţa de muncă calificată conform necesităţilor reale, cu costuri minime.* Finanţarea activităţilor din şcoli este făcută de la bugetul statului, chiar dacă se înregistrează sincopele pe care le-am pus în evidenţă. Colaborarea este avantajoasă pentru agenţii economici, dar şi pentru tineri, care se pot integra cu succes pe piaţa muncii, iar, în subsidiar, şi pentru şcoli care ar deveni mai interesante şi atractive pentru educabili.

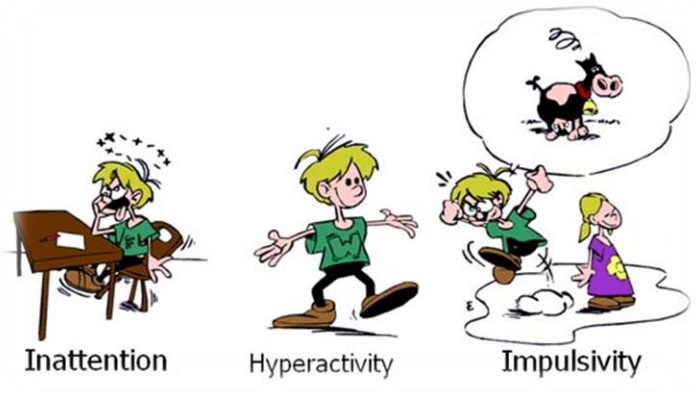
Iată câteva din meseriile/specializările de interes, pentru acest sector economic în care tinerii pot fi calificaţi în şcolile noastre:

- **Învăţământ profesional de 3 ani**: mecanic utilaje cale şi terasamente, electromecanic material rulant, lucrător trafic feroviar, agent comercial feroviar, electronist aparate şi echipamente, electronist reţele de telecomunicaţii;
- **Liceul tehnologic**: tehnician transporturi, tehnician de automatizări-telecomunicaţii, tehnician electromecanic;
- **Şcoala postliceală**: agent feroviar, tehnician infrastructură reţele de telecomunicaţii, asistent de gestiune în transporturi.

Revitalizarea activităţii de formare iniţială din unităţile noastre de învăţământ constituie o preocupare primordială a federaţiei noastre sindicale, interesată de creşterea atractivităţii înăţământului tehnic şi profesional, pentru tot mai mulţi elevi, concurenţa la admitere, creşterea motivării pentru învăţare. Pentru aceasta vom acţiona în continuare, în relaţia cu MECS, cu Guvernul României şi Parlamentul, cu scopul de a diminua efectul ameninţărilor mai sus menţionate, dar şi pentru dezvoltarea oportunităţilor existente. Vom contribui la asigurarea cu personal mai bine calificat a agenţilor economici din acest sector de activitate aflat în plină dezvoltare, în perioada exerciţiului bugetar european 2014-2020, dar şi la siguranţa locurilor de muncă pentru personalul didactic şi nedidactic. În acest context ne propunem să acţionăm pentru corelarea cât mai bună a ofertei noastre educaţionale cu cerinţele pieţei muncii din acest sector. Nevoile agenţilor economici, neajunsurile pe care le constată în pregătirea absolvenţilor noştri ne vor ajuta să corectăm erorile, să îndeplinim tot mai bine acest deziderat. Adresăm şi în acest context invitaţia şi rugămintea ca administratorii infrastructurii feroviare, operatorii feroviari şi reprezentanţii industriei feroviare să devină, într-o măsură mult mai mare, partenerii noştri în acest demers. Educaţia asigură viitorul unei naţiuni şi este de dorit să îl construim împreună.

Prof. Florin DOBRESCU,
Vicepreşedinte al F.S.E. „Spiru Haret",
Coordonator al Departamentului pentru Învăţământ Tehnic şi de Transporturi

MĂSURI DE SPRIJIN PENTRU ELEVII CU ADHD

Pentru copiii cu ADHD şi pentru părinţii lor, şcoala reprezintă o adevărată provocare. A sta în picioare, a nu face gălăgie, a se concentra, reprezintă sarcini care pentru un copil cu ADD/ADHD sunt adesea chinuitoare. Şi cel mai frustrant este că, dincolo de aceste aspecte, aceşti copii chiar îşi doresc să înveţe. O dovedeşte efortul lor înzecit pentru a ajunge la nivelul celorlalţi, neafectaţi de boală.

Un prim principiu care nu trebuie uitat de cadrele didactice şi părinţi este că aceşti copii pot învăţa foarte bine şi depinde deseori numai de capacitatea adultului de a identifica soluţiile potrivite pentru a converti simptomele supărătoare în avantaje pentru succesul şcolar şi instituirea comportamentului prosocial.

Pe de altă parte, a avea în clasă un copil cu ADHD presupune, din partea cadrului didactic, o implicare susţinută, nu este o sarcină uşoară, fiind un efort permanent, marcat deseori de frustrări şi probleme care par la un moment dat copleşitoare.

Ca profesor, poţi ajuta copilul, lucrând cu el şi comunicând în permanenţă cu părinţii săi, implementând strategii pentru ca învăţatul să devină mai accesibil atât la şcoală, cât şi acasă, astfel încât, în cele din urmă, succesul şcolar să nu fie doar un mit pentru copil. Comunicarea este cheia pentru găsirea strategiei ideale de a-l ajuta pe copil. Reproşurile, certurile nu îşi au rostul.

Măsurile de sprijin:

1. **Crearea, împreună cu părinţii, de planuri legate de comportamentul copilului**.

Deşi pare greu de crezut, copiii cu ADD/ADHD sunt capabili să aibă un comportament normal în timpul orelor. Pentru ca aceasta să se întâmple au însă nevoie de aşteptări clare, de sarcini precise, care să le ţină în frâu simptomele. Se poate stabili împreună cu părintele un plan prin care atenţia copilului să fie direcţionată spre anumite zone de interes, prin reguli ce trebuie respectate. Se recomandă includerea în acest plan şi de mici recompense, în funcţie de importanţa regulilor respectate.

2. **Împărtaşirea tuturor informaţiilor şi părintelui,** deoarece profesorul este cel care intră zilnic în contact cu copilul şi poate transmite cele mai multe informaţii în legatură cu comportamentul acestuia la şcoală. Şi părintele trebuie încurajat să facă acelaşi lucru, fără supărări inutile.
3. **Dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului** prin utilizarea materialului vizual în predarea lecţiei care poate facilita înţelegerea lucrurilor, a fenomenelor, persoanelor şi a situaţiilor de viaţă. Se va ajuta copilul să-şi organizeze activitatea, să-şi noteze sarcinile şi tema pentru acasă.
4. **Dezvoltarea abilităţilor de comunicare:**

- trebuie să se vorbească explicit – copiii pot să asculte fără să înţeleagă cuvintele/ideile pe care un adult încearcă să le comunice.
- când se stabilesc regulile, se vor lăsa copiii să repete cu cuvintele lor ce au înţeles. Această metodă de „verificare" este foarte importantă pentru comportamentul ulterior. Numai „Ai inţeles?" nu va merge.
- se dau sarcini pentru copilul cu ADHD pe rând, pentru a evita confuzia şi a-l ajuta să-şi îmbunătăţească stima de sine prin încurajări repetate.

5. **Dobândirea abilităţilor sociale, învăţarea tehnicilor de stăpânire a anxietăţii sau furiei prin:**

- stimularea comportamentului pozitiv şi corectarea celui negativ.
- abordarea unei atitudini pozitive cu copilul, trebuie găsit mereu ceva ce a facut bine şi laudat.
- ignorarea comportamentului iritativ uşor.

6. **Aşezarea elevului** într-o zonă liniştită a clasei, departe de fereastră, lângă un coleg ce poate fi luat ca model.
7. **Însuşirea şi respectarea unor reguli de comportare în clasă şi în grup** pentru dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare a acestuia.

- pentru ca elevul cu ADHD să poată contribui la succesul grupului se va urmări dezvoltarea sentimentelor de cooperare şi întrajutorare, formarea spiritului de stăpânire de sine şi de autocontrol, de antrenare în activităţi care să-i aducă copilului satisfacţie şi să-l ajute să înţeleagă succesul.
- pentru a ajunge la aceste scopuri, se formează copilului o atitudine activă folosindu-se o serie de „întăritori" cum ar fi: recompensa, lauda, îndemnul, stimularea sentimentului datoriei.
- cerinţele pentru obţinerea unui calificativ mai bun trebuie să fie reduse, pentru a-i da sentimentul reuşitei.
- copilul trebuie să aibă contact vizual cu profesorul când i se spun regulile.

8. **Managementul timpului** presupune acordarea de mai mult timp pentru realizarea sarcinilor, iar sarcinile lungi se fragmentează în secvenţe mai scurte.

Prof. Agache Adina

CHEILE ŞI CASCADA *TAMINA*

Spectaculosul fenomen carstic este opera Pârâului Piatra Mică sau Tamina, care confluează cu Timişul Sec Mare, formând Timişul Sec de Jos. Izvorând de sub vârfurile Piatra Mare şi Coada Pietrei Mari, pârâul Piatra Mică a fierăstruit calcarele, cu apele sale învolburate, formând o succesiune de 5 căderi, strânse între pereţi verticali, înălţaţi cu peste 50 m deasupra unui adevărat labirint clocotitor. Din culmea Carierei, saşii au exploatat gresia pe care au transportat-o cu căruţele la Braşov pentru a ridica Biserica Neagră.

Situate la altitudinea de 1128 m, aceste chei au aspectul unui abrupt deschis într-un petic de calcare. Sectorul de chei s-a format prin adâncirea unei vechi linii de drenaj, instalată pe fisuri verticale, în masa calcarelor, mai puţin probabil, prin prăbuşirea unei peşteri instalate pe o diaclază. Iniţial apele s-au adâncit în conglomerate cretacice şi ajungând la contactul cu calcarul jurasic au continuat să se adâncească în acesta.

Este o vale de tip *horoabă*, asemănătoare clasicei văi carstice din Bucegi, sau celei de la Şapte Scări, a căror copie miniaturală este. Aceste văi înguste, în chei, sunt străbătute de cursuri temerare şi tumultoase, energice, care formează o succesiune de căderi în salbă. Pereţii laterali, înalţi de 50-60 m sunt lustruiţi şi prezintă uneori brâne înierbate sau cu muşchi, ori molizi falnici, cu rădăcinile adânc înfipte pe fisuri. Căderea acestora constituie cauza principală a distrugerii scărilor şi podeţelor, la aceasta adăugându-se debitele mari, îndeosebi cele de primăvară şi stratul de zăpadă, care în iernile grele depăşeşte 1m. Se detaşează şi diaclaze orizontale, tuburi de presiune şi dizolvare sau sectoare cu surplombe.

Depărtarea dintre pereţii laterali este de doar 1,5-5 m, ceea ce i-a determinat pe unii autori de ghiduri turistice şi articole să le numească *microcanioane*. La baza căderilor apar, în albie, marmite de eroziune, de 0,5-5,5 m, circulare şi cu tendinţa de a deveni eliptice, cea mai mare aflându-se la baza căderii principale; altele apar, etajate, în pereţii laterali, zdreliţi. Acestea din urmă, alături de tuburile de presiune şi dizolvare, sunt o mărturie a tendinţei şi consecvenţei cu care s-a adâncit firul de apă.

Cheile de la Tamina prezintă două nivele etajate de marmite, care se detaşează şi la Şapte Scări, dar în plus faţă de fenomenul similar, aici apar încă două nivele, secundare, uşor sesizabile în sectorul central şi în cadrul peretelui vertical din dreapta intrării pârâului în chei.
Pentru a uşura parcurgerea sălbaticului sector de chei, au fost amenajate scări de metal, care permit trecerea prin preajma marmitelor din pereţii laterali, uneori, la debite mari, cel mai indicat fiind mersul prin patul albiei.

Aval de clădirea Ocolului Silvic *Tamina*, pârâul curge pe o faţă de strat orizontală, lărgindu-se în cadrul unei poieni cu aspect de bazinet, pentru ca dintr-o dată să se arunce pe un jgheab îngust, de unde cade circa 5,5m, formând în pat o marmită circulară. La debite mari, aici apare încă o cădere, la dreapta de prima şi paralelă cu ea, care atinge înălţimea de 6,5 m.

Parcurgând cheile în aval, se coboară pe o scară metalică, aproape verticală, însoţită de un cablu metalic, care se continuă cu o a doua scară, formată din două segmente, cu înclinări diferite. În dreapta se poate vedea o cădere de circa 1,5m, urmată imediat de alta, de circa 2m. Se trece prin sectorul cel mai îngust al cheilor, unde pereţii se apropie la 1,5m, urmează două praguri de 0,5m pe care drumeţul le coboară cu picioarele în apă şi un ultim podeţ, pus aproape pe orizontală şi însoţit de cablu. La ieşirea din strânsoarea pereţilor apare a patra cădere, de circa 2m, pârâul curge pe o faţă de strat orizontală, despletindu-se, după care apele pârâului se bifurcă în două braţe, ce ocolesc la dreapta şi stânga o stâncă, formând a cincea cădere, constituită din două căderi paralele. Cea din dreapta are o cădere de circa 2,5 m, unde atinge şi erodează o stâncă ieşită din perete, cade din nou cam 2,5m şi apar alte două trepte de cădere, totalizând 10m. Ramura din stânga, este mai lină, având trei căderi, ce însumează aceeaşi diferenţă de nivel, de aproape 10 m. Aval de acestea sectorul de chei dispare, pârâul curge cam 30m pe o faţă plană şi formează o ultimă cădere.

Numele de Tamina a fost dat de un legător de cărţi elveţian, cunoscut sub numele de Herr Dietrich. Acesta vizita foarte des România, venind la un prieten braşovean, sas, cu care a întreprins numeroase incursiuni în munţii din preajma Braşovului. Ajungând în zona spectaculoaselor chei, acesta i-a relatat colegului său, că, în partea

sudică, italiană, a Elveţiei există un sector de chei similar, care se numeşte Tamina, nume care ulterior s-a consacrat şi în acest loc din Piatra Mare. Elveţianul Dietrich, bun cunoscător al Munţilor Bârsei, s-a hotărât să dea acelaşi nume fenomenului carstic de aici, în anul 1864.

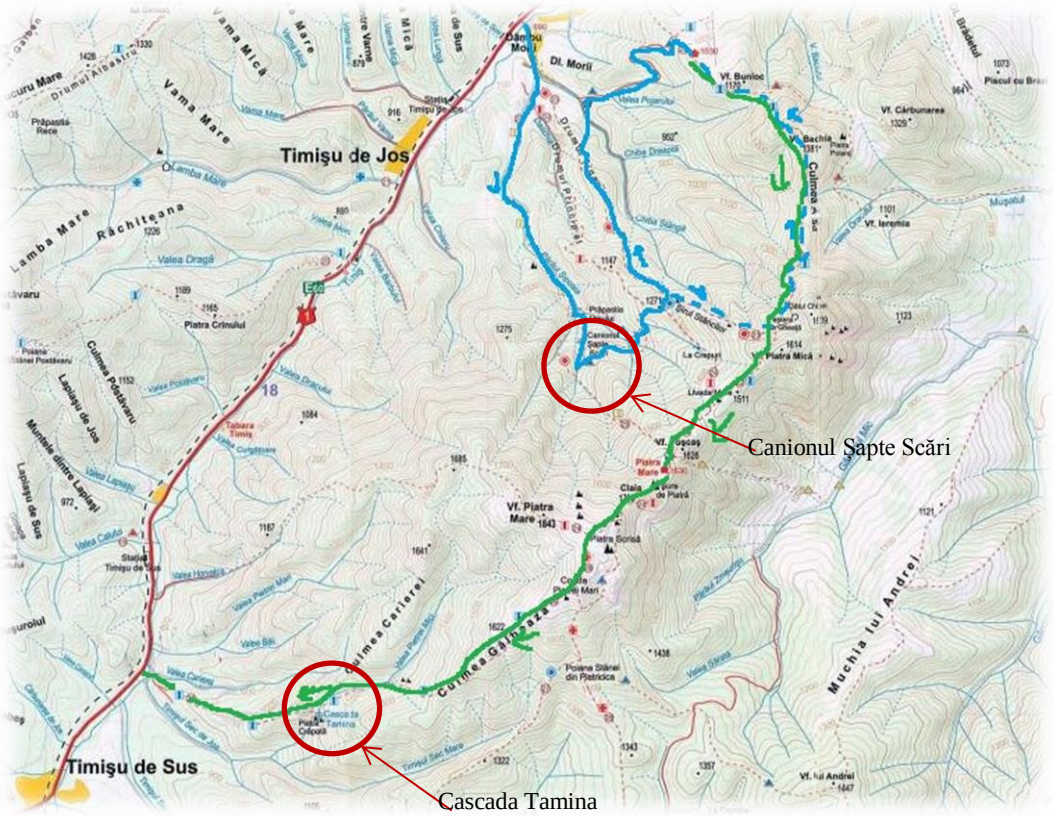
Microclimatul prezent aici se caracterizează prin temperaturi mai coborâte, care au favorizat prezenţa molizilor bătrâni şi a unor plante specifice etajului alpin. Frumuseţea locului este sporită de stâncăriile calcaroase cu vegetaţie calcofilă, cheile sălbatice şi înguste, izvoarele cu vegetaţie hidrofilă, arinişurile din zăvoaie; apar falnice păduri de fag, iar numeroşii urşi au determinat numirea locului din aval de chei - *ursărie*.

Proiectul a fost realizat de Asociaţia *Alpin Sport* Buşteni, cu finanţare din partea ambasadei regale a Olandei, în cadrul Programului *KNIP*. Scările au fost montate de Fundaţia Ecologistă *Floarea de Colţ*, în colaborare cu *Salvamont* Predeal, execuţia aparţinând firmei *IHORSK* S.R.L. Starea acestora a fost deosebit de bună, fiind efectuate lucrări de calitate, dar în anul 2010 scările şi podeţele de la ieşirea pârâului din chei se deterioraseră deja. Aceştia au completat efortul depus ulterior de membrii *Salvamontului* Predeal şi de elevii Liceului *Mihai Viteazul* din Bucureşti.

La Tamina se poate ajunge din gara Timişul de Sus, mergând circa 15 minute pe E60 (DN 1), în direcţia Predeal, iar apoi se observă o tablă indicatoare pe care scrie: Drumul forestier *Tamina*, unde trebuie traversat râul Timiş, pe un podeţ. O barieră opreşte accesul autovehiculelor pe drumul care, în circa o oră de urcuş relaxant, prin pădurea de molid, ne conduce la Tamina, putându-se combina mersul pe drum, cu cel pe marcaj, care taie serpentinele largi.

Din preajma cheilor se deschide o largă panoramă cu sectoarele estic şi nordic ale Bucegilor, sectoare din Munţii Baiului şi din Clăbucetele Predealului. Cel mai spectaculos este peretele din dreapta cheilor, de la ieşirea din aval, care frapează prin verticalitatea sa, unul similar apărând în altă olistolită, situată în aval, ambele fiind situate probabil pe o linie de falie.

Din preajma cheilor, urmând direcţia nord-est, poteca marcată cu bandă albastră ne conduce în vârful Piatra Mare, pe la Cabana Ocolului Silvic şi prin Stâna din Pietricica, traseul putând fi parcurs în circa 3h şi fiind contraindicat iarna (menţionat inaccesibil). De pe platoul superior poteca coboară la noua cabană de pe platoul de la Şura de Piatră şi după Poiana Livada Mare se pot adopta 5 variante:

- pe la Peştera de Gheaţă şi apoi la cabanele *Bunloc* şi *Dâmbu Morii*
- în locul în care se coboară abrupt, la dreapta, la Peştera de Gheaţă, se poate coborî spre stânga, pe la Şirul Stâncilor
- pe Drumul Familiar
- pe Prăpastia Urşilor
- prin cele Şapte Scări

Prof. Picu Rareş

Gândurile unui absolvent ...

Îmi amintesc prima zi de liceu ca şi cum ar fi fost ieri. Păşeam din nou pragul liceului, de data asta însă ca elev. Coridoarele imense erau pline de elevi: unii entuziaşti, fericiţi de revederea cu liceul şi colegii; alţii dezamagiţi că vara şi implicit vacanţa se sfârşiseră. Pentru singura dată în viaţa mea făceam parte dintre cei entuziaşti. Toate stările de spirit se uneau într-un zumzăit indescifrabil, dar plăcut. După festivitate, au urmat lucrurile obişnuite unei prime zile de şcoală: alergarea disperată pe coridoare în căutarea clasei potrivite, prezentarea colegilor şi a dirigintelui, orarul. Încet, încet lucrurile deveneau serioase. La vârsta la care încă îţi permiţi să visezi cu ochii deschişi, toate acestea îmi păreau că se unesc într-un univers plin de posibilităţi şi oportunităţi. Zilele treceau ca orele, lunile ca zilele, însă nu îmi păsa. Eram ocrotit de acest balon lipsit de griji şi probleme. Cu trecerea anilor însă, universul a devenit din ce în ce mai mic, iar balonul începea să se dezumfle, odată cu apropierea examenului de bacalaureat.

Acum, când sfârşitul drumului se întrezăreşte, îmi amintesc cu plăcere de lucrurile făcute pe parcursul anilor. Desigur există şi regrete, însă acest amalgam de amintiri reprezintă farmecul anilor de liceu.

Fiecare vârstă are frumuseţea ei. Mulţi îşi doresc să se maturizeze peste noapte, să ajungă la sfârşitul liceului şi să îşi înceapă viaţa; dar nu este chiar aşa. Este timp destul pentru a fi adult şi doar câţiva ani pentru a fi adolescent. Din punctul meu de vedere fiecare clipă ar trebui trăită la maximum. Atâta timp cât eşti dispus să îţi asumi consecinţele faptelor tale, totul este în regulă.

Nu degeaba se spune că anii de liceu sunt cei mai frumoşi, chiar dacă nu conştientizăm pe moment. Consider că trebuie să trăim în prezent (nu în trecut sau viitor) şi să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a crea un prezent atât de frumos încât să fie demn de reamintire peste ani.

Bânzaru Pleşa-David, Clasa a XII-aA

Pentru mine anii de liceu au însemnat patru ani, alături de colegi şi profesori, în care am acumulat cunoştinţe noi.

În aceşti patru ani au avut loc tot felul de activităţi interesante de exemplu: *Şcoala altfel*, o săptămână în care ne-am detaşat de şcoală şi am petrecut timpul cu colegii şi cu dirigintele, *Târgul liceelor* la care am participat şi a trebuit să facem reclamă liceului nostru, voluntariatele.

Liceul înseamnă o etapă nouă în viaţa noastră.

Tibad Alexandru, Clasa a XII-a A

Liceul este locul unde vei găsi prima iubire, sau unde îţi vei da seama că lumea este un pic diferită decât credeai. Cel mai important, este locul unde îţi formezi personlitatea.

Printre cele mai „râvnite" obiceiuri, se numără absenţele. Deja putem vorbi de o adevărată modă, fiindcă în fiecare liceu există un anumit segment de oameni „specializaţi" pe acest gen de activitate.

Deşi nu este recomandat, „chiulul" face parte din viaţa de zi cu zi a fiecărui elev. Să fim serioşi, la ce bun este viaţa de liceu fară absenţe? În aceşti patru ani înveţi ce înseamnă spiritul de echipă, pe care îl vei aplica în cele mai neobişnuite situaţii. Această caracteristică se aplică în special la teste şi teze. Faci parte dintr-un colectiv, aşa că ar fi bine să te comporţi ca atare. Dacă cineva îţi cere ajutorul, nu ezita, pentru că mai mult ca sigur în viitor vei fi recompensat.

Nu uita că liceul nu înseamnă doar distracţie. Trebuie să îmbini utilul cu plăcutul, mai exact, atunci când este vorba de învăţat, fii sigur că altă alegere nu ai. La început e greu, însă în ultimul an de liceu îţi vei da seama că nimic n-a fost în zadar. Probabil unul din cele mai grele asepcte ale vieţii de liceu este acomodarea cu persoanele din jur care, să recunoaştem, nu sunt întotdeauna cele mai plăcute.

Totul ţine de mentalitate şi intimidare. Nu te lăsa convins de ameninţări sau vorbe grele. Nimic din acestea nu contează, atâta timp cât îţi vezi de viaţa ta, totul va merge perfect.

Anii de liceu nu se compară cu nimic altceva! Se întâmplă atât de multe lucruri, încât rămâi cu impresia că ai dori ca această experienţă să nu se termine niciodată. Peste câţiva ani vei spune: „Anii de liceu... scumpii ani de liceu...cât de repede au trecut!".

Adu-ţi aminte de colegi, profesori, ora de sport, testele, orele chiulite, fete şi chiar de colegii pe care nu i-ai suportat niciodată! Şi nu uita, ai doar patru ani aşa că foloseşte-i cu grijă!

Coman Ioan, Clasa a XII-a A

Anii de liceu sunt o perioadă frumoasă din viaţa oricărui adolescent. În aceşti patru ani, liceul devine locul unde îţi începi aventura numită adolescenţă, locul unde trăieşti prima iubire, prima deziluzie, perioada prietenilor adevăraţi şi a proiectelor importante. Este locul în care fuga de la ore devine cel mai „cool" lucru de făcut, locul în care o notă proastă la teză e un capăt de ţară, locul unde încet-încet fără să observi, îţi formezi personalitatea, în care pe lângă multele materii ai posibilitatea să faci nebunii la care probabil nu te-ai fi putut gândi vreodată.

Costache Iulian-Andrei, Clasa a XII-a A

Totul a început în anul 2011, atunci când am intrat pe poarta liceului. Am stat câteva minute la intrare acolo unde am aşteptat să vină o persoană pe care o cunoşteam. La un moment dat, am intrat în curtea liceului, iar acolo toţi elevii se aşezau în careu. Puţin intimidat, m-am aşezat şi eu în timp ce îi studiam din priviri pe noii mei colegi.

După anii în care am fost boboc, elev în clasa a X-a, am crescut, am prins curaj, m-am mai maturizat şi, iată că timpul a trecut şi m-am trezit intrat în maratonul bacului. Au fost clipe minunate din clasa a IX-a, până în a XII-a. Mi-am dat seama că trebuie să-mi creez un rost în viaţă şi că trebuie să iau bacul pentru a putea trece la un alt nivel.

Am avut ocazia să am doi diriginţi în aceşti patru ani, în clasa a IX-a am avut-o pe doamna Dobru Cornelia, iar în ultimii trei ani pe domnul Florin Dobrescu. Am avut multe de învăţat de la cei doi profesori, chiar dacă i-am cam supărat uneori.

Totul a fost foarte frumos, sper să ne revedem cu bine peste zece ani. Aştept cu nerăbdare să văd evoluţia fiecăruia dintre colegii mei!

Constantin Paul, Clasa a XII-a A

Liceul… locul în care începi cea mai frumoasă perioadă a vieţii, adolescenţa. Liceul este cel care te maturizează şi te face să priveşti lumea cu alţi ochi. Liceul începe întotdeauna cu emoţiile primei zile, în care, de frică, aduci cu tine un părinte, pentru a nu te simţi singur. Odată ce intri pe poarta liceului, uiţi de toţi şi de toate, priveşti pe toţi cu nişte ochi care nu exprimă decât frica şi emoţiile pe care le ai în acele clipe. Toate aceste emoţii trec atunci când îţi cunoşti viitorii colegi.

Liceul este cea mai frumoasă perioadă din viaţa unui om, deoarece acolo trăieşti cele mai frumoase momente din viaţa ta, acolo trăieşti prima dragoste. Zilele în care mergi la liceu sunt aproape identice. Fiecare zi începe la o cafea cu colegii, în loc să mergi la prima oră şi se continuă cu somnul de voie din timpul orelor de franceză sau ascultatul muzicii la căşti în orele de biologie. Lucrurile se schimbă total atunci când ai ore specifice profilului tău, atunci toată atenţia se pune pe vorbele spuse de profesori. Întotdeauna priveşti cu o anumită îngrijorare cărţile pe care te pune profa de română să le citeşti şi care nu încetează să apară. Aceşti ani minunaţi se încheie cu clasa a XII-a, care este grea, dar frumoasă. În acest ultim an, uiţi toată frumuseţea liceului, stresat fiind de apropierea bacalaureatului.

Odată cu terminarea acestor ani, îţi este greu să uiţi de perioadele frumoase din liceu şi vei dori să fii din nou acel boboc care intra pe poarta liceului, de mână cu mama, cuprins de frică şi emoţii.

Radu Ionuţ, Clasa a XII-a A

Pentru mine, anii de liceu au fost o nouă experienţă, o nouă activitate, un nou început, cu alte cuvinte o nouă viaţă.

Patru ani de liceu au trecut foarte repede, nu i-am simţit. Am avut experienţe şi bune, dar şi rele. Prin cele bune mă refer la toate activităţiile petrecute în această şcoală, concursuri, evenimente şi m-am bucurat de anumite festivităţi atractive şi interesante cum ar fi: *Târgul liceelor*, *Cangurul la matematică*, voluntariat şi altele. Părţile negative sunt frica de teste, note proaste sau comisia de disciplină.

Anii de liceu au fost frumoşi!

Rusan Robert, Clasa a XII-a A

Stau şi mă gândesc că în urmă cu patru ani intram pe poarta liceului plin de emoţii şi cu multe întrebări de tipul: cum va fi la liceu, cum vor fi profesorii, cum vor fi colegii? Acum sunt în clasa a XII-a şi privesc cu drag în urmă şi pot spune că aceşti ani sunt cei mai frumoşi din viaţa mea de până acum.

Irimia Ovidiu, Clasa a XII-a A

În 2011 am intrat prima oară, cu puţină frică, pe porţile Colegiului Tehnic de Transporturi. În sala A4 se desfaşurau înscrierile pentru vestiţii „boboci”, iar împreună cu mama am fost şi m-am înscris în clasa a IX-a A.

14 septembrie, prima zi de şcoală, cu emoţii am ajuns la careu, iar apoi am fost invitaţi de diriginta noastră, doamna Dobru Cornelia, în sala A7 alături de noii mei colegi. Puţin întârziat şi vizibil emoţionat, am intrat în clasă şi mi-am găsit un mic colţ în care să stau.

Au fost nişte ani foarte frumoşi, cu bune şi rele alături de diriginta noastră şi mai apoi de noul nostru diriginte, domnul Florin Dobrescu.

Chiriac Dumitru-Marcel, Clasa a-XII-a A

Când am intrat în Colegiul Tehnic de Transporturi eram un copil fără planuri de viitor, fără capacitatea de a-mi planifica viitorul. Primul an de liceu, clasa a IX-a, a fost o experienţă plăcută deoarece era o altă treaptă în viaţă, ceva nou pentru mine începea, etapa adolescenţei.

Prima activitate pe care am hotărât să o încerc singur a fost cursul de radio, School Radio One, activitate care am continuat-o până în clasa a XII-a.

Acum, în prag de finalizare a liceului privesc cum alături de mine s-au maturizat şi colegii mei. Toţi suntem mari cu gânduri de viitor, cu un plan strict, ştim ce vrem să facem în viaţă, ştim ce ne aşteaptă după absolvirea liceului.

Un sfat pentru colegii mai mici:

Dragi prieteni, fiţi îngăduitori şi responsabili în viaţă, că veţi avea de câştigat, luptaţi pentru ceea ce vreţi, nu vă lăsaţi bătuţi, mergeţi întotdeauna la toate activităţile extraşcolare prin care să puneţi în valoare şcoala mea, dar şi a voastră!

Un sfat pentru profesorii mei:

Dragi dascăli, întotdeauna aveţi dreptate dar, ascultaţi-i şi pe elevi, luaţi în calcul şi ideile lor, să aveţi sănătate şi în continuare putere multă pentru a educa multe alte generaţii!

Ignat Sorin, Clasa a XII-a A

Îmi aduc aminte cu plăcere şi acum de prima zi de liceu, plină de emoţii, oameni noi şi profesori necunoscuţi. E plăcut să-ţi aduci aminte de toate momentele din liceu, chiar şi de unele poate mai puţin plăcute. Liceul este legat de atâtea lucruri, încât nu-mi pot da seama care e cel mai important dintre ele.

Cel mai frumos lucru care se poate întâmpla în liceu sunt prieteniile pe care le legi şi nenumăratele şi memorabilele întâmplări prin care treci împreună cu colegii tăi, deveniţi prietenii tăi. Cu unii poţi avea o relaţie simplă de amiciţie, cu alţii vei fi doar simplu coleg, iar cu alţii vei crea acele prietenii strânse şi puternice. Prieteniile din liceu sunt, de obicei, cele care pot dura o viaţă întreagă.

Toate lucrurile legate de anii de liceu sunt unice şi efemere. Emoţiile de început, prieteniile legate, orele plictisitoare, trezirea grea de dimineaţă, bileţelele trimise în ore, testele neanunţate şi foşnetul caietelor ascunse în bancă, pauzele mult aşteptate, râsetele şi convorbirile din timpul orelor, nelipsitele porecle date profesorilor, copiatul temelor, întârzierea la ore, somnul dulce de la ora de istorie, lacrimi vărsate pentru notele mici, prima oră „adormită” şi ultima oră mult aşteptată, schimbul de „opinii” la lucrări, cărţi de citit, compuneri de făcut, chiulitul de la ora de franceză, poze şi zâmbete, absenţe nemotivate, motivări inventate şi mult aşteptata zi de vineri. Toate aceste lucruri şi întâmplări vor rămâne mereu nişte amintiri plăcute. Amintiri care ne vor trezi în minte acea imagine plăcută numită *liceu*.

Mihalcea Bogdan, Clasa a XII-a A

Stimați profesori, dragi colegi,

A venit timpul să ne luăm la revedere de la școală și de la voi toți.

Vă spunem că ne va fi dor să mai fim elevi și vă promitem că ne vom întoarce oricând vom putea.

Pentru colegii care preiau ștafeta noastră avem un sfat: învățați mai mult decât noi și veți ajunge mai departe decât am ajuns noi!

Pentru colegii mai mici, sfatul nostru este ca, în primul rând, să vă ascultați profesorii. Ei vă vor numai binele!

Noi, elevii claselor a XII-a vă promitem că acolo unde vom ajunge în viață, nu vom uita că am trecut prin ***Colegiul Tehnic de Transporturi*** și vă vom face mândri că am fost elevi ai acestui liceu.

Csere Istvan, clasa a XII-a C

Drum bun în viață!

Ne revedem în 2025!

Echipa de redactie – Elevi:

Leorent Alexandru

Davidoaia Alexandra

Bobocel Cristina

Echipa de redactie – Profesori:

Dobru Cornelia
Ghenoiu Elena
Vaida Ancuta
Adina Agache
Crenguta Andone
Florin Dobrescu
Rares Picu
Balos Cristina
Nicoleta Dicu
Banita Elena

Brasov-2015

Editura Pastel

ISSN 2284-6115
ISSN-L = 2284-6115